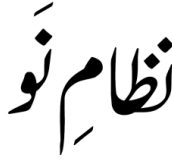

Hz. Mirza Beşirüddin Mahmud Ahmed^{ra}

Vadedilen Mesih ve Mehdi'nin II. Halifesi

Yeni Dünya Düzeni **(The New World Order Of Islam)**

Turkish Translation

By:

Hadhrat Mirza Bashiruddin Mahmud Ahmad
Khalifatul Masih II

Head of the Ahmediyya Muslim Community,
(1914-1965)

A lecture delivered in Urdu in 1942 by Hadrat Mirza Bashiruddin
Mahmud Ahmadra Khalifatul Masih II

Translated into English by Sir Muhammad Zafrullah Khan, assisted
by Q. M. Aslam

Present edition edited by Mirza Anas Ahmad, M. A. M. Litt. (OXON)
© Islam International Publications Ltd

Editions

First published in Urdu 1943

Reprinted in 1944, 1945

Several Editions Published since

First English Edition Published in 1946

Reprinted in 1961, 1969

First Published in England 2005

Printed in UK at

Raqeem Press

Tilford, Surrey

Published by:

©Islam International Publications Limited "Islamabad"

Sheephatch Lane Tilford, Surrey GU 10 2 AQ

United Kingdom

Translated from Urdu into Turkish by:

Raşit Paktürk

All Rights Reserved

ISBN: 9781848802971

Hız. Mirza Beşirüddin Mahmud Ahmed^{ra}
Vadedilen Mesih ve Mehdi Hazretleri'nin 2. Halifesi

NİZAM-I NOW

YENİ DÜNYA NİZAMI

Türkçeye Çeviren:
Raşıt Paktürk

Mayıs, 2017

İSLAM INTERNATIONAL PUBLICATIONS LIMITED

İçindekiler

Konunun Önemi.....	13
Tahrik-e Cedid'in Önemi.....	15
Bu Devirde Zengin Ve Fakir Arasındaki Farklılıklar Ve Doğurduğu	
Sonuçlar.....	17
Zenginlik ve fakirlik ile ilgili eski ve yeni görüşler ve sonucu	19
Yoksulluğun düzeltilmesi için farklı akımların başlangıcı	23
Bolşevik ve menşevik partiler.....	29
Avrupa'da Bolşevizm'e karşı tepki olarak ortaya çıkan üç akım	38
Almanya ve İtalya'da Nazilik ve Faşizm.....	40
Dış İktidarların Etkisi Altında Olan Dinleri Yok etmek İçin Yapılan	
Uğraşlar ve Neticeleri.....	44
Nasyonal sosyalizm ve eksiklikleri.....	56
Yoksullukla Mücadele İçin Çeşitli Dinlerin Tedbirleri.....	62
İslâm'da savaş tutuklularının durumu	71
İslâmiyet'te Sadece Nefsi Müdafaa İçin Savaş Caizdir	74
İslâm'da savaş tutuklularının salıverilmesi	77
Savaş tutuklularının bir daha savaşa katılmayacaklarına dair söz verip	
özgürlüğe kavuşmaları	79
İnsanlara zulmü reva göstermek için bazı felsefi görüşler	89
İslâm'ın önerdiği Milletler Cemiyeti ve onun dört ilkesi.....	97
Mevcut olan milletler cemiyetinin başarısızlığının sebebi	101
Fakirlerin sıkıntılarını kaldırmak için İslâm'ın dört emri	103
Bu devrin ihtiyaçlarını karşılamak için Hatemü'l Hulefa'nın ^{as} planı... 129	
Dünyanın dertlerine çare bulan sistemin 1905'te Vadedilen Mesih'in ^{as}	
eliyle kurulması	130
El-Vasiyet ve Yeni Nizam	133
El-Vasiyet'in sunduğu nizamın kuruluşu.....	143
Tahrik-e Cedit Yeni Nizamın küçük bir parçasıdır.....	146
Yeni Nizamın doğuş zamanı.....	147
Cemaatimize bir tavsiye	150
El-Vasiyet'e katılmakta acele edin!	152

İçerikle ilgili önemli bir açıklama

Tevbe Sûresi dışında her sûrenin başında bulunan "Bismillahirrahmanirrahim" tam bir ayettir.

Müslüman Ahmediye Cemaati'nin yayınladığı Kur'an-ı Kerim meallerinde ve ayetlerin alıntı yapıldığı kitaplarda "Besmele" birinci ayet sayılmış ve referanslar buna göre verilmiştir.

Kitabın gerekli görülen yerlerinde, okuyucuların konuyu daha iyi anlamaları için mütercim tarafından dipnotlar eklenmiştir.

H.z.Muslih-e Mev'ud Mirza Beşirüddin Mahmud Ahmed^{ra}
27 Aralık 1942 tarihli jalsa salanada kelime-i şahadet, isti-
aze ve Fatiha Suresini okuduktan sonra konuşmasına şö-
yle başladı:

Kadınların Calsagâhı için bir tavsiye

Demin, kaybolmuş bir çocuk için ilan yaparken, aklıma şöyle bir düşünce geldi; Bu sefer çift mikrofona kullanılması-
na rağmen çocuklarla ilgili duyuru yaparken sesin ha-
nımların calsagâhına ulaşmış ulaşmadığı konusunda emin
olamıyoruz. Ben bu sorunun çözümü için bir öneri getiri-
yorum. calsa yöneticileri ilerde hanımların calsagâhında
bir bayrak dicsinler, böylelikle bu tür duyuru yapıldığında
sesin onlara ulaşmış ulaşmadığı sorusu sorulunca, onlar
bayrağı yukarı kaldırsınlar. Böylelikle sesin onlara ulaştığı
anlaşılacaktır. Aynen böyle bazen hoparlörlerde bir sorun
çıktığında hanımlara ses gitmez. Bu konuda da yöneticiler
onlara sık sık hoparlörün bozulup bozulmadığını sormalı-
dırlar. Yöneticilerin sormadıkları durumlarda da bu bayra-
ğı kullanmak suretiyle durumdan haberdar edebilirler.

Üzüntü Verici Bir Olay

Bundan sonra ben üzüntü verici bir olayı haber vermek
istiyorum. İki gündür çeşitli gruplarda zikredilmesine
rağmen ben bundan dün haberdar oldum. Bana iletilenle-
re göre Dar-ül Berekat Mahallesi nazımı, bir misafiri döv-
müş. Gece bu olay bana iletilmiş, ben hemen durumu araş-

tırıp rapor vermesi için Mirza Beşir Ahmed'i^{ra} görevlendirdim. Jalsagaha gelirken rapor verildi, halk arasında meşhur olan ve bana kesin ifadelerle söylenenlere göre dövülen kişi misafir olup Şeyhupura'dan gelmişti. Ama raporu okuduktan sonra bu bilginin yanlış olduğu anlaşıldı. Dövülen genç, Kadiyan'da yaşamaktadır. Henüz bu olayın ayrıntılarından bahsedemem, çünkü gencin ifadesine henüz başvurulmamıştır. Her ne olursa olsun o Kadiyan'daki bir gençtir ve bir misafir veya ailesi için yemek almaya gelmişti. Bazı zayıf tabiatlı kimseler jalsa salana günlerinde kuyrukta bekleyenlerin önüne geçip açıkgozluk yaparlar. Bu genç de işte bunu yapmaya çalışmış. Bazı kimseler onu durdurup sabır telkin edip, sırası gelince yemek verileceğini ona söyleyince küfür etmeye başlamış. Anlatılanlara göre söyledikleri çirkin küfürlermiş. Bunun üzerine nazım bey (görevli) ona tokat vurmuş. Dediğine göre, Nazım ve Zaim Hüdümü'l Ahmediye olduğu için tokat vurmak hakkıydı ve işlediği ahlaki suçtan dolayı genci cezalandırmak gerekliydi. Ona göre bu sebepten dolayı nazım olarak yaptığı göz ardı edilmeli. Hudamu'l Ahmediye'nin kuralları bu şekilde hemen cezalandırmaya izin verir mi vermez mi, bunu daha sonra inceleyeceğiz. Ama kesin olan bir şey vardır; dışarıdan buraya gelenlere, Kadiyan halkının güzel örnek göstermesinden nazım sorumludur. Eğer gerçekten bu genç, çirkin küfür söylediyse o zaman nazım olduğu için onun Kadiyan'da yaşayan bir genci hafif şekilde cezalandırması suç teşkil etmez. Kısacası halk arasında yayılan haber tamamıyla yanlıştır. Asıl olay daha sonra etraflıca araştırılıp gereği yapılacaktır. Şimdilik ben ilginizi şuna çekmek istiyorum; Bu tür konularda dışarıdan gelenler de

dikkatli olmalı ve onlar Allah'ın lütfuyla Kadiyan'da nizamımızın çok sağlam olduğunu bilmelidirler. Burada, devlet izin verdiği çerçevede Hudamu'l Ahmediye gençlerin başıboşluğuna engel olmaktadır. Bir suç işlediklerinde onları hafif şekilde cezalandırır. Hudamu'l Ahmediye, gençleri nöbetçi olarak da görevlendirir. Onlara yük taşıttırır. Bu ve buna benzer ıslah amacı taşıyan çeşitli tedbirleri alırlar. Dışarıdan gelenlere öyle bir şey ve böyle bir durum ilginç gelebilir. Nitekim Kadiyan'da yaşayan bir genç, bir suç işlediğinde, sorumlular tarafından cezalandırıldığında, dışarıdan gelenler bir misafire böyle davranılmaktadır diye yanılığa kapılabiliyorlar. Kadiyan dışındaki cemaatlerde de Hudamu'l Ahmediye nizamı kökleşeceği zaman, her halkanın kaidi¹, ahlaki bir suç işlendiğinde, hudam'ı cezalandırabilecektir. O zaman Kadiyan'da bu tür durumlarla karşılaşmaları onlara tuhaf gelmeyecektir. Şuan bu tür olaylar onlar için ilginçtir. İlk zamanlar çok sızlanırlardı ama gördüğüm kadarıyla şimdi, Allah'ın lütfuyla bunun hikmetini anlamışlardır. Nitekim çocuklar hata yaptığında, çocuklarla ilgili nizam, hatayı düzeltir ve şikayet anne-babaya gitmez.

Kitap “Merkezi Ahmediyet”

Ben asıl konuya başlamadan önce bazı kitaplar hakkında bir şeyler söylemek istiyorum. Şeyh Mahmut Ahmet İrfanî Bey, “Merkezi Ahmediyet” isminde bir kitap yazmıştır. Henüz onu okuyamadım. Konularını şöyle bir gözden geçirdim, bence Kadiyan ve bu silsile ile ilgili birçok faydalı bil-

¹ Kaid: Yerel bir cemaatin Hudamu'l Ahmediye başkanı (Çev.)

giler bu kitapta toplanmıştır. Fiyatını bilmiyorum ama zor konularda bile o güzel kalın kağıt üzerine güzel bir baskı ile kitap yayınlanmıştır. Dış dünyayı, Kadiyan ve bu silsile hakkında uzun konular olmaksızın cemaatin işleri ve merkezin özellikleri hakkında küçük bir kitapla bilgilendirmek gayesiyle, satın alıp insanların okumasını tavsiye etmek isteyenler için bu kitap çok faydalı olacaktır.

Tahrik-e Cedid'in Yayınladığı Kitaplar

Tahrik-e Cedid tarafından yayınlanan, silsilenin kitaplarını, arkadaşlar güçleri yettiğince satın almalıdırlar. Çünkü böylelikle onlar silsileye ve İslam'a yardımcı olabilirler. Tefsir-i Kebir stoklarda bitmiş olmasına rağmen bazı şahıslar tarafından satılmaya devam etmektedir. Tefsir-i Kebir'in üçüncü cildinin sorumluluğu şimdi Tahrik-e Cedidde olmadığı için o bir istisnadır.

Tefsir-i Kebir'in Azlığı

Tefsir-i Kebir'in fiyatı beşer altışar rupi iken arkadaşlar bu fiyatı tartışırlardı. Şimdi o, on-ondört-onbeş rupiye satılmaktadır, hatta bu kitabın iki-üç nüshasını yanlarında bulunduran insanlar "ilerde biz bu kitabı 50-60 hatta 100 rupiye satacağız ve millet bunu satın alacak" diyorlar. Demin bana birkaç arkadaş geldiğinde Tefsir-i Kebir'den bahsettiler, ben onlara kitabın bende kalmadığını söyledim, ama onlara bildiğim kadarıyla filancada kitap bulunmaktadır ve o bir cildini 10 rupiye satmaktadır dediğimde, onlar bana 10 rupi sorun değil biz veririz dediler. Halbuki onlar kitabı zamanında almış olsalardı bu sıkıntıya düşmeyeceklerdi. Çünkü şimdi para harcamalarına rağmen kitabı

alamıyorlar. Kısacası bundan sonra yayınlanacak cilt konusunda dikkatli davranmalıdırlar.

Hudamu'l Ahmediye Tarafından Yayınlanan Kitaplar

Bu sefer Hudamu'l Ahmediye de huddamlar için bazı kitaplar yayınlamıştır. Huddam için yayınlanmasına rağmen, yaşça büyük olanların da işine yarayabilir. Arkadaşlar bu kitapları okuyup onlardan faydalanmalıdırlar.

Furkan Dergisi

Furkan Dergisi, Lahoriler için çıkarılmıştır. İhtiva ettiği konular itibariyle nispeten kalitesi biraz düşük olan bir tek sayı hariç bugüne dek çıkarılan bütün sayıları çok kaliteliydi. Arkadaşların dikkatini buna abone olmaya çekmek istiyorum. Onlar bunu okuduktan sonra Lahorî olan birisine versinler. Bence bu dergi iki-üç sene Lahoriler karşısında yayınlanmaya devam etmelidir. Fiyatı önce 1 rupi iken bugünlerde bir buçuk rupidir. Hayat pahalılığını göz önüne alırsak fiyatı çok azdır. Bu devirde bu kadar az fiyat ile hiçbir derginin devam etmesi mümkün değildir. Ama bu derginin bütün işleri gönüllüler tarafından yapıldığı için, bütün geliri dergiye harcanmaktadır. Gücü olanlar dergiye yardımda bulunursa sevap alır. Bu vesileyle gayri mübayînlerin (biat etmemiş olanların) bir kısmı ki içlerinde Vadedilen Mesih^{as} zamanında hizmet etmiş olanlar da vardır, geri gelip biat ederlerse bu mutluluk verici olur.

Konuşmamla İlgili Bir tavsiye

Bugün başlayacağım konuyu çabuk bitirmek niyetindeyim, ama gece şiddetli nezleden dolayı akıntı bronşlarıma indi ve sesim kısıldı. Bu nedenle sesimin arkadaşlara tam olarak ulaşmama ihtimali vardır. Geçmişteki tecrübeye

göre konuşma başladıktan sonra Allah'ın lütfuyla, sesim açılıyor ve bütün arkadaşlara ulaşıyor. Yine de geceden beri bu rahatsızlık devam ettiği için, eğer sesim size ulaşmazsa, bu hoparlörlerin bozukluğu değil benim sesimin kısıklığıdır. Bundan dolayı sesim size ulaşmazsa bana söyleyin, ben gücümün yettiğince sesimi size ulaştırmaya çalışacağım. Her şeye rağmen Allah'ın bana lutfedeceğini ve vazifemi yerine getirmekte bana yardımcı olacağını umuyorum.²

Bundan sonra Hz. Emir-ül Mü'minin asıl konu olan Yeni Nizam üzerinde aşağıdaki konuşmayı yaptı.

² Al-Fazl Gazetesi; 20 Ocak 1943

Konunun Önemi

Bugünkü konuşmamla ilgili Al-Fazl'da 10 Aralık 1942'de yayınlanan bir Cuma hutbemde söz vermiştim, "Ben Tahrik-e Cedid'in yeni bir yönünü gelecek hutbemde cemaate sunacağım" demiştim. Ama bir sonraki Cuma geldiğinde benim iradem ve niyetim değişti, ben bu konunun önemini düşündükçe Cuma hutbesi yerine bir calsa konuşmamda beyan etmenin daha uygun olacağını düşündüm. Çünkü calsada bütün arkadaşlar bir arada bulunurlar. Bundan dolayı bu konuyu erteledim ve Al-Fazl 16 Aralık 1942'de yayınlanan Cuma Hutbesinde bu konunun geçici olarak ertelendiğini bildirip onun yerine cemaatin ilgisini diğer bazı konulara çektim. Daha sonra bu konuyu biraz daha ertelemek isteyip, yerine "Seyr-i Ruhani" isimli konuşmanın kalan bölümlerine devam etmeye niyetlendim. Ama Allah'ın iradesi bugünkü konuşmamın biran evvel dünyaya duyurulması idi. Bundan dolayı ben üst üste hastalandım ve "Seyr-i Ruhani" isimli konuşmam için gereken referanslara bakmaya zaman bulamadım. En sonunda ayın yirmisinden itibaren hazırlık için vakit bulabileceğimi düşündüm ama o günlerde birçok tefsir işini yapmak zorunda kaldım. Bugünlerde tefsir yazdığımı önceden bildirmiştim. Nitekim bahsettiğim günlerde bir kere tefsir yazdırıp, ikinci kere temize çekilmiş olanı okurdum ve bu çok zamanımı alırdı. Ayrıca bugünlerde gelen mektupları ben kendim okuyorum, bu da büyük bir iş demektir. Bundan önce tefsir işinden dolayı gelen mektupları ben kendim okumazdım. Tersine ofisimde çalışanlar mektupların özetini bana sunarlardı ama geçen dört-beş aydan beri

gelen her mektubu ben kendim okuyup cevap gerektirenlerin cevabını mektubun üstüne not ediyorum. Bazı mektupların cevaplarını ofistekilere önceden bildirdiğim için gereken cevabı ofis çalışanları yazıyorlar. Kısacası posta işi de devam etmektedir ve bu da büyük bir iştir. Bu sebeplerden dolayı calsa konuşması için kısa notlar alamadım, referanslara bakmaya da fırsat da bulamadım. Ayın yirmisi geldiğinde ben yarın bu işe başlayacağım diye gönlümden geçirdim ama bekleyen bazı mektuplar vardı. Ayrıca Tahrik-e Cedit'tekiler, arkadaşlardan sözlerin gelmediğini, bundan dolayı mektupların gitmesi gerektiğini ve böylelikle onlardan gelen sözlerin kayda geçirilebileceğini bana bildirdiler. Netice olarak ben bu işle meşgul olmaya başladım. Bu esnada ben kendimi üşüttüm. Üşütme o kadar şiddetliydi ki titremeye başladım ve hatta dişlerim takırdamaya başladı. O zaman ben küçük abdest bozma ihtiyacı hissettim ve ibrikle su getirin demek istiyordum ama durumum o kadar kötüydü ki bu kelimeleri dilime getiremedim. Bundan sonra yatağa girdim, yorganın içine iki sıcak su torbası koymama rağmen titremem geçmedi. Sabah olunca termometreyle ateşimi ölçtüm ve ateşim 99,5 Fahrenheit (37,5 derece) idi. Bütün gün dinlendim ama ilkindi vakti geldiğinde kendimi kötü hissettim, tekrar ateşimi ölçtüğümde 100,5 Fahrenheit kadardı. Gece ise ateşim 103 Fahrenheit'a kadar yükseldi. Bundan dolayı ben "Seyr-i Ruhani" isimli konuşmam için gerekli hazırlığı yapamadım. Nitekim ben Tahrik-e Cedit ile ilgili olan konunun şimdi ele alınmasında Allah'ın iradesi vardır diye düşündüm. Bu günkü konuşmamla ilgili kısa notlar aldığım da çok mühim olan bu konunun, dünyanın önüne su-

nulma zamanının geldiğini anladım.

Tahrik-e Cedid'in Önemi

Tahrik-e Cedid'in özelliklerini çeşitli vesilelerle açıklamıştım. Ama bunun toplumsal öneminden daha önce söz etmemiştim. Diyebiliriz ki ben de bunu aşamalı olarak anladım. Tahrik-e Cedid ile ilgili ilk hutbeyi verdiğimde beyan ettiğim her şey, kalbime ilâhî bir ilka ile yerleştirilmişti. Allahcc istediklerini kalbime yerleştirdikçe ben de onu açıklamaya devam ettim. Doğrusu, Tahrik-e Cedid'in bir çok gayesini ilk zamanlar ben bile anlamamıştım ve bunun birçok faydaları ve hikmetleri gözümünden kaçmıştı. Bundan dolayı, bunun toplumsal önemi cemaatin önüne henüz konmamıştır. İhtiyaç duyulduğunda Tahrik-e Cedid'in toplumsal öneminden bahsedilsin ve üzerinden perdeler kaldırılsın şeklinde bir îlâhî irade de bunun sebebi olabilir. Tahrik-e Cedid'in uluslar arası bir etkisi de vardır. Bundan ötürü bugüne dek bu konu ele alınmadığı için ayrıntılı bir şekilde anlatılması gerekir.

Açıklayacak olduğum konunun özetini şu kelimelerle ortaya koyabilirim: Benim tarafımdan veya diğer bir ifadeyle özel bir îlâhî hikmet gereği başlatılmış olan Tahrik-e Cedid, özellikle İslâmiyet'i azim-üş şan bir hedefe ulaştırmak ve insanlığın kökünü sağlamlaştırmak için tohum özelliği taşımaktadır.

Bu cümleyi sarf ettikten sonra geçeceğim konunun Tahrik-e Cedid ile bir ilgisi görünmeyecek. Ama beni sonuna kadar sabırla ve pür dikkat dinlediğiniz takdirde şimdi söylenecek olanlarla Tahrik-e Cedid arasındaki ilişkiyi ko-

laylıkla anlayacaksınız.

Dünyada var olan her şey kendine özgü ortam içinde güzel görünür. Ama aynı şeyi ortamdan koparıp uzaklaştırdığınız takdirde güzelliğini kaybeder. İşte ben de Tahrik-e Cedid'in hangi ortamda meydana geldiğini zikretmezsem, onun önemi ve güzelliğini kavrayamazsınız. Cemaat fertlerinin çoğu çiftçilikle uğraşmakta olduğundan, ilmî gelişmelerden habersiz olurlar. Bundan dolayı bizi bu neticeye ulaşmaya mecbur eden uluslararası olaylardan bahsetmem gerekir. Ben arkadaşlarıma dünyada vuku bulan değişikliklerden ve bu değişikliklerin gelecekteki etkilerinden söz edip cemaatimiz ve diğer Müslüman gruplar üzerindeki etkisinden bahsedeceğim. Bıraktıkları etkiler menfi ise onlardan kendimizi nasıl koruyacağız; olumlu ise onları ne derece kabullenmenin uygun olacağını anlatacağım.

Bu Devirde Zengin Ve Fakir Arasındaki Farklılıklar Ve Doğurduğu Sonuçlar

İlk olarak söylemek istediğim, bugün dünyada alt ve üst tabaka, mahrum ve varlıklı olanlar, muhtaç ve zengin arasındaki farktan dolayı iki değişiklik meydana gelmektedir. Birincisi, bu farklılığın gitgide artmasıdır; ikincisi de daha fazla hissedilmesidir. Önce de zengin ve varlıklı olanlar vardı ama önceki zenginlerle bu günkü zenginlerin tutumu arasında belirgin bir fark görülmektedir. Eski zenginler ellerine geçen nakit ve malı geldiği gibi tekrar halk arasında dağıtırlardı. Bu tür zenginlerin bir kısmı hâlâ dağlık arazide yaşamaktadır. Pencap eyaletine mensup zengin bir arazi sahibi bir keresinde Lahor'da hastalandı. O günlerde ben de oradaydım. Bana gelen bilgilere göre günde üçyüz dört yüz kişi ziyaretine gelirdi. Bölgesinden ziyaretine gelen her kişi "ağamız hastadır ona eli boş gidilmez" düşüncesiyle, ona semiz bir koyun, bir miktar pirinç, şeker vs. gibi hediyeler getiriyordu. Ağa da on-onbeş aşçıyı görevlendirmişti ve onlar da gelen hayvanları kesip misafirlere ikram ediyorlardı. Böylelikle üç dört ay içinde yüzlerce kişiye yemek dağıtıldı. Şüphesiz bundan önce de zenginler vardı ama servetlerinin dağıtım ve harcanma şekli halkın gözüne batmazdı. O zaman ki hizmetçi mefhumuyla bugünkü arasında fark vardır. O zamanlar hizmetçi ailenin bir ferdi olarak kabul edilirdi. Şüphesiz o zaman da aralarında bazı farklar gözetilirdi. Mesela, bir efendi kızını hizmetçilerden birisine vermeyeceği gibi, kendisinin de bir hizmetçi kızıyla evlenmesi uygun görülmezdi. Buna rağmen onlar bir şekilde birbirlerine yakın idiler. Mesela

efendi veya evin hanımı yere otururken uşığı veya cariyesi de yere otururdu. Bugünlerde ise efendi sandalyeye otururken hizmetçi ise karşısında el pençe ayakta durur ve yorulursa dahi efendisi karşısında oturma cesaretinde bulunamaz. Aynen bunun gibi bineklerde de fark yoktu. Birisinin atı daha kıymetli iken diğerininki nispeten ucuz olma ihtimali vardı. Ama bugünlerde birinci ve ikinci sınıf karşısında üçüncü sınıfın farkı daha aşıkardır. Yine, bugün zengin ve fakir kimselerin oturdukları evler arasında yer ve gök kadar fark vardır. Mobilyanın o kadar çeşitleri vardır ki fakir kimselerin onu satın alabilmesi imkânsızdır. Geçmişte zenginler evlerinde halı serdikleri müddetçe fakirler de ucuz bir kilim, veya hiç değilse bir kumaş parçası sererlerdi. Ama bugünlerde mobilya çeşitleri çoğalmakla beraber onun ucuzu bile fakirlerin satın alma gücünü aşıyor. Bir zamanlar zenginler halı sererlerken, Keşmirliler de kaba keçe ile idare ederlerdi. Ama bugün kanapeler, sandalyeler, masalar, yastıklar ve perdelerin o kadar çok çeşitleri vardır ki fakir bir insan onların ucuz taklitlerini yapmaya dahi teşebbüs edemez. Netice itibariyle bugün, zenginle fakir arasındaki farklar göze batacak kadar artmıştır.

Zenginlik ve fakirlik ile ilgili eski ve yeni görüşler ve sonucu

Bugünkü insan bu farklara karşı daha ziyade hassasiyet göstermektedir. Eskiden insanlar genel olarak zenginlik ve fakirlik Allah'ın elindedir şeklinde bir inanca sahiplerdi. Birisinin karnı tok ise onu yediren Allah idi, başka birisi aç ise ona açlık veren de O'ydu. Ama şimdi eğitim ve felsefenin yaygınlaşması sonucu gelişen düşünceye göre, fakirlerin aç olmasının sebebi Allah'ın onları aç bırakmak istemesi değil, tersine zenginlerin onları soymalarıdır. Zenginlerin rahat içinde olmalarının sebebi Allah'ın onlara lütuf etmesinden değil, haksız olarak fakirlerin hisselerini ellerine geçirmelerindendir. Görüşlerin bu şekilde değişmesi, insanların hassaslaşmasına ve bunun sonucunda çabuk öfkelenmelerine yol açmıştır. Geçmişte bir insan sabrederdi, eğer Allah'ı seviyor idiyse yemek için bir şey bulamayınca da Elhamdülillah derdi; güzel bir yemek nasip olduğunda da Allah'a şükrederdi. Çünkü o, bu durumun Allah tarafından olduğuna inanırdı. Fakir insan imansız ise dahi, Allah'a ulaşma ümidinde olmadığı için düştüğü duruma rıza gösterirdi. Fakat, eskiden Allah'a yöneltilen suçlamalar bugün insanlara yöneltilmektedir. Dediklerine göre zengin ve güçlü kimseler fakirlere yaşama hakkı tanımamakta ve onlara eziyet çektirmektedirler. Netice itibarıyla, görüşlerdeki bu değişiklik, bu konunun fazlasıyla hassasiyet kazanmasına yol açmıştır.

Sanayileşmenin fakir ve zenginin arasını açması

Bu fark öteden beri süregelmektedir belki de Hz.

Adem'in^{as} yakın zamanına kadar dayanmaktadır. Ama medeniyetin ilerlemesiyle eşitsizliğin ortadan kalkacağı düşünülmekteydi. Nitekim makineler yeni yeni icat edildiğinde büyük isyanlar patlak verdi. Zenginler böylelikle iş imkânlarının çoğalacağını ve fakir halkın durumunun düzeleceğini söylüyorlardı. İşçiler ise, bir makinenin on işçinin yerini alacağını böylelikle işsizliğin artacağını savunuyorlardı. İster daha ziyade iş imkânları sağlamış olsun isterse işsizliği artırmış olsun, sonuç itibariyle sanayileşme sonucu, zenginle fakir arasındaki mesafe her zamankinden daha fazla açılmıştır.

Fakirlerin durumunu düzeltme çabaları ve başarısızlığın sebebi

Şüphesiz durumun düzelmesi için birtakım çabalar da sarfedildi. Bazı yerlerde iyi niyetli bir düşünür, merhametli bir iş adamı veya kral kendine ait olan bir sahada bir düzenleme yapıp durumu düzeltmeye çalıştı. Ama herkesin emniyetinin dayanağı olan bütün dünyanın ıslahı için genel olarak bir şey yapılmadı ve vatandaşın sıkıntıları olduğu gibi devam etti. Bugünlerde de bir adamın önünden pasta parçaları alınıp köpeklere atılmakta ama diğer taraftan bir insanın çocukları kuru ekmek bile bulamayıp gecelerin inleye inleye uyuyakalmaktadırlar. Anlattıklarım katıyen abartılı bir ifade değildir. Dünyada her gün yüzbinlerce anne baba çocuklarını aç uyutmaya mecburdurlar. Zenginler isteseler dahi onlara yardımcı olamazlar. Zenginlerin birisi, Himalaya dağlarındaki bir kulübenin içinde fakir bir ailenin çocuğunun açlıktan ölmek üzere olduğunu bilemez. Delhi ve Lahor'daki zenginler, dünyanın ücra

bir köşesinde fakirlerin neler çektiğini nasıl bilebilirler. Zaten onlar içinde fakirlere yardım etmek için bir istek bulunmaz. İçlerinde böyle bir istek doğarsa bile bütün dünyadaki fakirlerin ızdıraplarını kaldırmak için gereken imkânlara sahip değillerdir. Onlar fakirlerin nerelerde bulunduğunu ve nelere ihtiyaç duyduklarını nereden bileceklerdir.

Zenginlere mukabil yoksulların dayanılmaz acınacak durumu

Zengin bir adam hastalandığında doktoru pahalı ilaçlar tavsiye eder. Hasta, eczacıdan beş altı kutu ilaç alır, onlardan birisini açar tadı hoşuna gitmez ve bu ilaçlar hoşuma gitmedi deyip doktorunu değiştirir. Yeni doktor aynı derecede pahalı olan başka ilaçlar yazar. Kısacası alelade soğuk algınlığından rahatsız olduklarında bir servet harcarlar. Bunun tersine fakir bir ananın evladı zatürreye yakalanırsa, bir köy hekiminin tavsiye ettiği koca karı ilacını bile satın almak için bütün mahalleyi dolaştığı halde birkaç kuruş bulamaz. Anne fakir de olsa zengin de olsa kalbinde duyduğu acı aynıdır. Ama zenginin çocuğu hapşırıldığında doktor üstüne doktor gelip tedavi etmeye başlar ve evdeki hizmetçi kadınlar çocuğu üşüttüler diye azar işitirler. Ama aynen onun gibi başka bir ana kapı kapı dolaştığı halde fakirliğinden dolayı çare bulamaz ve çocuğu ızdırap çeke çeke ölüme teslim olur. Bulduğunuz çevreye veya yaşamakta olduğunuz mahâlleye bir göz attığınızda bunun binlerce örneğini bulacaksınız. Bu fakirlik bazen tahammül edilemeyecek kadar ileri seviyededir.

Bir keresinde fakir bir bayan ziyaretime geldi. Ziyaret se-

bebini bana anlatmak için uzunca bir giriş yaptı. Büyük umutlarla bana geldiğini yalvara yalvara defalarca tekrar etti. İmkanlar ölçüsünde yardımcı olmaya çalışacağımı ona anlattıkça, o daha çok yalvarıp karşımda ezilip büzüldü. Oğlu veya kızının düğünü için paraya ihtiyacı olabileceğini zannetmiştim. Fakat derdini anlatmak için zar zor ikna edilince benden birkaç kuruş istedi. O gün hissettiğim acıyı hiç unutamadım. Bu kadar ufacık bir ihtiyacı gidermek için o ne kadar uzun uzadıya yalvarmıştı. Bu durum iki sebepten kaynaklanıyor olabilir; Birincisi o, kendince cebinde para olan birisinin, fakir kimseye birkaç kuruş bile vereceğini düşünmüyordu. İkincisi de kendisi fakir olduğu için, dünyada cebinde birkaç kuruş olan şanslı kimselerin olabileceğine ihtimal vermiyordu. Bu durumların her ikisi de ne kadar tehlikeli ve korkunçturlar. Yoksul tabakaya mensup olan kimseler de, bu fakir kadın gibi, sıkıntıları ne kadar büyük olursa olsun varlıklı olanların birkaç kuruşu dahi onlardan esirgeyeceğini düşünüyorlarsa, fakirlerin zenginlere bu kadar nefretle bakmalarına hayret edilmemeli. Sefalet ve mahrumiyet içinde yaşayan insanların, bir tabakanın çok rahat yaşadığını görüp, hiç kimsede kendileri için birkaç kuruş dahi bulunmadığını düşünmeleri ve aynı tabakanın, dört beş kuruşa sahip olana “ne kadar şanslı kimsedir” diye özenle bakmaları dünyanın geleceği için ne kadar tehlikelidir.

Yoksulluğun düzeltilmesi için farklı akımların başlangıcı

Cumhuriyet:

Söylediğim gibi, uzun bir zamandan beri süre gelen bu durumu düzeltmek için çabalar da sarfedildi. Ama bugüne dek hiçbir değişiklik olmadı. Onsekizinci yüzyıl sonlarına doğru bu konu ilmi olarak tartışılmaya başlandı. Bu uyanma hissinin aldığı ilk şekle “Demokrasi” denildi. Artık, bu derde fertlerin değil devletin deva bulabileceği kabul ediliyordu. Demin de söyledğim gibi, Lahor veya Delhi’de oturan bir zenginden, Himalayalardaki ıssız bir kulübede fakir bir kadının çocuğunun açlıktan ölmek üzere olduğunu bilmesi beklenemez. Aynı şekilde, şehirlerde yaşayanlar köylerde yaşayanların hangi zorluklar içerisinde olduklarını bilemezler. Ama devlet bu tür bilgilere kolaylıkla ulaşabilirdi. Nitekim fakirlere yardım ve durumlarının düzeltilmesi devletin görevi olarak kabul edildi. Ama devlet idaresinde kral ve bakanlar haricinde başka insanların da söz sahibi olması gerekiyordu. Böylelikle herkesin sesi merkeze ulaşabilirdi ve merkez onların vasıtasıyla her durumdan haberdar olacaktı. Buna göre önce küçük değişiklikler yapıldı. Mesela *“padişah evinde oturarak, bir köyün çiftçilerinin ihtiyaçlarını nasıl bilebilir. Çünkü ihtiyaçlarını en iyi bilen çiftçilerin kendileridir. Veya bir kral durduğu yerde bir şehirde yaşayan insanların zorluklarını nasıl öğrenebilir. Ama şehir halkı kendi sorunlarını en iyi bilir”* denildi. Sonuç olarak devlet merkezine halkın sesinin ulaşması için bir sistemin olması gerekiyordu.

Meydana gelen ilk değişiklik, halkın, "devleti yönetmek bizim de hakkımızdır" diye talepte bulunmaları oldu. Böylelikle onlar bölgelerin ihtiyaçlarından hükümeti haberdar etmekle kalmayıp durumun düzeltilmesi için gerekli tavsiyelerde de bulunabileceklerdi. Bir zamana kadar bu sistem devam etti ve şüphesiz faydalı da oldu. Bir tek kralın kendi başına herkesin durumundan haberdar olması imkânsızdı. Artık halk temsilcileri gelip durumu bildirip devlete uygun tavsiyelerde bulunup içleri rahat olarak geri dönerlerdi.

Başlangıçta bu temsilciler arazi sahipleri tabakasına ait idiler. Onların sözü geçen insanlarla ilişkileri vardı ve bu ilişkiden faydalanarak sadece ait olduğu tabakanın menfaatlerini korumaya çalışırlardı. Bunun sonucu işadamları ve fabrikatörlerin temsil ettiği yeni bir akım başladı. Buna da "Liberalizm" adı verildi. Bu akımın kurucuları kendi tabakasına ait sınıfın haklarını korumayı vazife edindiler. Sonuç olarak artık onlar da toprak ağaları gibi söz sahibi oldular. Devlet idaresinde yapılan değişiklikler neticesinde işadamlarının sorunları çözüldü ve fabrikatörlere daha ziyade kolaylıklar sağlandı.

Sosyalizm:

Durum böyle olunca başka bir tabaka haklarını elde etmek için sesini yükseltti. Bunlar fabrikalar ve bürolarda çalışan işçi ve memurlardı. Onlar arazi sahipleri, işadamları ve fabrikatörlerin haklarını elde ettiklerini görünce, bizim sorunlarımız göz ardı ediliyor diyerek devlette temsil hakkı istediler. Nitekim bazı yerlerde seçim sonucu bazı yerlerde ise kavgalar sonucu işçi temsilcileri ortaya çıkmaya

başladı. Bugünlerde herkesçe bilinen sosyalizm, aslında zenginlere karşı işçi kısmına daha çok haklar sağlayan sistemin adıdır. Bunlar halkın haklarını korumak için devleti ele geçirmek isterler ve onlara göre böylelikle işçi hakları elde edilmiş olacaktı.

İnsanlar bütün bu akımların faydalı olduğunu ama etkilerinin bazı ülkelerle sınırlı olduğunu düşününce etki alanı genişledi. Artık şöyle denildi: Fransa'da hâlk açlıktan ölürken eğer İngilizlerin durumu düzeltilse bile memnuniyet verici değildir. Bundan dolayı muhtelif ülkelerin fakir ve işçilerinin işbirliği içinde olmaları gerekir. Görünürde iddia ettiklerine göre ıslah dairesi genişlemekteydi. Ama işin aslına gelince bu akım sonucu bir ülkedeki zenginler zarara uğrayınca, diğer bir memleketin servet sahipleri para harcayıp bu hareketin kendi ülkelerine girmesine engel olmaya çalıştı. Bunun neticesinde çeşitli ülkelerin işçileri de hedeflerine ulaşmak için işbirliğine gittiler. Böylelikle sosyalizmden sonra "Uluslararası Sosyalizm" başladı. Bunun manası işçinin sadece bulunduğu yerin durumundan haberdar olmakla yetinmeyip diğer memleketlerin durumundan da haberdar olması gerekiyordu.

Fakirlerin durumunun düzeltilmesi için Karl Marx'ın üç görüşü

Bundan sonra Karl Marx isimli bir kişi ortaya çıktı. O, Yahudi kökenli olup Hristiyan bir Almandı. O, şöyle bir neticeye vardı: Sosyalizm ıslahın zamana yayılmasından yanadır ve zenginler üzerinde baskıyı gitgide artırmak suretiyle işçi ve fakirin haklarının elde edebileceğini savunmaktadır. Fakat böyle hareket etmekle netice ancak binlerce sene

de elde edilebilirdi. Gerçek sorun devlet güçlerini elinde tutan ve kendilerini düzeltmekten yana olmayan kimse-lerdi.

Ona göre eğer devlet bir yere nehir kazmıyorsa, veya bir fabrikanın ıslahı gerekiyorsa, onunla yüz sene boşa müca-dele edeceğine, hükümeti ele geçirip nehrin kazılması ve fabrikanın ıslah edilmesi daha uygun bir yoldur. Bütün sorunların en kolay çözümü devleti ele geçirmektir. Karl Marx'ın prensiplerine göre, siyasete girmeden ve devlet güçlerini ele geçirmeden hiçbir gelişme sağlanamaz.

Marksizm'in birinci prensibi

Uluslararası Sosyalizm'in bir kolu olan Marksizm, zorbalık-la hedefine ulaşmaktan yanadır. Özgürlük, iktisadi deği-şikliklerden geçmek suretiyle değil, siyasi gücü elde bu-lundurmakla sağlanır. Marksizm'e göre sosyalizmin başa-rısızlığının sebebi zenginlerle işbirliği içinde çalışmasıdır. Zenginlerin saltanatı eskilere dayandığı için, onun mevcu-diyetinde fakire hiçbir hak tanınmaz. Marx'a göre Cumhu-riyetin prensibi de tamamen yanlıştır ve zengin ile fakirin işbirliği için birbirlerine karışmaları da hatadır. Ona göre, zengin birisi insan dahi sayılmamalı ve bütün yetkiyi fakir-ler ele geçirmeli.

Marksizm'in ikinci prensibi

Karl Marx'a göre, hedefe ulaşmak için şiddete başvurul-malı; çete kurup saldırılmalı ve devlet ele geçirilmelidir. Marksizm'in bu doktrini **Bolşevizm**'in doğmasına sebep teşkil etti.

Marksizm'in üçüncü prensibi

Karl Marx'ın görüşüne göre, gücü elde tutan zenginler, arazi sahipleri ve sanayiciler karşısında işçiler öylesine çaresizdir ki mevcut olan iktidarı ele geçirirlerse dahi uzun bir zaman haklarını koruyamazlar. Pek az ücretle çalışan bir seyisin hikâyesini işitmişsinizdir. Bir seyis ile ilgili fıkra anlatılır. O, sekiz on kuruş aylık ile çalışmış. Bir keresinde adamın biri ona, bugünlerde herkes kırk-elli kuruşa çalışmakta olduğu halde sen 8-10 kuruşla nasıl yetiniyorsun diyerek efendisinden maaşının artması talebinde bulunması için seyisi kışkırtmış. Bunun üzerine seyis ona, ben bunları efendime nasıl söyleyeceğim demiş. Adam ona, sen köle değilsin, maaşına zam yapmazsa, başka bir yerde çalışman daha uygundur. Kısacası uzun uzadıya nasihat aldıktan sonra seyis efendisiyle konuşmaya razı oldu. O, ben bugün mutlaka efendimle konuşacağım diye kendi kendine söz vermiş, efendisi zam yapmayı kabul etmezse, işi bırakacağını söyleyecekmiş. Efendisi atıyla biryerlere gitmişti, geri geldiğinde seyis onun karşısına geçip, efendim! Benim bir söyleyeceğim var demiş. Efendisi buyur deyince o, "Herkes daha fazla maaş ile çalışmaktadır. Ama benim aldığım maaş çok azdır. Benim maaşıma zam yaparsın yoksa..." O, yoksa deyince efendisi eline kırbacı alıp ona vurdu ve yoksa ne? deyince, seyis "Yoksa aynı maaşa rıza göstereceğim" diye cevap verdi. Yani o bir tek kırbaç darbesiyle söyleyeceklerinin hepsini birdenbire unuttu. Görüldüğü gibi uzun süren kölelik sonucunda insanın yaradılışı değişmektedir. Benim şahsi tecrübeme göre parya tabakasına mensup olanları ne kadar uyandırmaya çalışırsak çalışalım, onlar uzun uzadıya dinledikten sonra gülümseyerek sanki karşısındaki deli imiş gibi şöyle derler;

Allah'ın^{cc} yarattığı sistemi değiştirmek nasıl mümkün olabilir? Onlara göre gelmiş geçmiş bütün muslih ve reformcular sanki akıllarını kaçırmış! Karl Marx da işte bunu söyleyip bu tür insanların durumunda bir değişiklik olmayacağını savundu. Ona göre iktidar avama teslim edilirse, onlar korkup silahlarını bırakacaklardır. Bundan ötürü başlangıçta işçilerinin hamisi olan birisini dikta rejiminin başına getirmemiz gerekir.

O, avam arasında belli bir düzen sağlayıp, işçiler içinde bir uyanma sağlayarak, bütün tabakalar arasındaki farklılıkları ortadan kaldırıp ileriki nesilde kendisine olan öz güveni geliştirecek. Ancak böyle bir nesil zenginlerle eşit şartlarda yüzyüze gelip konuşabilir. Bu ortam sağlandıktan sonra iktidar tam manasıyla halka teslim edilmeli ama bundan önce onlara iktidar sunmak, iktidardan mahrum olmak demektir.

Karl Marx öldü. Bundan sonra zulümler had safhaya varınca bir parti ortaya çıkıp, işçileri Marx'ın fikirleri doğrultusunda teşkilatlandırmaya başladı ve böylece farklı insanlar bir araya geldi. Onlardan birisi de Rusya'nın ilk diktatörü olan Lenin'dir. O ve arkadaşları Marx'ın görüşlerine kesin bir şekil verdiler. Onlar bir müddet birlik içinde çalışıp; fakirlere, "siz çıplak gezip aç uyurken aynı memleketin zenginleri lüks bir hayat sürmektedirler," diyerek, bazen de onlara, fabrikada sabahtan akşama kadar çalışan bir işçinin geliriyle zar zor, çoluk çocuğunun karnını doyururken, aynı fabrikanın sahibinin çocuklarının en pahalı ceketleri giymesi ve en lüks yemekleri yemeleri insaf ve adalete sığar mı? diyerek onları kışkırttılar. Bu ve buna benzer

sözlerle onlar işçileri ayağı kaldırdı ve ülkede zenginlere karşı birçok grup ortaya çıktı.

Bolşevik ve menşevik partiler

İşçiler ve partileri yeterince güç kazanınca, iktidarı ele geçirdikleri takdirde nasıl bir tutum izleyecekleri konusunda bir toplantı düzenlediler. Görüşme esnasında onlar ihtilafa düştüler. Lenin gibi, partisinde söz sahibi olan Martov ile Lenin arasında ciddi görüş ayrılıkları ortaya çıktı. Böylelikle iki parti ortaya çıktı. İnsanların çoğu Lenin'i desteklediği için partisine Bolşevik (çoğunluk partisi), muhalifleri ise azınlıkta kaldığı için Martov'un partisine Menşevik (azınlık partisi) denildi.

Hükümet konusunda Lenin Ve Martov arasındaki görüş farklılıkları

Lenin Marx doktrinine, Martov'a nazaran daha bağlıydı. O, diğer bütün partilerden uzak durmayı kendine bir prensip edinmişti. Ona göre hedefe ulaşmak için bu gerekliydi. Ama Martov'a göre, faal olan diğer güçlerle iktidara gelinceye dek işbirliği içinde olmaları gerekliydi. Kısacası, Lenin başkasına minnettar kalmak istemiyordu. O kendi gücüyle her şeyi başarmak istiyordu. Başka bir ifadeyle, o hiç kimseyle işbirliğinden yana değildi. Kendisinin doğruluk üzerinde olduğuna ve bundan ötürü eninde sonunda galip geleceğine inanıyordu.

İkinci ihtilaf

Lenin'e göre, yolun başında diktatörlükten başka çare yoktu. Ama Martov, ilk günden beri cumhuriyetten yana

olunması gerektiğini düşünüyordu. Aslında Martov, kendisinin değil de Lenin'in lider olacağını hissettiği için cumhuriyetten yana idi.

Martov'a göre ölüm cezası

Martov yeni kurulacak olan iktidarda sosyalistlerin prensipleri gereği ölüm cezasının kaldırılması düşüncesini savunuyordu. Lenin de ölüm cezasından yana olmadığını iddia ediyordu. Ama ona göre böyle bir yasa çıkarıldığı takdirde, Çar'ı asamayacaklardı ve onun hayatta kalması yeni iktidar için tehlike arzedecekti. Bundan dolayı Lenin, sadece Çar'ı öldürmek için de olsa ölüm cezasının devam etmesi gerektiğini düşünüyordu. Bundan, onun Çar'a olan düşmanlığının ne kadar ileri boyutta olduğu anlaşılmaktadır. Özetle bu ihtilaflar sonucunda oyların büyük bir kısmını Lenin aldı ve arkadaşlarıyla beraber partinin başına geçti. Çoğunluğu elde tuttukları için onlara Bolşevik denildi. Az oy aldığı için muhâlefete ise Menşevik ismi verildi. Çar azledilince, ilk olarak Menşevikler iktidarı ele geçirmeyi başardılar çünkü ülkenin diğer partileri de onları kendileri için daha uygun görmekteydi. Ama kısa bir zaman sonra Bolşevikler iktidarı ele geçirmeyi başardı.

Bolşeviklerin savunduğu altı iktisadî prensip ve sonuçları

Şimdi Bolşeviklerin savunduğu iktisadi prensipleri anlatacağım. Bu prensiplerin ortaya çıkmasının en büyük sebebi, zengin ve fakir arasındaki farkı ortadan kaldırmak düşüncesidir. Bir zengine tıbbi yardım sağlandığı gibi, fakire de sağlanmalı, zenginin giydiği gibi fakir de giydirilmeli, var-

lıklı kimselerin karınlarını doyurduğu gibi, yoksulların karnı doyurulmalı, hiç kimse aç kalmamalı, zulüm azalmalı, fakirlerin karşılaştıkları iktisadi sorunlar ortadan kaldırılmalıdır. Bu hedeflere ulaşmak için, Marks'ın görüşlerini esas alarak Bolşeviklerin ileri sürdükleri prensipler şunlardır:

1. **Herkesten gücüne göre almak:** Bu şu anlama gelir: Bir arazi sahibinde on dönümlük, diğerinde ise yüz dönümlük arazi var olduğunu var sayalım; Bunların her ikisinden alınacak olan miktar eşit olmayacak. Her birinin meşru ihtiyacı göz önünde bulundurulduktan sonra ihtiyaç fazlasını devlet ellerinden alacaktır. Mesela, on dönümlük arazisi olan birisinin ailesinin geçimi ve hayvanlarının ihtiyaçlarının karşılanması için gerekli olan para hesaplanacak ve elinde artan para devletin tasarrufuna geçecektir. Aynen bunun gibi yüz veya bin dönümlük arazi sahiplerinin ihtiyaçları hesaplanacak ve artan paraya devlet el koyacaktır. Çünkü prensipler gereği, ihtiyaç fazlası olan ellerinden alınmalıdır.
2. **Herkes ihtiyacına göre verilecek;** birinci prensibe göre ihtiyacından fazla olan herkesin elinden alınacak. Ama ikinci prensibe göre herkesin ihtiyacına göre ona devlet tarafından verilecektir. Yüz dönüm arazi sahibinden devletin beşbin lira aldığını varsayalım. Ama onun ailesi iki-üç kişiden ibarettir. Böyle bir kimseye ödenen para miktarı az olacaktır. Çünkü para, kişi sayısına göre verilir. Para alınırken, ellerinde ihtiyaç fazlası olan ne varsa alınmalı prensibine göre alınmıştır ve verilirken ih-

tiyacına göre verilmeli prensibi göz önünde tutulmuştur. Bundan dolayı birilerine "senden aldığımız para miktarı büyük olmasına rağmen ihtiyaçların az olduğu için yaptığımız ödeme daha azdır" denilecektir.

3. **İhtiyaçtan fazla olan üretim devlete aittir:** Kararlaştırdıkları üçüncü prensip gereği ihtiyaçtan fazla olan üretim devlete aittir. Bu üretim ülkenin genel menfaati için harcanmalıdır. Mesela her iki çiftçide onar dönümlük arazi olduğunu varsayalım. Bunlardan birisi daha fazla çalıştı ve dönüm başına üçyüz kilo hasat elde etti, ama ikincisi ise dönüm başına sadece otuz kilo hasat elde etti. Bu demektir ki birisinin hasadı toplam üçbin kilo diğerinin ki ise üç yüz kilodur. Üç bin kilo hasat elde edenin ihtiyacı beş yüz kilo ise, devlet ona "ihtiyacın olan beş yüz kilo sende kalacak, fazla olan iki bin beş yüz kilo ise devlete aittir" diyecektir. Aynen bunun gibi üç yüz kilo hasat elde edenin ihtiyacı iki yüz kilo ise devlet "ihtiyacın olan iki yüz kilo sende kalacak ve fazla olan yüz kilo devlete aittir" diyecektir. Kısacası bu ihtiyaç fazlası ister kendi emeğiyle isterse şans eseri eline geçmiş olsun, devletindir.
4. Dördüncü prensip gereği iktidar sadece insanlar üzerinde değil, eşya üzerinde de olmalı. Onlara göre üretim fazlasının devlet tarafından alınması yeterli değildir. Çünkü böylelikle iktidar sadece insanlar üzerindedir. Halbuki iktidarın eşya üzerinde de tasarrufu olması gerekir. Mesela bir arazi pancar

ekilmeye uygunsa, devlet hakkı gereği o arazide pancar ekilmesi için emir vermelidir. Eğer bir arazi buğday ekmeye elverişliyse, devlet o arazide sadece buğday ekilsin diye emir vermelidir. Eğer bir arazi pamuk ekimine elverişli ise, orada pamuk ekilmesine emir verilecek ve herkes bu emirlere uymaya mecbur tutulacaktır. Kısacası onlar, üretimin dağıtımına ve hangi arazide neyin ekileceğine devlet karar verecektir ve insanlar karara uyacaktır” diye bir prensip benimsediler.

5. Beşinci prensip gereği, el emeği olmadan sadece entellektüel çalışmaların hiçbir değeri yoktur. Onların görüşlerine göre, filanca kişi ilmî faaliyetlerde bulunuyor demek boş bir laftır. Asıl olan el emeğidir, ilmî ve entelektüel çalışmalarda bulunanlar da bedensel olarak çalışmalıdır. El emeği olmadan açlıktan ölseler dahi devlet yardımı alamayacaktır.
6. Altıncı prensibe göre, hep savunma durumunda kalınmamalı tersine prensiplerin yayılması için savunma politikası izlenmeyip taarruza geçilmelidir.

Birinci prensibin neticesi: Zenginlerin varlıklarına el konulması

Birinci prensip gereği, Bolşevizm zenginlerin servetlerinin her türlüsüne el koydu. Aldıkları karar gereği, mümkün olan her şey, yani menkul ve gayrimenkuller cebren ele geçirildi.

İkinci prensibin sonucu: El emeği sarfedenlerin ihtiyaçlarının karşılanması

İkinci prensip gereğince Bolşevizm, el emeği sarfeden herkesin ihtiyacını karşılamayı üstlenmiştir. Mesela bir aile beş kişiden teşekkül ediyorsa; onlar, aile fertlerinin sayısına göre verilecek olan yiyecek, giyecek ve yakacak miktarını hesaplayıp temin edeceklerdir. Aynen bunun gibi, doktorlar tayin edilecek, onlar hastalandıklarında bedava tıbbî yardım sağlayacaklardır. Böylelikle herkese giyecek, yiyecek ve tıbbî yardım sağlanmış olacaktır. Listeler hazırlayıp fertlerin ihtiyaçlarını karşılamak devletin görevi olacaktır. İnceleyecek olursak, gerçekten Bolşevizm bu sorunu çözmüştür. Onların bu yolu izlenirse papaz vs. gibi din adamları hariç, hiç kimse aç veya çıplak kalmaz. Onlar, papazları, din adamlarını, alimleri filozofları vs.yi işe yaramaz kimseler olarak kabul ederler. Çünkü Bolşevizm'e göre el emeği sarfedilmeden, entelektüel veya ilmî faaliyetlerin hiçbir önemi yoktur. Dediklerine göre, onlar el emeği sarfetmelidir, aksi halde aç kalmalarından devlet sorumlu değildir.

Üçüncü prensip: Devletin kararlaştırdığı miktardan fazlasına el konulması

Üçüncü prensip gereği çiftçiler, işadamları vesaireden, devletin kararlaştırdığı miktar ve ölçüden fazlasına el konulması kararlaştırıldı. Mesela bir köylü kendi tarlası üzerinde elli kile zahire yetiştirdiği hâlde onun ihtiyacı yirmi kile ile karşılanabilirse, otuz kile fazlaya hükümetçe el konulacaktır. Ve ona "bu miktar senin ihtiyacından fazla olduğu için el konulmuştur," denilecektir. Diğer taraftan, bir

kimsenin sahip olduğu arazi ihtiyacından fazla ise, ihtiyacını karşılayacak miktar hariç fazla olan araziye devlet el koyacaktır.

Dördüncü prensip: Özgürlük alanlarının kısıtlanması

Dördüncü prensip gereği, çiftçiler, tüccarlar ve zanaatkarların özgürlüğü fiilen ellerinden alındı. Bundan böyle ziraat, ticaret ve meslek seçme devletin isteğine göre zorunlu kılındı. Mesela yüz kilometrelik bir alanla ilgili, burada sadece buğday ekilecek, filanca bölgede pancar ekilecek, başka bir yerde pamuk ekilecek diye kararlaştırıldı. Bizim gibi ölkelerde genel olarak çiftçiler, tarlasının iki dönümlük kısmında arpa, iki dönümünde pamuk ve diğeri iki dönümünde pancar ekerler. Ve hiç değılse çocuklarımız pancar yer derler. Küçük bir çiftçi bunu yapmazsa arazisi nispeten büyük olan bir çiftçi mutlaka böyle yapar. Bunun aksine Bolşevizm'in hüküm sürdüğü yerlerde, nerede ne ekileceğine devlet karar verir. Bazı bölgelerde sadece pancar ekilir, bazı bölgelerde ise sadece pamuk ekilir. Onlar, "bu bölge sadece müsaade edilen mahsul için uygundur. Bundan dolayı burada başka bir şeyin ekilmesi yasaktır" derler. Birisi onlara ben nereden yiyeceğim derse, devlet ona "yiyecek ve giyeceğı temin etmek bizim vazifemizdir. Onun için kaygılanma! sen emre uygun mahsul ekmelisin" der. Böylelikle Bolşevizm'de çiftçi, bir işçi durumuna düşmüştür.

Beşinci prensip: Dine müdahale

Beşinci prensip gereği onlar, din nizamına müdahalede bulundular. El emeğı sarfetmedikleri için papaz vesaireyi

yiyecek, giyecek gibi yardımlardan mahrum bıraktılar. Dediklerine göre onlar el emeği sarf etmedikleri için işe yaramaz kimselerdir ve böyle kimselere yardım edilemez. Kısacası Bolşevizm onları bedenlen çalışmaya zorlamaktadır ve bunun sonucu papaz vesaire, zamanlarının kısa bir dilimini ibadetle geçirip, kalan zamanlarını çalışmakla harcarlar.

Din düşmanlığının bir devamı olarak Bolşevizm, yeni bir fikir ileri sürüp, dinin kişisel özgürlük neticesinde seçilmesini kararlaştırdılar. Bu karar gereği, anne-baba ve aile büyüklerinin çocuklarına dini eğitim vermeleri yasaklandı. Eğitim tam manasıyla devletin elinde olmalıdır dediler. Onlara göre çocukların küçükken din etkisi altında kalmaları büyük bir haksızlıktır. Çünkü bunun neticesinde Müslümanların çocukları Müslüman, Hinduların çocukları Hindu ve Zerdüştlilerin çocukları ise Zerdüştlü olarak kalacaklardır. Hâlbuki kesinlikle böyle olmamalı, aksine çocuklar her türlü dini tesirden korunmalı ve çocuk büyüyüp yetişkin olduktan sonra istediği dini seçebilmelidir. Yetişkinlik çağından önce kalbinde anne-babanın ait olduğu dinin etkisini zorla yaratmaya çalışmak haksızlıktır. Netice olarak bu prensip, dine zehir tesiri yaptı. Bolşevizm, çocukları küçükken anne-babasından alır ve okullarda onlara eğitim verir. Oralarda çocuk dinin adını dahi duymaz. O, onsekiz yirmi yaşına vardığında koyu bir ateist olunca "şimdi bu akli başında yetişkindir ve istediği dini seçebilir" derler. Halbuki artık ateistlik onun kanında dolaştığı için dini anlayabilmesi nasıl mümkündür?

Kısacası onlar, biz çocuklara zulüm etmeyip, zihinlerini temiz tutmak istiyoruz ki daha sonra üzerine istedikleri

gibi yazabilsinler, derler. Halbuki zihinlerini bu şekilde temiz tutmanın manası, içlerinde ateistliğin yerleştirilmesinden başka bir şey değildir. Onlar, onsekiz-yirmi yaşına kadar, kendi istediklerini onların zihnine yerleştirip, sonra da biz onların zihnini temiz tuttuk demeleri açık bir yalandır. Onlar bu şekilde çocukların zihnini temiz tutacakları yerde, ateistliğin çukuruna düşürmektedirler. Kısacası bu prensibin neticesinde gelecek nesiller, kelimenin tam anlamıyla ateist olmuşlardır.

Altıncı prensip: Görüşlerini diğer ülkelerde propaganda etmeleri

Altıncı prensipleri gereğince, Bolşevikler kendi fikirlerini başka memleketlere kabul ettirmek için geniş propaganda ve gizli faaliyetlere giriştiler. Aldıkları karar gereği görüşlerini yaymak için savunma değil, hücum yolu seçilmeliydi. Nitekim onlar, ajanlarını Almanya, Japonya, İtalya ve sair memleketlere göndermeye başladılar. Dış dünyada onlara *Komünist* denildi. Bunlar Pencap eyaleti dahil olmak üzere Behar vs. gibi Hindistan'ın başka eyaletlerinde de bulundurlar. Böylelikle Alman Yahudisi Karl Marks'ın fikirleri Rusya'da hüküm sürmeye başladı. Bu akım, herkese iş, aş ve giyecek temin edecekti ve böylelikle yoksulluk sona erdirilip, fakir ile zengin arasında eşitlik sağlanacaktı. Bu akım zaman içerisinde bütün dünyayı etkilemeye başladığı için neticesinde tepki olarak başka akımlar ortaya çıktı.

Avrupa'da Bolşevizm'e karşı tepki olarak ortaya çıkan üç akım

Bolşevizm ajanları bütün dünyaya yayılıp o memleketleri de etki altına almaya başlayınca, Bolşevizm'e karşı bir tepki uyandı. Özellikle İtalya, İspanya ve Almanya'da büyük endişeler yarattı. Bu üç devlet, o zaman dünyaya hakim olan İngiltere, Fransa ve Amerika gibi güçlerin yaşlanmış olduğunu ve artık yerlerine kendilerinin geçeceği rüyasını görmekteydiler. Bu ülkelere Bolşevizm ulaşınca çok kaygılandılar; Bolşevizm'in yayılması, düşlerinin altüst olması demekti. Onların durumu ölmek üzere olan öküzün etrafında dolaşan akbabalara benziyordu. Onlar öküz ölünce etini, tadını çıkara çıkara yiyeceğiz diye beklerler. Aynen bunun gibi dünyada hakim olan bu üç güç çöküp yok olunca, miraslarının kendi ellerine geçeceğini düşünüyorlardı. İngiltere, Fransa ve Amerika'nın dünyayı istismar edip faydalandıkları gibi biz de dünyayı istismar ederiz gibi bir heves içindeydiler. Ama zamanın bütün sistemleri ve güçlerini yıkıp yok etmek isteyen Bolşevizm'in güçlenmesi bu ülkelerde büyük kaygılara yol açtı. Bunun tepkisi neticesinde, İtalya'da Musolini'nin önderliği altında Faşizm, Almanya'da Hitler tarafından temeli atılan Nazilik ve İspanya'da da Falangistlerin önderi olarak Franko ortaya çıktı.

Bolşevizm Karşısında Ortaya Çıkan Akımların Gayesi

Bu üç akımın bir tek gayesi vardı, o da Bolşevizm'e karşı koymaktı. Bolşevizm'in yayılması ilerlemelerine bir engel demektir. Bolşevizm'in halk üzerinde etki bırakması do-

ğaldı. Fakirler bu akımın destekleyicisi ve hamisi idiler. Çünkü onlar böylelikle yiyecek, giyecek, ilaç vesair gibi bütün ihtiyaçlarının karşılanacağını düşünüyorlardı. Uzak-tan davulun sesi hoş gelir diye bir atasözü vardır. İşte bundan ötürü yoksul tabaka Bolşevik sistemine kulak asmaktaydı. Hindistan'da da Bolşevizm'i destekleyenler vardır. Onlar bu sistemde devlet temsilcilerinin ev ev dolaşıp ahâliye muhtaç oldukları yiyecek, giyecek vs. teslim edeceklerine inanıyorlar. Fakat onlar, bu akım yerleştiği takdirde onlara yiyecek ve giyeceğin verileceğini ama ihtiyacından fazla olan her şeyin ellerinden alınacağını bilmiyorlar. Çünkü genellikle halk olayı bu gözle görmez. Onlar sadece kendilerine yiyecek, giyecek vs. temin edilmesi sonucunda hiç kimsenin çıplak ve aç kalmayacağını düşünür.

Almanya ve İtalya'da Nazilik ve Faşizm

Almanya ve İtalya'da da halk bu akımın tesiri altında kalmaya başladı. Onlar da ülkelerinde bu sistemin yerleşmesini isteyerek herkesin rahat bir hayata sahip olup, sıkıntılardan kurtulmasını arzuladılar.

Hitler ve Musolini ise bundan kurtulmanın bir yolunu buldular. Onlar halka kaygılanmayın, Nazilik ve faşizm de zenginlerin varlıklarını ele geçirecektir. Ülkenin ticaretini, sanayisini ve millî servetini kontrol altına alıp fakirlerin hakkını ödeyecektir. Sundukları sistemde artık işçi ve sermaye sahibi arasında direk bir ilişki bulunmayıp hükümetin aracılığıyla bu ilişki sağlanılacak. Böylelikle tüccarlar ve sanayicilerin yarattığı sıkıntılardan kurtulacaklardır. Bizim iktidarımız ticaret ile sanayiye ele geçirecek ve fakirlerin hakkını ödeyecektir. Ayrıca onlar halka şöyle dediler, ülkenin refaha kavuşması için büyük fabrikalara ve ticaretlere ihtiyaç vardır, böylelikle zenginlerin varlığından alınıp, halkın durumunun iyileştirilmesi için kullanılacaktır. Netice olarak dış dünya ile ticaret yapılması kaçınılmazdır. Böylelikle biz onların zenginliklerini memleketimizin fakirlerinin refahı için kullanabileceğiz. Bir örnek ile açıklayacak olursak onlar şunu anlatmak istediler; Siz Çin, Amerika, İngiltere veya Fransa'nın servetini soyamazsınız. Onları soymanın tek yolu bizde büyük gemilerin, büyük fabrikaların ve büyük ticaretlerin bulunmasından geçer. Böylelikle işadamlarımız diğer ülkelere gidip onların servetlerini ele geçirebileceklerdir. Nitekim onlar halka "sermaye sahipleri ticaretlerine devam etmeli, daha sonra onların zenginlikle-

rini, onlardan alıp size dağıtacağız” dediler. Çünkü böyle yapılmadığı takdirde durumları hergün altın yumurta yu-murtlayan tavuğun birdenbire kesilmesine benzeyecekti. Sahibi bu tavuğu kestiğinde birçok altın yumurta ele geçi-receğini düşünürken, tavuk öldüğünde eline hiçbir şey geçmedi. Almanya ve İtalya’daki iktidarlar da aynı şeyi halka anlattılar. Zenginlerin zenginliği birdenbire yok edi-lip, çalışma imkanları ellerinden alınırca, onlar fakirleşecek ve böylelikle zenginliklerinden sadece bir defa istifade etmeniz mümkün olacaktır. Ama onları bir kere soyduktan sonra, tekrar çalışmalarına imkan verildiği takdirde onlar yeniden zenginleştiklerinde yeniden soyulabilir. Böylece zenginliklerini sık sık ele geçirme imkanınız olacaktır. Kısa-cası büyük sermaye sahipleri ticaretleriyle sermayelerini artırsın ve biz zenginliklerinden alıp size vereceğiz, dedi-ler.

Bolşevizm’e Karşı Kullanılan İkinci Yöntem:

Bolşevizm’in emperyalizme muhâlefet ettiği üzerinde de ısrarla duruldu. Hâlka şöyle denildi: Bolşevizm yabancıla-rın iktidarını kabul etmemektedir. Hâlbuki İngiltere, Fransa ve Amerika gibi ülkeler dünya siyasetini ve ekonomisini uzun zamandan beri ele geçirip nimetlerinden faydalan-maktadırlar. Şimdi sıra bize gelince, emperyalizmin zarar-ları anlatılmaktadır. Bu kabul edilemez. Bizler de onlar gibi yabancı ülkeleri ele geçirip sermayelerini memleketimizin fakir hâlkına dağıtacağız. Böylece memleketin fakirleri de bu görüşü benimseyip ona arka çıktılar.

Bolşevizm'e Karşı Kullanılan Üçüncü Yöntem

Onlar halklarına, Bolşevizmin güçlenmesi kendiliğinden değildir, tersine Amerika, Fransa ve İngiltere onları desteklemektedir, çünkü onlar Almanya ve İtalya'nın zenginliklerine ortak olmasını istemiyorlar, dediler. Bu sebepten dolayı da ülke içinde Bolşevizme karşı bir tepki uyandı

Bolşevizm'e Karşı Kullanılan Dördüncü Yöntem

Onlar halka şunu da anlattılar; Ülkemizin zenginleri soyulsa dahi ekonomimiz refaha kavuşamaz. Çünkü ülkemiz zaten fakir olup sermayesi azdır. Nitekim bu zenginliğin dağıtılması halkı refaha kavuşturmaz. 100 fakir arasında elli lira dağıtılsa herkesin payına elli kuruş düşer ve elli kuruş ile hiç kimse refaha kavuşamaz. Netice itibariyle zaten fakir olan bir ülkeye Bolşevizm yerleşirse, memleketimiz İngiltere, Fransa ve Amerika'nın Bolşevizm olmadan kavuştuğu refah seviyesini yakalayamaz. Sonuç olarak Bolşevizm ülkelerimiz için zehir hükmündedir. Ama Faşizm ve Nazilik yerleşip güçlendiği takdirde sistemleri Amerika, İngiltere ve Fransa'yı yenilgiye uğratıp sermayelerini ülkelere çekebileceklerdir. Diğer taraftan bazı ülkeleri ele geçirip onların zenginliklerinden bol bol faydalanabileceklerdir. Sonuç olarak nasyonal sosyalist devletin böyle bir bolluk sisteminde yaşayan fakirlerinin refah durumu, Bolşevizm altında yaşayanlarınkinden çok daha yüksek seviyede olacaktır. Çünkü az bir sermayenin dağıtımı memleketin fakirlerinin işine yarayamaz. Ama Nasyonal Sosyalist sisteminde bol sermayenin dağıtılması fertleri rahata kavuşturur.

İtalya ve Almanya'da Faşizm ve Naziliğin Kabul Görmesi

İtalya, Almanya ve İspanya'da Bolşevizm ajanları bulunmasına rağmen, bu görüşler nedeniyle halk Nazilik ve faşizme yöneldi. Çünkü onlar, Bolşevizm nispetiyle faşizm ve Nazilik sisteminde karnımız daha tok olacaktır diye düşündüler. Nitekim onlar İngiltere, Fransa ve Amerika'yı yenilgiye uğratıp kaynaklarını ülkelerine getirmek için kendi liderlerini desteklemeye karar verdiler.

Bolşevizm'e Karşı Kullanılan Beşinci Yöntem

Nasyonal Sosyalistler halk arasında şu görüşü yaydılar: Amerika, İngiltere ve Fransa Bolşevizm eliyle bize zarar vermeye çalıştıkları gibi, aynı zamanda bu zengin milletler, kökleri dış ülkelere dayanan dinleri kullanarak ülkemizde huzursuzluk yaratmaktadırlar. Bundan ötürü dış güçlerin etkisi altında olan hiçbir din ülkemizde yayılmamalı. İşte bu sebeplerle Hitler, Katolikleri ve Yahudileri ortadan kaldırmaya çalıştı. Hatta Rusya'da İsrailoğulları iktidarda oldukları için, onlar bu ülkede de Bolşevizm yayarlar korkusuyla, İsrailoğullarından olan Hristiyanları dahi imha etmeye karar verdi. Hitler, merkezleri Almanya dışında bulunan dinler ülkesinde güç kazanmamalı görüşünden dolayı Yahudilere ve Katoliklere muhaliftir. Diğer dinlerin öğretileri ne kadar vahşice olursa olsun, dışarıda bir merkezleri bulunmadığından, gözleri Almanya haricinde hiçbir ülkeye kaymaz düşüncesiyle onları desteklemektedir.

Dış İktidarların Etkisi Altında Olan Dinleri Yok etmek İçin Yapılan Uğraşlar ve Neticeleri

Bu görüşün etkisiyle Almanya'da, bazı dinî akımlar ortaya çıktı. Onlar, halkı eskiden olduğu gibi putperestliğe sürüklemeye çalıştı. Nitekim bunlardan birtanesi General Lüdendorff ile karısının desteklediği köpeğe tapma akımıdır. Buna göre Almanlar, geçmişte olduğu gibi tekrar köpeğe tapmaya yönelmeliydiler. Hitlerin görüşüne göre herhangi bir kavmin dış dini etkide kalarak ülkede kargaşa çıkarmasının önüne geçecek yöntemler izlenmeliydi ve merkezi Almanya dışında olan herhangi bir din ülkesinde bulunmamalıydı. İşte bu tür akımlar Hitlerin görüşlerinin bir neticesiydi. Bu sebebe dayanarak Katolikleri ve Yahudileri ortadan kaldırmaya başladı. İtalya bunu yapmadı, çünkü zaten Katoliklerin merkezi Roma idi. Bu sebepten dolayı Faşistler Katoliklere doğrudan muhalefet etmedi ama dini bir cemaat siyasete müdahale etmesin diye onların gücünü zayıflatmaya çalıştılar. Daha sonra Hitler'den etkilenecek Faşistler de Yahudilere muhâlefet etmeye başladılar. Çünkü Faşistlere, Yahudilerin, bir taraftan Bolşevizmin etkisini yaymaya çalıştıkları, diğer taraftan gücü elde tutan devletlerde özel bir nüfuza sahip oldukları için onların etkisini de yaymaya çalıştıkları anlatıldı. İspanya ise, Bolşevizm ve gücü elde tutmakta olan milletlere muhalefet etmesine rağmen, Yahudilere karşı Almanya ve İtalya'nın yaptıklarını yapmadı.

Bolşevizm'e Karşı Kullanılan Altıncı Yöntem

Hitler ve Musolini halkı coşturmak için yeni bir görüş ortaya attılar. Bu görüşe göre, evrim teorisinden anlaşılan, dünyada ancak en iyi olan ılerler, o ılerleyince dünya da gelişmeye doğru bir adım atar. Bu görüşe dayanarak o, âri ırkın bütün kavimlerin en üstünü olduğunu iddia etti ve özellikle Almanların ve genel olarak diğer âri ırkların en üstün mevkiye sahip olmaları gerektiğini savundu.

Âri ırkın en üstün olma iddiasının mucidi Hindu Pandit Dayanand'dır. Bu nedenle Hitlerin bu konuda Pandit Dayanad'ın bir çömezi olduğunu beyan etmekten kendimi alamıyorum. Kısaca, Almanlar âri ırktan olup Hitler'in iddiasına göre bu ırk en üstün ırk olduğundan dünyaya hükmetme hakkına sahiptir. O, Almanlara bu görüşü aşılama-ya çalıştı. Dediğine göre insanlar hayvanları seçerken dahi bu prensibi göz önünde bulundurup en iyi cinsteki atı veya ineği tercih ederler. O zaman yönetimde bu prensibin göz ardı edilmesi ne kadar da yanlış! Hâlbuki yönetme hakkına sahip olanlar da insan neslinin en iyileridir. Bizim ırkımız en üstün olduğundan diğer insanları köle gibi kullanmak bizim hakkımızdır. Tıpkı insanın eşiği kullandığı gibi, insan eşiğe tabi olmaz, tersine eşek ona tabi olur. Eşegin insanın emrinde çalışması bir zulüm ve haksızlık olmadığı gibi bizim diğer insanları yönetmemiz hakkımız olup zulüm değildir. İnsanlar bu görüşleri çok benimseyip Hitler ve Musolini'yi destekledi. Kısacası yoksulluğu ortadan kaldırmak için şuan dünyada etkin olan üç akım vardır.

İngiltere, Fransa ve Amerika işçilerine Sosyalizmin

sağladığı faydalar:

Bu akımların birincisi, iktidarı elinde tutan devletlerdeki Sosyalizmdir. O, ülkelerdeki fakirlere yavaş yavaş daha ziyade haklar sağlamak ve devletin ülke serveti üzerinde daha fazla tasarrufundan yanadır. Bu akım İngiltere, Fransa ve Amerika'da devam etmektedir ve gayesi işçilerin devlet işlerinde gitgide daha ziyade söz sahibi olmalarını sağlamaktır. Fakirlerin daha ziyade haklara sahip olması ve yoksulluğu yok edecek şekilde ülke ticaretini ilerletmekten yanadır. Bu akım sözkonusu ülkelerde uzun zamandan beri devam etmektedir. Bundan dolayı oradaki fakirlerin durumu bir dereceye kadar düzeldi. Hatta bizim ülkelerimizdeki bir zengin ile İngiltere'deki bir fakirin durumu eşittir. Bu memlekette maaş üç yüz Rupiyeye³ yükselirse kendini zengin zannetmeye başlar. Bizim ülkemizde bir hakimin aldığı aylık, ancak İngiltere'deki bir işçinin aylığına denk gelir. Amerika'da ise gelirler bundan daha yüksektir. Orada bazı yerlerde vasıfsız bir işçinin her ay aldığı maaş 150-250 Dolar'dır. Bu da 500-700 Rupidir. Bu kadar yüksek maaş aldığı halde ona işçi denir. Kısacası onlar, bir taraftan hayat standardını yükseltip diğer taraftan ülke ticaretini ve iktisadi durumu ilerletmeye prensip olarak karar verdiler. Böylelikle ülke serveti çoğalacak, o çoğaldıkça fakirin durumu da düzelecektir. İşte bunlar İngiltere, Fransa ve Amerika'daki sosyalizmin sonuçlarıdır. Ama bu akım daha ziyade kendi ülkelerinde yaşayan fakirler lehine çalışır. Onlar diğer ülkelerin fakirle-

³ Hindistan'ın para birimidir. (çev)

rinin gözyaşları da bir miktar silinsin ama o ülkeler üzerindeki nüfuz ve iktidarı hiçbir şekilde azalmasın isterler. Mesela Hindistan söz konusu olunca onlar sadece gözyaşlarımızı silmeye çalışırlar ama bu memlekete bir şeyler vermeye gelince bu ülke üzerindeki iktidarın herhangi bir şekilde zayıflamasını istemezler. Hintlilerle yaptıkları muamele evcil hayvanın durumuna benzer. O, hayvanı güzel bir şekilde beslemekle beraber hiçbir zaman beslediği hayvan uğruna kendi yiyeceğini feda etmez. Aynen bunun gibi İngilizler Hindistan'a bir hak vermek istediklerinde ülkelerindeki emperyalizme herhangi bir zarar gelmesini istemezler. Böyle olursa ülkelerindeki işçinin geliri bugün 400 Rupî iken yarın 200 Rupîye düşerse oradaki işçinin durumu Hindistan ve Afganistan'da yaşayan fakirlerin durumuna benzeyecektir diye korkuya kapılırlar. Bu akımın iki büyük zararı vardır.

Sosyalizm akımının iki büyük zararı

Birincisi, bu akım sadece kendi ülkesinde cereyan eden olaylarla ilgilenip, dünyada ne olup bittiğini umursamaz. Bu akım sanki gizliden emperyalizmden yanadır ve enter-nasyonalizmle işbirliği içinde görünmesi diğer milletlerin ilerlemesini engellemek içindir. Bu akımın ikinci zararı, sadece dünyevi ve maddi çıkarları gözetip dini tamamıyla göz ardı etmesidir. Bu akımın birinci eksikliği giderilmek suretiyle bütün dünya ile dert ortağı olma prensibi benimsense bile yine de dini cihetten bir boşluk vardır. Halbuki insanın manevi ihtiyaçları fiziksel ihtiyaçlarından daha önemlidir. Bu akım din düşmanı olmamakla beraber dine karşı sempati de beslemez. Sempati olmayınca in-

sanların manevi ihtiyaçları için bir Şey yapmaları onlardan beklenemez.

Komünizm ve Bolşevizm

Fakirliğe çare olsun diye ortaya çıkan ikinci akım Rusya'da sürmektedir. Bu akım ferdî teşebbüsü tamamıyla yoketmekten yana olup her türlü servetin devletin elinde bulunmasından yanadır. Elemeği sarfedenler için devlet desteği sağlanırken, öz ilmî ve dinî iŐlerle meşgul olanlar işe yaramaz bir uzuv gibi kabul edilmekte ve her türlü devlet desteğinden mahrum bırakılmaktadır. Bu sistem ihtiyaçtan fazla olan her Şeyin devletin elinde olmasını, kimin hangi yerde çalışacağına devletin karar vermesinden yanadır. Anne babalar çocuklarına din eğitimi verme hakkına sahip değillerdir. Onlar bu akımı bütün dünyaya yaymak hatta bütün milletlerin bu sisteme dahil edilmesini istemektedir. Onlar halk iktidarından yana olmalarına rağmen, başlangıçta belirsiz uzun bir zamana kadar iktidarı halka vermeye yanaŐmazlar. Bu akıma Rusya'da Bolşevizm ve Komünizm denilmektedir. Dünyanın diğer lkelelerinde ise Komünizm adıyla tanınır. İlke bazında eksiklikleri Şunlardır;

Ferdi teŐebbüse engel olmak

Bu akımın büyük tehlike arz eden eksikliklerinden bir tanesi ferdi teŐebbüsün yollarının tamamıyla kapatılmıŐ olmasıdır. Şimdilik bunun ne kadar tehlikeli olduğunun farkında değildirler. Ama tehlikesi daha ileriki zamanlarda mutlaka hissedilecektir. Bir işte insanın kişisel çıkarı varsa veya bir iş neticesinde başkasına onun eliyle hayır doku-

nuyorsa insanoğlunun o işle ilgilenmesi yaradılışı gereğidir. Ama eğer bir işin yararı ona veyabaşkasına doğrudan değil de üçüncü bir kimsenin aracılığıyla dokunursa, o işle pek ilgilenmez. Bir işin neticesini görsün veya görmesin yine de çalışmalı dersiniz insan böyle bir işle ilgilenmez. Çünkü meyvesi elle tutulur bir şekilde görülmeyen işi insanoğlunun umursamaması çok doğaldır. Mesela bir öğrenci, yüksek lisans diploması alırsam veya üniversiteyi birincilikle bitirirsem iyi bir yerde memur olarak çalışırım veya orduda subay olurum düşüncesiyle, başka birisi ise büyük bir işadama olup kendimi, anne-babamı ve çocukluğumu rahat ettiririm niyetiyle eğitimiyle ilgilenir. Şimdi eğer devlet, okula giden veya hiç gitmeyen, ilkokul mezunu olan veya üniversiteyi bitirmiş olan herkese eşit miktarda para dağıtmaya başlarsa, o zaman öğrencinin içindeki coşku, çalışma sevgisi ve eğitime olan ilgisi hep-ten gider. O, hiç tahsil görmeyip her gün sinemaya giden arkadaşım ile yüksek tahsil görmüş olan arkadaşım her ikisi aynı muameleye tabi tutulmaktadır, öyleyse ben neden çalışayım diye düşünür. Eziyet görse dahi ilme kişisel mey- li olduğu için öğrenmekten vazgeçmeyen birkaç kişi hariç, diğer insanlar bu durumda eğitimle hiç ilgilenmeyecek-lerdir. Böylelikle herkes kendi uzmanlık sahasındaki işle ilgilenmeyi terk edecektir. Bunun neticesi olarak nesilden nesile geçen özelliklerin yok olması sonucu insan zihninin seviyesi zaman içerisinde düşecektir. Anne babanın özel-liklerinin sonraki nesillere geçmesi bir gerçektir. İyi bir matematikçinin neslinde genel olarak iyi bir matematikçi- nin olduğu, belli bir sanata düşkün olanların nesline de o sanatın miras gibi geçtiği tecrübe ile görülmüştür. Bundan

dolayıdır ki bazı aile veya kavimler belirli bir sanat veya alanda uzman olarak kabul edilir. Mesela, İtalya iyi ressamlar ve musiki ile uğraşanların varlığıyla tanınır. Keşmir-liler aşçılık sanatında ve hattatlık sahasında ünlüdürler. Başka bazı milletlerin durumu da bunun gibidir ve bu durum nesilden nesile ilerler. Cesur bir insanın çocuğu genelde cesur olur. Pencapçada bu gerçek "tohumun tesiri" şeklindeki kelimelerle ifade edilir.

Cesaret, iffet, sadakat, ilime düşkünlük vs. gibi ecdadın karakterlerinin nesillerine geçmesi artık bilimsel bir gerçektir. Karakterleri ikinci, dördüncü, sekizinci ve hatta bazen onuncu nesilde ortaya çıkarlar. Hâlbuki bu karakterler doğan çocuğun anne-babasına değil atalarından birisine aittir. Pencaplılar bu gerçeği kabul ettikleri için "tohumun tesiri" şeklindeki ifadeyi kullanırlar.

Şüphesiz sohbetin insan üzerinde tesiri vardır ama ahlakın ve vasıfların nesilden nesile geçmesi de bir gerçektir. Bolşevizm'in uygulandığı kavimlerde doğal olarak bunun menfi etkisi zaman içerisinde görülecektir. Çünkü ilerleme kaydetmek için geniş hayal gücü ve bu gücü harekete geçiren bir unsurun bulunması gerekir. Ama bu akım ise motive edici unsurları zaafa uğratmıştır.

Bolşevizm'in ikinci eksikliği: Zorbalık

Bu akımın ikinci bir eksikliği şiddet ve zorbalığın kapısını açıp, fitne fesadın yolunu açmasıdır. Bu akımın kurucuları zenginleri zaman içerisinde alıştırmak suretiyle servetlerini ellerinden alsalardı bunda bir fenalık yoktu. Ama onlar zenginleri birdenbire soydular. Hizmetçileri gece gündüz etrafında dolaşanlar, aniden her çeşit nimetten mahrum

bırakıldı. Başka bir deyişle saraylarda yaşayanlara, gece-konduda bile yaşama hakkı tanınmadı. Bu tür değişikliklerin kesin neticesi fitne fesattır. Çünkü bir değişiklik meydana getirmeden önce ona uygun ortamın yaratılması gereklidir. Tecrübeli bir bahçıvan bir fidanı söküp başka bir yere dikmek isterse uygun mevsimi bekler ve ancak bütün şartlar elverişli olunca bu değişikliği yapar. Bunları dikkate almazsa ağaç meyve vermez. Bolşevizmde bu ilke göz ardı edilmiştir. Bunun neticesinde eskiden zengin olanlar başka ülkelere kaçıp, biz yıkıldık Rusya da yıkılsın düşüncesiyle, Amerika, İngiltere ve Fransa gibi ülkeleri Rusya aleyhine kışkırtmaya başladılar.

Bolşevizm'in üçüncü eksikliği: Dine muhâlefet

Üçüncüsü onlar dine muhalefet ettikleri için bütün dinleri karşılarına aldılar. Dini seven insanların bu akıma hoş bakmamaları ve onu desteklememeleri doğal bir sonuçtu.

Bolşevizm'in Dördüncü Eksikliği: Diktatörlük

Komünizm diktatörlüğe yol açtı. Daha önce de söylediğim gibi onlar prensip olarak yönetim hakkını hâlka vermekten yanadır. Ama ilk başında, belirsiz bir zamana kadar hâlka bu hakkı vermeye razı değiller tersine devleti diktatörlükle yönetmek gerektiğini savunmaktalar. Lenin'den sonra Stalin, Stalin'den sonra ise Molotof diktatör olarak ortaya çıktı. Ondan sonra da kimler diktatör olarak ortaya çıkacak Allah^{cc} bilir. Böylelikle bu akım diktatörlüğü fiilen desteklemektedir.

Bolşevizm'in beşinci eksikliği: Bilime engel olması

Bu akımın doğal bir sonucu ilmi çalışmalara engel teşkil etmesidir. Herkese aynı miktarda geçinme parası bağlanırsa, insan ister istemez bilimsel gelişmelere karşı soğuk durur ve hevesi kalmaz. İster yüksek tahsil göreyim, ister zırcahil kalayım, geçimim bir şekilde sağlanacaktır diye düşünür. Bunun haricinde zihinsel ve bilimsel gelişme kaydedilmesi için başka ülkelere gidip incelemelerde bulunmak önemlidir. Çok gezen ve gezdikleri diyardan ülkelere faydalı bilgiler ithâl eden milletlerin daima ilerlediğine tarih şahittir. Birkaç seçilmiş kişi yabancı ülkeleri görmeye gitmekle, hiçbir zaman diğer milletler ve ülke halklarının birbirlerine giderek elde ettikleri bilgiyi toplayamazlar. Allah^{cc} her kese farklı beceriler bahşetmiştir. Bazı işlerde Çinlilerin beyni en iyi çalışıyorsa, başka bir konuda Japonlar beceriklidirler. Bir takım işlerde İranlıların beyni pek üstün iken başka bir işte Fransız ve Hintli çok becerikli olur. Dakka (Bangladeş) dokumacılarının yaptığı malmal kumaşı çok meşhurdu. İngilizler gelişmiş dokuma makineleri icat etmiş olmalarına rağmen, hala onun gibi kumaş yapamıyorlar. Mısırlılar mumya yapmakta çok ilerleydiler. Görünürde İngiliz ve Fransızlar bilimde çok ilerlemiş olmalarına rağmen, bütün güçlerini sarfettikleri halde mumyaları korumak için Mısırlıların kullandığı malzemeyi hala üretemediler. Ben kendim mumyaları gördüm. Ölümeleri üzerinden binlerce sene geçmiş olmasına rağmen, sanki demin ölmüş gibi görünürler. Buna karşın bugünlerde ölülerini korumak için kullanılan malzeme az bir zaman sonra bozulur. İnsanların sırrına hala ulaşamadıkları bu icat, Mısırlılara ait idi. Aynen bunun gibi bir za-

manlar Delhi'de bir hamam vardı. Onun altında muma benzer bir lamba olduğu ve onunla ısındığı söyleniyordu. Anlatılanlara göre İngilizler Delhi'yi ele geçirdiklerinde hamamın bir tek lamba ile nasıl ısındığını öğrenmek istediler. İncelemeler esnasında bu lambayı bozdular ve daha sonra onu tamir edemediler. Anlatmak istediğim farklı zihinlerin farklı işlere meyilli olmasıdır. Birbiriyle görüştüklerinde birbirinden ışık alırlar ve böylelikle bilimsel ve zihinsel ilerleme sağlanır. Bir çiftçinin yanına oturup onunla konuştuğumuzda ona özgü şeyleri öğreniriz. Bir marangozun sohbetinde bulunduğumuzda onların mesleği hakkında bilmediklerimizi öğreniriz. Böylelikle bu buluşmalar yepyeni şeyler öğrenmemize vesile olmakla beraber ruhumuza da bir canlılık kazandırır. Aynen bunun gibi Keşmir veya U.P. vesaire gibi bir Hindistan eyaletine gittiğimizde yepyeni bilgiler öğreniriz. Bundan dolayı Kur'an-ı

Kerim: ⁴سِيرُوا فِي الْأَرْضِ demek suretiyle gücümüz yettiği kadarıyla dünyayı dolaşmamızı ve böylelikle bilgimizi artırmak suretiyle zihinsel ve bilimsel gelişme sağlamamızı ister. Bir kimse Arabistan'a giderken deniz seyahatinin tadını çıkarmakla beraber İran ve Irak vs. memleketleri de gezmiş olacak, böylelikle yepyeni faydalı bilgiler elde edecektir. Ama eğer her vatandaşa eşit miktarda para, tuz, biber, vs. dağıtılsa, o yabancı ülkelere nasıl seyahat edebilir? Bundan önce vatandaşların bir kısmı zengin bir kısmıysa yoksuldu. Zenginler gezmek için yabancı memleketlere giderlerdi. Ama bu akımdan sonra herkes aynı se-

⁴ Enam Suresi; ayet 12

viyeye getirildiğinde idare edecek kadar gelir sahibi ol-
duktan sonra onlar yabancı ülkeleri nasıl gezecekler? Se-
yahate çıkamayınca, ilim kapıları onlara kapanmış olacak.
Çünkü ilerlemek ve gelişmek için bir milletin bazı fertleri-
nin boş zamanlarını yabancı ülkelere gezmek için har-
camaları ve oradaki faydalı bilgileri memleketlerine ak-
tarmaları şarttır.

Bolşevizm'e mensup olanlar "hükümet temsilcileri seya-
hate çıkar" diyebilirler. Ama siyasette iyi olan herkesin seya-
hatte de iyi olması gerekmez. Gezme işinde hâlk özgür
bırakılınca, avukat, tabip, mühendis, ressam, şair ve din
adamlarından her biri kendi mizacına ve meyline göre bir
şeyler öğrenip geri dönecektir. Ama buna mukabil konso-
loslukta çalışan siyasi beyinler ne ile geri dönecekler? Sa-
haları sınırlı olduğundan algılama güçleri de sınırlı olacak-
tır. Netice itibarıyla toplayıp getirdikleri bilgi gayet sınırlı
olacağından seyahat özgürlüğünden ülkeye sağlanan fay-
da onların seyahatiyle sağlanamaz. "Devlet, masrafları kar-
şılıyarak bazı vatandaşları yabancı ülkelere gönderebilir"
diye düşünülürse, o zaman ayrımcılık yaratılacak ve sun-
dukları eşitlik prensibini elleriyle bozmuş olacaklardır.
Çünkü Ali Amerika'ya gönderilirken aynı seyahate çıkmak
isteyen Veli'nin suçu nedir? Böyle bir uygulamaya geçmek
bu akımın aslına ve ruhuna ters düşecektir.

Bolşevizm'in altıncı eksikliği: Milletin parçalanması

Bu akım sonucu millî birlik zedelenecek ve zenginler öldü-
rülecektir.

Bolşevizm'in yedinci eksikliği

Bolşevizmin prensiplerinde başka bir hata çöküşünün çok tehlikeli olacağıdır. Zira başka sistemlerde mesela bir kral öldüğünde yerine başka bir kral gelir veya büyük millet meclisinin yerini başka bir meclis alır. Ama Bolşevizm sisteminde bir zaaf ortaya çıktığında aniden yokolup gidecektir ve yerine ancak çar gibi birisi geçecektir. Çünkü diğer sistemlerde olduğu gibi Bolşevizm'de niyabet sistemi yoktur. Bu sistemde yeteneklerin yok edilmesi bunun sebebidir. Yetenekler yok edilince, neticesi de zihinsel gelişmenin durmasıdır. Bundan dolayı bu sistem çökeceği zaman, çöküşünü durdurabilecek hiçbir yetenek sahibi yiğit bulunmayacak. Kısacası bu akım çöktüğünde tamamıyla çökecektir. Tıpkı Fransa'da olduğu gibi. Fransa'daki ihtilalcilerde çöküş başlayınca yerlerine halktan demokrasiyi benimseyen hiç kimse geçemedi ve Napolyon gibi bir diktatör ülkenin başına geçti.

Nasyonal sosyalizm ve eksiklikleri

Üçüncü akım Nasyonal Sosyalizm'dir. Bu akım fakirlere bazı haklar tanımakla beraber kişisel yeteneklerin yok edilmemesinden yanadır. Bu akımın taraftarları ferdi cevherin sadece kendi milletlerine mahsus olduğunu kabul ettikleri için politikaları gereği Alman, Romalı ve İspanyol fakirin tarafını tutmakta, ama diğer milletleri baskı altına alıp onların servetleriyle kendi memleketlerinin yoksullarını refaha kavuşturmaktan yanadır. Şimdi artık Japonya da bu akıma kapılmış olanlardandır. Bu akımın benimsediği ilkelerin eksiklikleri şunlardır:

Birinci eksikliği

Bu akım sadece birkaç milletin çıkarına çalışmakta olup bütün dünyanın hayrına bir şey yapmak istememektedir.

İkinci eksikliği

Bu akımda da manevi huzur, yani din hiç dikkate alınmamıştır. Tersine bunlar dini belli sınırlar içinde tutmak istiyorlar. Hâlbuki sınırları insanlar tarafından belirlenen din, din olmaktan çıkar. Bir din Allah tarafından indirilir ve sınırlarını yalnızca O tayin eder.

Üçüncü eksikliği

Bu akım ferdiyetçiliği haddinden fazla ön plana çıkarıp toplumsal düşünceye darbe vurmuştur. Hâlbuki binlerce kere ispatlanmıştır ki zekâsı düşük olan bir zümrenin savunduğu görüşler, yetenekleri bakımından ne kadar üstün olursa olsun bir ferdin aklına gelen bir görüşten daha iyidir. Bundan dolayı İslâm dini Müslümanların başında bir

hâlifenin bulunmasını ve onun bütün önemli işlerde onlarla danışıp mümkün olduğunca istişarelerini kabul etmeyi kararlaştırmıştır. Ama eğer önemli bir konuda ihtilaf söz konusuysa ve halife, halkın görüşünün millete ve ülkeye zarar getireceğini düşünüyorsa, istişareyi reddedebilir. Kısacası İslam her iki yolu göz önünde bulundurmıştır. Bir taraftan halkın görüşlerine başvurulmakta, diğer taraftan ise üstün zekâyâ sahip olana, görüşler arasında mukayese yaparak ülke ve millet için tehlikeli olan görüşleri reddetme ve diğer istişareleri kabul etme hakkını vermiştir. Bunun tersine Nasyonal Sosyalizm ferdiyetçiliği fazlasıyla öne çıkarmaktadır. Hâlbuki bazen bütün köy yanlış bir görüşe sahip iken bir tek yaşlı çiftçinin isabetli fikri sunması bir gerçek olduğu gibi, bazen yaşlının hatalı olup köydeki gençlerin isabetli bir görüşü paylaşmaları da bir gerçektir. Aslında bu akımların hepsi ifrat ve tefrite kaçmışlardır.

Bugünkü savaş ve neticesi

Bugün devam etmekte olan savaş⁵ bu çekişmelerin neticesidir. Bolşevikler, Rusya'dakine benzer bir durumun, diğer ülkelerde de ortaya çıkmasını ve kendi doktrinlerinin bütün dünyaya yayılmasını temenni ederlerken, Amerika, İngiltere ve Fransa'daki sosyalistler ellerinde tuttıkları dünya servetini, Almanya, İtalya, Japonya ve İspanya gibi ülkelere kaptırmak istemiyorlar. Bundan dolayı ilk çekişme Sosyalizm ile Nasyonal Sosyalizm arasında başladı. Sosyalistler mevcut olan güçlerini elde tutmak arzusunda iken,

⁵ İkinci dünya savaşından bahsedilmektedir (çev.)

Nasyonal Sosyalistler ise, dünya servetini ülkelerine aktarmak istiyorlardı. Üçüncü akım Bolşevizm'dir. Almanlar kurnaz davranıp Rusları kandırarak; "şuan iktidarda olan dünya güçleri çöktükleri takdirde, dünya servetini talan etmekte Bolşevikler de ortak olacaklar" deyip onlarla bir sözleşme imzaladılar. Lâkin daha sonra Fransa gücünü yitirince ve doğu memleketleri de yenilgiye uğrayınca, Hitler, artık karşısında hiç kimsenin kalmadığından, bazı savaş ihtiyaçları nedeniyle ayrıca İngiltere'ye şimdilik saldırılamayacağı için boş oturduğu takdirde ordunun usanacağı düşüncesiyle Rusya'ya saldırıverdi. Böylelikle fırsat eline geçmişken Bolşevizm'i de ortadan kaldırmayı hedefledi. Bunun bir neticesi olarak Bolşevizm, dünya gücünü elinde tutan müttefik güçlerle işbirliği yaptı. Şuan iki akım bir akımın karşısında durmaktadır. Eğer Nasyonal Sosyalizm galip gelirse bundan sadece, Almanya, İtalya, İspanya ve Japonya gibi ülkelerde yaşayan fakirler kârlı çıkacaktır. Ama diğer kavimlere mensup olan yoksulların durumu daha da kötüleşecektir. Bu, sadece dört ülkede fakirliğin sona ereceği ama diğer ülkelerdeyse daha da artacağı anlamına gelir. Ama rakibi kazandığı takdirde dünyanın bir bölümü sosyalizmin etkisinden dolayı nispeten siyasi özgürlük elde edecektir. Hindistan'a da bazı haklar verilecektir. Ama ticari ve ekonomik özgürlüğü elde etmeleri için bu ülkelerin uzun bir süre çaba sarf etmeleri gerekecektir. Çünkü liberal ve muhafazakâr partiler onların özgürlüklerine engel olacakları gibi, refah seviyelerinin düşeceği korkusuyla, sosyalist partilerle diğer ülkeler karşı karşıya geleceklerdir. Aralarında mukayese yapacak olursak, bu ülkeler zafer kazanırsa diğer ülkelerin durumu,

Nasyonal Sosyalistler zafer kazandıkları takdirde düşecekleri durumdan daha iyi olacaktır.

Bu savaşta İngilizlerin zaferi Hindistan lehinedir

Bu konudaki düşüncemi birkaç defa açıklamış bulunuyorum. Bence bu savaşta Almanya zafer kazanırsa ülkemizin durumu daha da kötüleşecektir. Ama İngilizler kazandıkları takdirde Hindistan'ın durumu eskiye göre kesinlikle daha iyi olacaktır. Ülkemizde yaygın bir şekilde, köle olarak yaşamaya mecbur olduktan sonra ister bunun ister onun kölesi olalım, ne fark eder? diye düşünülmektedir. Ama bu görüş doğru değildir. Görüşümü desteklemek için önce de söylediğim gibi elimde güçlü bir delil vardır. Müttefikler uzun zamandan beri iktisadi iktidarı ellerinde tutmakta olduğundan dolayı bu konudaki hevesleri, yeni yeni ilerlemek isteyen milletlere nispetle azdır. Bunun bir neticesi olarak ilerlemek isteyen yeni ülkelerin diğer ülkelerle muamelesi aç olup karnını doyurma çabasında olan birisine benzeyecektir. Ama şuan dünya iktidarını elde tutmakta olanların muamelesi ise yaşlı bir tüccarın muamelesine benzeyecektir. Bol servet elde etmiş olan yaşlı tüccar da cimri olur, o da servetinin artmasını arzu eder. Ama o, mevcut durumun devam etmesine de razı olur. Bazen de ben kazanacağımı kazandım, şimdi emekliye ayrılıyım diye düşünür. Kısacası şuan iktidarda olan devletlerin hevesi, yeni güç olarak ortaya çıkmak isteyenlerin hevesi kadar olamaz. İngiltere'nin nerede olduğuna ve İngilizlerin nerede yaşadığına bakın, halbuki onlar Çin sınırına kadar hüküm sürmektedirler. Aynı şekilde Amerika'nın iktisadi iktidarı bütün dünyayı kapsamaktadır. Onların mideleri,

rahat yürüyemeyecek kadar doludur. Karnı bu kadar tok olan insan zulmetmez, yahut az zulmeder. Tok olan birinin önüne en güzel yemek dahi konduğunda, birkaç kaşık aldıktan sonra elini yemekten çeker. Ama aynı yemek aç olan birinin önüne konursa, onun kendisine ait olan payı yedikten sonra sizin payınızı da yemesi mümkündür. Şuan Almanlar, İtalyanlar ve İspanyollar açtırlar. İktidara geldikleri takdirde dünya servetini ele geçirmek için, bir zamana kadar güçleri yettiğince ellerini her tarafa uzatacaklardır. Tıpkı İngilizlerin Hindistan'ı ele geçirdiklerinde ekonomiye tasallut ettikleri gibi. Almanlar ve İtalyanlar da petrol yatakları, altın madenleri ve sair dünya zenginliklerini ele geçirdiklerinde aynı arzuda olacaklardır. Ve onlar yüz-yüzelli sene dünyayı sömürmeye devam edeceklerdir. Ama İngilizlerin durumu yaşlı bir tüccara benzemektedir. Şüphesiz o da servetini artırma arzusunda olur, ama arasıra "bol servet kazandım, onun için emekliye ayrılmalıyım" diye de düşünür. Aynen bunun gibi dünya iktidarını uzun zamandır ellerinde tutan milletler de bazen servetlerini artırmak isterler, bazen de dünya servetini bol bol yağmaladık, şimdi bununla yetinmeliyiz diyebilirler. Aynen bunun gibi bazen zulmetmeyi düşündüğü gibi arasıra merhamet etmek de aklına gelir. Şimdi böyle bir düşünceye sahip olan ve uzun zamandan beri hüküm sürdüğü için yorulmuş olanın, kesinlikle daha ziyade rahat sağlaması beklenir.

Bu milletler dine müdahale edilmesini istemezler. Olağanüstü siyasi ve iktisadi ihtiyaçlar hariç, din üzerinde gizli-den baskı yapmayı dahi düşünmezler. Şimdi Allah'a iman edip dünyaya peygamberlerinin geldiğine inanan ve öğ-

retilerinin ahirette kurtuluşa vesile olacağına inanarak dini seven herkes, bu milletlerin tutumunun da tam manasıyla adilane olmayıp bir yere kadar bencil olmasına rağmen, Nasyonal Sosyalistlerin zaferi yerine bunların zafer kazanmasını tercih edecektir.

İngilizlerin galibiyeti sonucu Bolşevizm'in zaferi ve neticesi

Ama İngilizler ve müttefiklerin galibiyeti sonucu Bolşevizm'in de zafer kazanması kesindir. Bolşevizm ise Nasyonal sosyalizmden daha fazla dine düşmandır. Bolşeviklerin zaferleri sonucunda dünya, Nasyonal Sosyalizmin tehlikesinden kurtulmuş olmasına rağmen din ve dinsizlik arasındaki yeni bir çekişmeye şahit olacaktır.

Yoksullukla Mücadele İçin Çeşitli Dinlerin Tedbirleri

Konuşmamda hep dünyevi akımlardan bahsettim. Şimdi çeşitli dinlere mensup olanların dünyaya yeni bir sistem sunmak için sundukları tedbirleri size aktaracağım. Hinduizm, Hristiyanlık, Yahudilik ve İslâm dünyanın büyük dinleridir. Şuan bu dinlere mensup olanlardan her biri uymakta olduğu dinin en büyük din olduğunu ileriye sürmekle kalmayıp öğretisinin dünyadan dert ve sıkıntıları yok edeceğini iddia etmektedir. Hindular birgün dinlerinin bayrağının Mekke'de dalgalanacağını, Yahudiler öğretiletinin en üstün olduğunu, Hristiyanlar ise sadece İsa'nın dediklerinin uyulmaya değer olduğunu savunmaktadırlar. Buna mukabil haklı olarak Müslümanlar da sadece İslam'ın dünya dertlerine şifa olacak bir reçete olduğunu söylerler. Kısacası Hinduizm, Hristiyanlık, Yahudilik ve İslam dünyadaki büyük dinlerdir. Ben şuan namaz veya oruçtan bahsetmeyeceğim. Tersine anlatmak istediğim dünyanın açlıktan ölmek üzere olduğu ve bunun bir reçetesi olarak dünyada bazı akımların ortaya çıktığıdır. Bu akımlar karşısında dinler hangi reçeteyi sunmaktadırlar? Bu dinler dünyada yoksullukla mücadele için hangi sistemi yerleştirmek istiyorlar? Bunu anlatmak üzere ilk olarak Yahudiliği ele alacağım.

Yahudilik'te yeni dünya sistemi ve neticesi

Yahudiliğin dünyaya sunduğu sistem, bütün dünyayı kapsamayıp sadece bir kavim ile sınırlıdır. Bu dine göre, Allah bir tek Yakup peygamberin evladını sevmekte olup diğer

insanlar onlara köle olarak yaratılmıştır. Bu din dünyaya hakim olursa, zulüm azalacağı yerde artar. O, kardeşinden faiz almayıp, başkalarından istediğini gibi faiz alabilirsin diye öğretmektedir.⁶ Eğer faiz almak kötü ise o zaman Yahudi'den alınmayıp Yahudi olmayandan neden alınsın? Bunun bir tek nedeni Yahudiliğin bir ulusun dini olmasıdır. Bunun için o, kendi kavmine mensup olandan almayıp, diğerlerinden almakta bir mahsur olmadığını öğretiyor. Şimdi bu din dünyaya galip gelirse, Yahudi olmayandan vergiyi alıp dindaşları arasında dağıtacaktır. Sonra bu din sadaka alınmasını ama bunun sadece dindaşları arasında dağıtılmasını öğretir. Bu öğretiye uyulduğu takdirde Yahudi bir saltanat, toplanan tüm vergileri sadece Yahudiler için harcar. Köleliğe gelince Yahudilik, hiç kimsenin köle yapılmamasını öğretmeyip, kardeşini daimi olarak köle yapmamasını öğretmektedir. Bu da bir Yahudinin köle yapılmaması, yapıldığı takdirde ise daima köle olarak kalmaması demektir. Öğretisine göre her köle yedinci sene de özgürlüğüne kavuşacağı için bir Yahudi en fazla yedi sene köle olarak tutulabilir.⁷ Fakat Yahudi olmayan köleler hayat boyunca kölelik yapsalar dahi Tevrat'ı ilgilendirmez. Yahudilik yabancı milletlere karşı çok sert davranmayı emreder.

"Bir kente saldırmadan önce, kent halkına barış önerin. Barış önerinizi benimser, kapılarını size açarlarsa, kentte yaşayanların tümü sizin için angaryasına çalışacak, size

⁶ Kitabı Mukaddes Eski ve Yeni Ahit, Tesniye, 23:19-20, İstanbul, 1993.

⁷ Tesniye 15:12

hizmet edecekler. 12Ama barış önerinizi geri çevirir, sizinle savaşmak isterlerse, kenti kuşatın. 13Tanrınız RAB kenti elinize teslim edince, orada yaşayan bütün erkekleri kılıçtan geçirin. 14Kadınları, çocukları, hayvanları ve kentteki her şeyi yağmalayabilirsiniz. Tanrınız RAB'bin size verdiği düşman malını kullanabilirsiniz. 15Yakınınızdaki uluslara ait olmayan sizden çok uzak kentlerin tümüne böyle davranacaksınız.

16“Ancak Tanrınız RAB'bin miras olarak size vereceği bu halkların kentlerinde soluk alan hiçbir canlıyı yaşatmayacaksınız. 17Tanrınız RAB'bin size buyurduğu gibi, onları – Hitit, Amor, Kenan, Periz, Hiv ve Yevus halklarını– tümüyle yok edeceksiniz.”⁸

Yahudiliğin sunduğu sistem işte budur. Yahudilik iktidar sahibi olursa, her erkek kılıçtan geçirilecek, her kadın ve çocuk köle yapılacak. Kenan ülkesinde oturan Hristiyan erkekler, kadınlar ve çocuklar değil, aynı zamanda bütün atların, eşeklerin köpeklerin kedilerin, yılanların, ve ker-tenkelelerin bile öldürülmesi gerekir. Çünkü nefes alan her şeyin öldürülmesi emredilmiştir. Bu sistemde Yahudilerin haricinde hiç kimse rahat ve huzur bulamaz.

Hristiyanlık ve yeni dünya sistemi

Hristiyanlık şeriatın bir lanet olduğunu iddia etmektedir.⁹ Şimdi şeriat (haşa) lanet olduğuna göre verdiği her mesaj

⁸ Tesniye 20/10-17; <http://www.kitabimukaddes.com/kutsal-kitap-tr/eski-antlasma/yasanin-tekrari.html>

⁹ Galatyalılara mektup, 3/10

da lanettir. Hristiyanlık sadece sevgiyi öğretir ama kendisi onu hiç uygulamaz. Sevgi mesajını uygulayan birisi olsaydı Avrupa bugün birbiriyle savaşmazdı. Şeriatı lanet kabul ederek dünyaya belirli bir mesaj vermek Hristiyanlık için imkânsızdır. Çünkü sunulan her program da lanetli olacaktır. Onu uygulayanın sıkıntıları azalacağı yerde artar. İlginç olan, Hristiyanlığa göre Allah'ın^{cc} şeriatı ne kadar kısa olursa olsun lanetmiş, ama insanoğlunun çıkardığı kanunlar uzun da olsa rahmet imiş. Bundan dolayıdır ki, dünyaya hangi Hristiyan kavim galip gelirse, onun amaçlarını Hristiyanlığın hedefiymiş gibi gösterirler. Üstün gelen her felsefeye Hristiyanlık felsefesi adını verirler. Hangi medeniyet dünyaya hâkim olursa, ona Hristiyanlık medeniyeti derler. Almanya, İngiltere ve Amerika hangisi zafer kazanırsa "Hristiyan Sosyalizm zafer kazanmıştır" diyeceklerdir. Böylelikle onlar daimi olarak galip gelenin dostu olmuşlardır. Dünyada gelişme ve ilerleme sağlayan her şeye Hristiyan medeniyetinin galebesi adını verirler. Mesela, bir zamanlar boşanmamak Hristiyanların özelliği idi, bugün ise boşanmak bu millete özgü bir vasıftır. Dinleri balmumundan yapılmış bir modele benzer ki, istedikleri zaman onu diledikleri şekle sokarlar. Onun için kopma ve kırılma tehlikesi yoktur. Özetle, Hristiyanlık bir din olarak dünyaya ne geçmişte, ne şuan, ne de gelecekte bir sistem sunamayacaktır.

Hinduizm ve yeni dünya sistemi

Hindu dini *karma* inancı ve tenasühü öğretmekle hem kendisi için hem de diğer milletler için barış kapılarını daimi olarak kapatmıştır. Çünkü tenasüh inancından ötürü

zengin ve fakir arasındaki farkı ortadan kaldıracak yeni bir sistemin kurulması mümkün değildir. İddia ettiklerine göre, Tanrı bir kimseyi fakir olarak yarattıysa, bu onun birinci yaşamında işlediği günahlardan dolayıdır. Böyle bir inanış varken, zengin ile fakir arasındaki fark nasıl yok edilebilir? Bu inanışa göre Çar olan birisi önceki doğuşunda işlediği amellerin mükafatı sonucu bu mertebeye yükselirken, yoksul birisi ise önceki yaşamında işlediği günahların cezasını çekmek için yoksul bırakılmıştır. Hiç kimsenin bu sistemi değiştirmesi mümkün değildir. Sonuç olarak tenasüh inancı var olduğu müddetçe, Hindu dini dünyanın refahı için hiçbir yeni program sunamaz. Çünkü yeni program, ancak dünyanın şuanki durumunu değiştirip yepyeni bir hale getiren programa denilir. Ama eğer dünyanın bugünkü hali, bundan önceki doğuşunda işlenen iyilikler ve günahların bir neticesiyse, o zaman bu değişmez İlahi bir takdir demektir. Şimdi Allah'ın takdir ettiğine kim karşı gelebilir?

İkinci olarak Hinduizm'de *kast sistemi* prensip olarak bulunmaktadır. Buna göre *Brahman*'ın işini *Şudar*'ın yapması yasaktır. Aynen bunun gibi *Şudar*'ın işini *Veş*'in yapması, *Veş*'in işini ise *Kaştari*'nin yapması yasaktır.¹⁰ Böylelikle her kastın bir hareket alanı vardır ve hiç kimse başkasının hareket alanına müdahale edemez. Bu prensip gereği de fakir ve zengin arasındaki farklıklar hiçbir zaman ortadan kaldırılamaz. Çünkü ancak, bu farklılıkları ortadan kaldır-

¹⁰ Brahman, Şudar, Veş ve Kaştari Hinduizmdeki çeşitli kastlara mensup tabakalardır. Brahman en üst olup, Şudar ise en düşük tabakaya mensup olandır. (çev.)

cak ve yoksulluğu da göz önünde bulunduracak bir sisteme yeni sistem denilebilir; Irkı, cinsi ve kastı ne olursa olsun sadece insan olduğu için hakları koruma altına alan ve herkese giyecek ve yiyecek saylayan bir sistem. Yoksulun ihtiyacını karşılamak için devlet ona para yardımıyla bulunmalı ama *Manu* bu konuyla ilgili şöyle der: "Bir Şudat servet edinirse, raca bunu elinden almalı. Çünkü Şudat servet sahibi olunca, Brahmanlara acı çektirir."¹¹ Şimdi bu kanuna göre, bir *Brahman* ve *Veş* bir hayli servete sahip iken, bir Şudat "seneye kızım evlenecek, her ay bir iki kuruş tasarruf etmem lazım" diyerek ayda birkaç kuruş cebine koyarsa, *racanın* mutlaka bu paraya el koyması gerekir. Çünkü Şudat birikim yapma hakkına sahip değildir. Böyle bir sisteme geçildiği takdirde fakirlerin durumu nasıl düzeltilebilir.

Hinduizm'in başka bir emri şöyledir: "*Brahman Şudat*'dan borç alıp ödemezse, Şudat'ın alacağını talep etmesi yasaktır. Ama eğer alacaklı *Brahman* ise, o zaman fakir olan Şudat, yüksek kasta mensup olan kimselerde çalışıp *Brahman*'a borcunu ödeyecektir."¹² Bu kanuna göre borçlu *Brahman*, alacaklı Şudat olduğu takdirde *Brahman* borcunu ödemeyince Şudat'ın ondan alacağını talep etmesi yasaktır. Böyle bir durumda o, brahmana karşı dava açıp alacağını tahsil etme hakkına sahip değildir. Tersine o muameleyi olduğu gibi kabul edip alacağını tahsil etmeyi aklına dahi getirmemelidir. Ama bunun tersine eğer Şudat

¹¹ Manu kanunları, Buhler'in Tercümesi, X, s.129

¹² Manu kanunları, Buhler'in Tercümesi VIII, s.177

bir *Brahmandan* borç aldıktan sonra ödeme gücüne sahip değilse, *Manu* emirleri gereği, yüksek kasta mensup olan birisine çalışıp borcunu ödemek zorundadır.

Öğretisi sadece bununla sınırlı değildir. Ölen bir erkeğin değişik kastlara mensup birkaç hanımı varsa emir şöyledir: "Brahman eşinden olan erkek çocuğa üç hisse, Kaştari hanımdan olan erkek evlada iki hisse, Veş kasttan olan eşin erkek çocuğuna bir buçuk hisse, Şudar olan eşin erkek evladına bir hisse verilecektir."¹³ Bu öğretiyeye göre düşük bir durumda olanın durumunun düzelmesi mümkün müdür?

Başka bir kanun şöyledir: "Brahman Şudar'ın servetine tereddüt etmeden el koymalı. Çünkü birikimi ona ait olmayıp Brahman'ındır."¹⁴ Bu öğretiyeye göre Brahmanlara daha ziyade kolaylıklar sağlanmışır ve onlar Şudarda bir servet gördüğünde ona el koyabilirler. Bunu bir günah gibi algılamaları doğru değildir, çünkü servet Şudarın değil Brahmanın hakkıdır. Hinduizm'in sunduğu öğreti işte budur. Şimdi Hinduizm'de Brahman, Kaştari ve Veş kastları haricinde bütün insanlar Şudar olarak kabul edildiğine göre Brahmanlar, dinleri ve milletleri her ne olursa olsun bu üç kast dışındaki herkesin mal mülkünü elinden alma hakkına sahiptirler. Elinden parası alınan kimse, Brahman'a karşı dava açma hakkına sahip değildir; dava açsa dahi ona "hayır sen yalancısın çünkü kazandığın mal Brahman'ın hakkıdır" denecektir. Onların durumu şu

¹³ Manu Kanunları, Buhler'in Tercümesi IV, s. 152-153

¹⁴ Manu Kanunları, Buhler'in Tercümüşe VIII, s. 417

hikâyede anlatılana benzer; Bir seyyah bir yerden geçerken insanların, birisini defnetmek için götürdüklerini görmüş. Tabutun içindeki ise beni kurtarın beni kurtarın diye bağıryormuş. Bunun üzerine seyyah, cenazeyi götürenlere bunu neden götürüyorsunuz diye sormuş. Bunun üzerine onlar, hâkimin emrine göre o ölmüştür ve onu defnetmek zorundayız demişler. Seyyah onlara bu adam yardım için avaz avaz bağırdığına göre ölü değildir demiş. Ama onu götürenler durum her ne olursa olsun hâkimin emri işte budur demişler. Seyyah, benim aklım bunu almıyor deyince ona, aklın ister kabul etsin ister etmesin hâkimin dediği doğrudur ve bu tabuttaki yalan söylüyor demişler. Seyyah sonunda hâkime gitmiş, gördüklerini ona anlatıp bu durum karşısında şaşkınlığını bildirmiş ve hayatta olan birisinin nasıl ölü olduğuna karar verildiğini sormuş. Hâkim ona, sen akılsızsın, durumdan haberin olmadığı için böyle konuşuyorsun. Bilgi sahibi olsaydın onun ölmüş olduğunu kabul edecektin. Aslında bir sene önce bana bir bayan geldi, kocasının yurtdışına gittiğini, söylentilere göre öldüğünü söyleyip benden başka birisiyle evlenme izni istedi. Ben de iki muteber şahidin getirilmesini istedim. Şahitler yemin ederek, kadının kocasını bir sarayda ölürken gördüklerini ve onu elleriyle defnettiklerini bana anlattılar. Bunun üzerine ben kadının evlenmesine müsaade ettim. Şimdi ise bu adam çıkageldi ve hayatta olup o kadının kocası olduğunu söyleyerek, eşinin ona geri verilmesini talep etti. Ben hâkim olarak ona elimden geldiğince anlatıp onun bu kadının kocası olamayacağını, gerçek eşinin şahitlerin ifadesine göre öldüğünü söyledim. Ama o durmadan hayatta olduğunu anlattı. En son

ben iki muteber şahit varken ona güvenemeyeceğimi ve şahitlerin anlattıklarına göre kocasının kesin olarak vefat ettiğini söyledim ve ona “eğer senin iddian doğru ise ben seni devlet parasıyla defnettireceğim. Sana bundan başka yardımım olmaz” dedim. Nitekim ben adamlarımı onu defnettirmek için görevlendirdim, demiş. İşte Hinduizm’in durumu da aynen buna benzer. Adamin biri birikim yapar, Brahman ise elinden alır, o çaresiz adam mahkemeye başvurduğunda, hâkim onu yalancılıkla suçlar ve parasının onun değil Brahmana ait olduğuna hüküm verir. Bu dinlerin bu günkü şekli ve öğretisi, kurulduklarında peygamberleri tarafından verilmiştir demiyorum. Tersine bu dinlerin öğretilerinin bir kısmı geçici idi ve belli bir kavime mahsus olduğu için o devirde doğru olup zamanımızda yanlıştır. Ayrıca bugün sundukları öğretinin bir kısmı peygamberleri tarafından sunulmadığı halde onlara mensup edilir. Kısacası bu öğreti zamanımızda barış ve rahata vesile olamaz.

İslâmiyet’in eşi benzeri bulunmayan öğretisi

Şimdi ben İslam’ı ele alıp bu hastalığa hangi tedaviyi önerdiğini anlatacağım. Bir önsöz gibi anlattığım dünyanın bu sorununa İslam’ın getirdiği çözüm şöyledir:

Dünyadan köleliğin yok edilmesi

İslam, binlerce seneden beri süregelen köleliğe çözüm getirip hepten kaldırdı. Bence dünya sahnesinden tam manasıyla kölelik izini silen tek din İslâmiyet’tir. İslâmiyet’ten önceki dinlerde kölelik revaçta olmasına rağmen hiçbir din onu ortadan kaldırmadı. Yahudilik ve Hindu di-

ninin öğretisinde kölelik dini bir müessese olduğu için ortadan kaldırılamaz. Hristiyanlığa gelince, o Yahudiliğin bir uzantısı olduğu için onda da kölelik devam etti. Hristiyan dünyasında köleliğe karşı mücadele eden kilise değil, değişen ahlaki anlayış ve felsefe olmuştur. Hristiyan dünyasında köleliğe karşı ne zaman mücadele verildiyse ona en çok karşı çıkanların papazlar olduğu kilise tarihinden anlaşılmaktadır. Aynı şekilde Hinduizm ise kast sistemini getirmek suretiyle kölelik yelpazesini öylesine genişletmiştir ki, köleliğin her şekli, bu sistemin yarattığı kölelikle mukayese edildiğinde bir hiçtir. Ama İslâmiyet bu köleliğin kökünü kazıdı.

İslâm'da savaş tutuklularının durumu

İslâm'da mevcut olan bir şeye insanlar kölelik derler. O da savaş suçlularının tutuklanmasıdır. Dünyanın hiçbir yerinde iki millet savaştığında, savaşanların sabahleyin yakalanıp, akşamleyin serbest bırakılması gibi bir düstur zaten yoktur. Hiç kimse onlara şimdi evinize geri gönün ve yarın bizimle savaşmak üzere tekrar gelin demez. Bir güreşçi bile karşı tarafı yakaladığında onu hemen bırakmaz. O zaman savaş esirlerinin hemen bırakılması nasıl düşünülebilir? Yenilgiye uğrayan kimseyi yakalayıp tutmadan eğer güreş dahi oynanamıyorsa o zaman savaşçılar tutuklanmadan savaş nasıl sona erebilir? İşte İslâm'da bulunan kölelik değil, savaş suçlularının tutuklanmasıdır. Bu konuyla ilgili Allah-u Teala Kurân-ı Kerim'de şöyle buyurmaktadır:

مَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أَسْرَى حَتَّى يُفْجَنَ فِي الْأَرْضِ
تُرِيدُونَ عَرَضَ الدُّنْيَا وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٦٨﴾

"Yeryüzünde kanlı bir savaş olmadıkça esir almak hiçbir peygambere yaraşmaz. (Eğer siz, böyle bir savaş olmadan birini esir alırsanız), dünya malını istiyorsunuz demektir. Oysa Allah sizin için ahiret nimetlerini ister. Doğrusu Allah her şeyden üstündür, hikmet sahibidir.¹⁵

Allah-u Teala, hiçbir peygamber için insanları durup dururken köle yapmak caiz değildir, buyurmaktadır. Bu kelimeleri kullanmak suretiyle Yüce Allah^{cc} bir insanı köle yapmanın Peygamber Efendimiz^{sav} için caiz olmadığını duyurmakla kalmayıp Yahudilik, Hıristiyanlık ve Hinduizm'in peygamberlerine bu konuda yöneltilen itirazları dahi ortadan kaldırdı. O, "İnsanları esir almak hiçbir peygambere yaraşmaz," demektedir. Özet olarak Krişna^{as}, Ram Çandar^{as} veya İsa^{as}, hiçbirisi bunu yapmamıştır. Bunu iddia edenler onlara yalan isnat etmektedirler. Allah'ın^{cc} müsaade ettiği bir tek şey vardır, o da meydanları kan gölüne çeviren savaş esnasında savaşçıların tutuklanmasıdır. İki kavim ve iki ülke arasında cereyan eden böyle bir savaşta esirlerin tutuklanması caiz olup, ufak tefek savaşlar veya çatışmalarda esir almak caiz değildir. Mesela aileler veya fertler arasındaki çatışmalar. Bu ayete göre böyle bir savaş çıkmadan insanları esir alan veya köle yapan kimse, dünyalık istemektedir. Halbuki Allah-u Teala dünyaya değil ahrete talip olmamızı ister. Bu ayetin sonunda

¹⁵ Enfâl suresi, ayet 68

“Allah galip ve hikmet sahibidir” denmiştir. Yani Allah’ın emirleri sayısız hikmeti taşımaktadırlar. Eğer insanları köle yapmaya devam ederseniz o zaman bir gün kendiniz de köle olacaksınız. Aslında köleliği bir alışkanlık haline getiren milletlerin de bir gün köleliğe mahkûm edilmesi tarihi bir gerçektir. Mesela Abbasiler döneminde kölelik yaygındı. Bunun neticesi olarak padişahlar da cariyelerden doğdu. Çünkü köle, köleliğin vasıflarını taşır. Bundan dolayı onlar zahiren özgür olmalarına rağmen ruhen köle diler.

إِسْخَان (İskhan) Arap dilinde haddinden fazla kan akıtılan savaşa denilir. Bundan anlaşılan; ufak tefek savaşta insanları köle olarak tutmanın caiz olmamasıdır. Ufak tefek çatışmalar İngilizlerle Patanlar arasında sınır bölgelerinde her gün yaşanmaktadır ama bu tür çatışmalarda insanlar esir alınmaz. Resmen ilan edilmiş bir savaşta, savaş esirlerinin tutuklanması caiz iken, habersiz düzenlenen baskınlarda caiz değildir. Durum böyle iken vatandaşlarının köle olarak tutulmasını istemeyen bir millet başka bir millete neden saldırır? Ama buna rağmen saldırırsa ve meydanlar kan gölüne çevrilirse o zaman böyle kimselerin esir olarak tutulmaları hiçbir şekilde itiraz mahallinde değildir.

İslâmiyet'te Sadece Nefsi Müdafaa İçin Savaş Caizdir

Savaşa gelince, İslam'da nefsi müdafaa haricinde hiçbir savaş caiz değildir. Yani ilk davranıp saldırmak ve insanları köle yapmak caiz değildir.

Allah^{cc} şöyle buyurmaktadır:

أَذِنَ لِلَّذِينَ يُقَاتِلُونَ بَانْتِهَامٍ ظَلَمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ
لَقَدِيرٌ ﴿١﴾ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ يَقُولُوا
رَبُّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفُتَّتْ
صَوَامِعُ وَبِيَعٌ وَصَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدُ يُذْكَرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا
وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٢﴾ الَّذِينَ إِنْ
مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَآمَرُوا
بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴿٣﴾

(Bir sebep yokken) kendilerine karşı savaş açılanlara, zulüm edilmelerinden dolayı (savaşmaları için) izin verilmiştir. Şüphesiz Allah, onlara yardım etmeye gücü yetendir. Onlar, "Allah Rabbimizdir," demelerinden dolayı, haksız yere evlerinden çıkarılanlardır. Eğer Allah, (bu kâfirlerden) bazılarının (kötülüklerini) diğerleriyle gidermeseydi, manastırlar, kiliseler, havralar ve içinde Allah'ın adı çok anılan camiler alaşağı edilirdi. O'nun (dinine) yardım edene, Allah mutlaka yardım eder. Şüphesiz Allah, son derece güçlüdür (ve her şeyden de) üstündür. Eğer yeryüzünde kuvvet versek, onlar namazı ayakta tutar, zekât ve-

rir, iyiliği emreder (ve) kötülükten alıkoyarlar. Bütün işlerin sonucu Allah'ın elindedir.¹⁶

Bu ayet açıkça sadece saldırıya maruz kalıp haksızlığa uğrayanlara savaşma izni veriyor. Ayrıca "Şüphesiz Allah, onlara yardım etmeye gücü yetendir" demektedir. Bunun anlamı şudur: Müslümanlar öyle bir saldırıya uğradılar ki, Allah şimdi dünyada özel takdirini harekete geçirip mazlumu desteklemek üzere zalimi cezalandıracak. Zalim güçlü ve mazlum güçsüz olunca mazlumin yenilgiye uğraması doğaldır. Meşhur bir kıssa vardır. Pehlivanın biri bir yerden geçiyormuş, onun arkasında da zayıf bir adam yürüyormuş. Pehlivan kafasını kazıtıp üstüne de yağ sürmüştü. Arkasındaki zayıf adam, şaka yapmak için dayanamayıp pehlivanın kafasına bir şaplak atmış. Pehlivan buna çok kızmış ve onu altına alıp dövmeye başlamış. Pehlivan onu döerken zayıf adam, beni ömür boyu dövsen dahi benim aldığım zevki alamazsın demiş. Bakınız adam zayıf olduğu için güçlü birisinin bedenine dokununca kendisiyle gurur duymaya başladı. Kısacası bir kimse zalim ve güçlü olduğu için, mazlum ona galip gelemeyebilir. Bunun için Allah-u Teala bu ayette şunu demektedir: Saldırıya maruz kaldıklarından ve zulme uğradıklarından ötürü Müslümanlara savaş izni verilmiştir. Onlara yardım etmek üzerimize farzdır. Ayrıca bu iznin sebebi Bizim onlara yardım edip zayıfı güçlüye galip kılmaktır. Kısacası biz onlara sadece savaş müsaadesi vermekle yetinmeyip, zalim ye-

¹⁶ Hac Suresi; 40-42

nilgiye uğrayıncaya dek yanlarında olacağımıza söz verdik.

Allah'ın kelamı **الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ** kelimeleriyle devam etmektedir: Yani onlar hiçbir hata veya kusurları yokken evlerinden kovuldular. Suçları sadece İslam'ı kabul ederek Allah'a^{cc} iman edip Rabbimiz Allah'tır demeleriydi.

**وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَهْدَمَتْ صَوَامِعُ
وَبِيعٌ وَصَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدُ يُذْكَرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا**

Demekle, ileriki zamanda sevgi ve barış adını kullanmak suretiyle savaşın her hali ve şeklini kötöleyenler ortaya çıkıp, durum ve şartlar ne olursa olsun savaşılmamalıdır diyeceklerini haber vermektedir. Allah^{cc} bu düşünceye sahip olanlara şöyle cevap vermektedir: "Eğer Allah'ın kanunu zalimin zulmünü birilerinin eliyle kaldırmasaydı ibadet yerleri, âlimlerin barınma yerleri, Budist tapınakları, havralar, kiliseler ve camiiler yıkılıp yok edilirdi. Oralarda hiç kimse Allah'ın^{cc} ismini anamazdı. Çünkü sizin savaşmamanız, yetki dairelerini genişletip, dine hükmetmek isteyenlerin iradelerini nasıl değiştirebilir? Onlar, insanları kendi istedikleri şekilde din seçmeye mecbur ederler. Böyle kimseler savaşın katiyen yasaklandığını duyduklarında cüretkâr davranacaklardır. Sadece dünyevi meselelere müdahale etmekle kalmayıp, dinleri yok edip ibadethaneleri yıkacaklardır."

وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ

Şöyle buyurmaktadır: "herkim Allah'ın^{cc} dinini özgürlüğe kavuşturmak için harekete geçerse Allah^{cc} ona yardım edecektir. O, güçlü ve galiptir. O'nun desteklediği kavim hiçbir zaman yenilgiye uğramaz." Daha sonra o, din özgürlüğünü sağlamak için canlarını ve mallarını feda edenlerden bahsederken şöyle buyurmaktadır:

الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ
وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ

Eğer onlar dünyaya hüküm sürececek olurlarsa, güç sahibi oldukları takdirde insanları yağmalamazlar, tersine Allah'a^{cc} ibadet edip, fakir fukaraya yardım ederler, kötülükten uzak durup, iyiliği emretmek suretiyle diğerlerini de kötülükten alıkoyarlar.

Şimdi söyleyin böyle bir savaşın çıkarılması Müslümanların elinde midir? İstedikleri zaman savaş çıkarıp kâfirleri tutuklayabilirler mi? Bu ayetlerde bahsedilen savaş esirlerinin tutuklanmasına ancak düşmanın kendisi sebep olabilir. Böyle savaşın çıkmaması düşmanın elindeyken, savaşa neden olursa delidir veya esarete layıktır. Çünkü saldırmamak, insanlara zulmetmemek, dine karşı savaş açmamak ve kendini esaretten kurtarmak onun elindeydi.

İslam'da savaş tutuklularının salıverilmesi

Düşman tarafından böyle bir savaşın başlatıldığını ve bazılarının esir alındığını farzedelim. Bu durumdaki esirler için açık emir şöyledir:

فَإِذَا لَقِيتُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ حَتَّىٰ إِذَا
 أَتَخَنَّنْتُمُوهُمْ فَشُدُّوا الْوَتَاقَ فَإِمَّا مَنًّا بَعْدَ وَإِمَّا فِدَاءً حَتَّىٰ
 تَضَعَ الْحَرْبُ أَوْزَارَهَا

17

Yani, böyle bir savaş açıldığında, siz savaşmak zorunda kaldığınızda onlardan bazı kimseleri esir almanız Allah'ın^{cc} emridir. Ama daha sonra onlarla yapacağınız muamele ile ilgili iki kanunumuz vardır, bu iki kanundan birisini uygulamak zorundasınız. Birincisi, **فِيمَا مَنًّا بَعْدُ** iyilikte bulunarak onları salıvermeniz ve ikincisi **وَإِمَّا فِدَاءً** onlardan fidye alıp serbest bırakmanızdır. Bize, bu ikisinden birisine uymak dışında bir seçenek bırakılmamıştır. İyilikte bulunarak serbest bırakmak istemeyenin elindeki esir, fidye ödeyinceye kadar ona hizmet edecektir. Zamanımızdaki Avrupa milletlerine bakacak olursak, Hitler, elinde bulunan Fransız esirlerinden hem fidye alacak, hem çeşitli işlerde kullanmaktadır. Nitekim her yerde savaş esirleri, yolların yapımında, yerlerin kazılmasında ve sair işlerde kullanılırlar. Şüphesiz onlardan rütbelerine göre hizmet alınır, ama hiç kimsenin boş oturmasına müsaade edilmez. Kısacası zamanımızda bile savaş esirleri çeşitli işlerde kullanılmaktadır. İşte İslam'ın emri de budur. Farklı olan, bunlarda savaş tazminatının ön planda olmasıdır. İslamiyet'te ise iyilikte bulunup onların serbest bırakılması birinci emirdir, bunu yapmak istemeyen için ikinci seçenek fidye alarak serbest bırakmasıdır.

¹⁷ Muhammed Suresi, 5

Savaş tutuklularının bir daha savaşa katılmayacaklarına dair söz verip özgürlüğe kavuşmaları

İyilikte bulunup serbest bırakırken "tekrar Müslümanlarla savaşmayacaksın" diye esirden söz alınması, Peygamber Efendimiz'in^{sav} sünnetinden ispatlanmıştır. Çünkü bir esirin serbest kaldıktan sonra, tekrar Müslümanlara karşı herhangi bir savaşa katılma ihtimali vardır. Bundan dolayı Peygamber Efendimiz^{sav} böyle bir şartın koşulmasına müsaade etmiştir. Peygamber Efendimiz'in^{sav} zamanındaki bir olay, esirler serbest bırakılınca bu tür tehlikelere sebep olabileme ihtimalini doğruluyor. Peygamber Efendimiz^{sav} Bedir savaşında tutuklanan Ebu Huzza isimli esiri, Müslümanlara karşı tekrar savaşmayacağına dair söz alarak serbest bıraktı. Ama o Uhud savaşında tekrar Müslümanlarla savaştı ve en son Hamraü'l Esed savaşı esnasında tutuklandı ve öldürüldü. Kısacası savaş esirleri için İslam iki şık önermektedir: Birincisi, iyilikte bulunup serbest bırakılması, ikincisi fidiye alıp serbest bırakılmaları.

Savaş esirlerinden hizmet alınması

Esir almanın gayesi düşmanın gücünün zayıflatılması olduğu için, fidiye ödeyinceye dek esirlerden hizmet alınabilir. Eğer esirler bir araya getirilip onlara sadece ziyafet verilirse ve hiç çalıştırılmazsa, düşmanın gücü zayıflayacağı yerde artacaktır. Ama esirleri çalıştırmaya gelince İslam ve bugünkü devletlerin uygulamaları arasında belirgin fark vardır.

Esirlerden gücüne göre hizmet alınması

Zamanımızda savaş esirleri arasındaki yüksek rütbeli subayların makamları dikkate alınırken, diğer esirlere çok sert davranılmaktadır. Ama İslam, hiçbir esirden gücünü aşan hizmet alınmamasını emretmektedir. Ayrıca yediğimizden onlara da yedirmeyi ve giydiğimizden onlara da giydirmeyi emreder. Acaba Avrupalı milletlerin tutumları da böyle midir? İngilizler, Almanlar ve Japonlar savaş esirlerine kendi yediğinden mi yedirmektedir? Veya Almanlar esir aldıkları İngilizlere aynı şekilde mi davranmaktadır? Esirlerle muameleleri kesinlikle böyle değildir. Ama İslam, yediğimizden onlara yedirilmesini ve giydiğimizden onlara da giydirilmesini emretmektedir. Ashab-ı Kiram bu emre o kadar sadık idiler ki bir keresinde yolculuk yaparken yanlarında bazı köleler vardı. Bu kölelerin rivayet ettiklerine göre yolculuk esnasında hurmaları bitmek üzereyken, ashab-ı kiram hurmayı onlara verip kendileri çekirdekleriyle idare etmeye karar verdiler. Nitekim hurma çekirdekleri karınlarını doyurmaya yetmediği halde onlar bunu uyguladılar. İslamiyet'in, yediğinizden esirlere de yedin emrinin benzeri ashab-ı kiram haricinde dünyanın hiçbir yerinde bulunmaz.

İslam'da savaş esirlerine sert davranılması ve dövülmesi yasaktır

Dinimiz onları dövmeyi yasaklıyor. Eğer birisi hatalı davranıp köleyi döverse köle özgürlüğüne kavuşur. Bir keresinde Peygamber Efendimiz^{sav} evin dışına çıktığında, ashap-tan birisini köleyi döverken gördü. Bu sahabe şöyle anlatıyor: Ben köleyi döverken arkamdan Peygamber Efendi-

miz'in^{sav} sesini işittim. O, "Ne yapıyorsun? Bu cahiliye döneminin uygulamasıdır" diyordu. Peygamber Efendimiz^{sav} köleyi dövdüğü için onu azarladı ve ona, Allah'ın senin üzerindeki kudreti, senin bu esir üzerindeki kudretinden daha büyüktür, buyurdu. O sahabenin kendi ifadeleriyle "Ben bunu duyunca titremeye başladım ve Ey Allah'ın^{cc} Resulü ben onu azat ediyorum dedim." Bunun üzerine Peygamber Efendimiz^{sav} "eğer sen onu azat etmeseydin cehenneme gidecektin," dedi.¹⁸ Bugünlerde insanlar hizmetçilerini dövmeyi ayıptan dahi saymıyorlar ama Peygamber Efendimiz^{sav} bir köleyi döven sahabeyi azarlamaktadır.

Aynen bunun gibi başka bir sahabe şöyle anlatıyor: "Biz yedi erkek kardeşтик ve bizim bir cariyemiz vardı. Bir kere sinde en küçüğümüz, bir hata yaptığı için bu cariyeyi tokatladı. Peygamber Efendimiz^{sav} bunu öğrenince, bu tokatlamanın tek telafisinin onun azat edilmesi olduğunu söyledi." Nitekim onlar onu azat ettiler. Adamakıllı dövmek şöyle dursun köle veya cariyeye bir tokat atılması dahi Peygamber Efendimiz'in^{sav} hiç hoşuna gitmezdi ve onun kefareti olarak bir tek şeyden bahsederdi, o da onların özgürlüğe kavuşturulmasıydı. Zamanımızda köleleri, vücutlarında iz kalacak kadar döverler. Ama Peygamber Efendimiz^{sav} değil sopadan, tokattan bahsetmektedir. Biri sinin kölesine tokat atması, onun bir köleye sahip olmaya layık olmadığını gösterir. O ameliyle, hiç kimsenin onun

¹⁸ Müslim, Kitabü'l İman

emrine verilemeyeceğini göstermiştir. Bu nedenle köleyi azat etmelidir.

Evlenebilecek savaş esirlerinin evlendirilmesi

İslam, özgürlüklerine ne zaman kavuşacakları bilinmediği için, evlenme çağına gelmiş olanların evlendirilmesini emretmektedir. Nitekim Kuran-ı Kerim şöyle buyurmaktadır:

وَأَنْكِحُوا الْأَيَامَىٰ مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ

Aranızdaki dul kadınları, köle ve cariyelerinizden salih olanları evlendirin.¹⁹

Bugünkü uluslararası hukuk sistemi, bundan daha güzel bir muamele öğretiyor mu? Zamanımızda evli olanın eşini dahi yanına yaklaştırmıyorlar. Böyle kimselerden onların evlendirilmesi beklenemez. Ama İslamiyet'in öğretisi şu şekildedir: yediğinizden yedin, giydiğinizden giydirin, evlenmeye ihtiyacı olanları evlendirin, onlara sert davranıp eziyet etmeyin. Onlar kazara dövüldüğü takdirde kefareti özgür bırakılmalarıdır. Sonra çağımızda hangi devlet tekrar savaşa katılmama şartıyla savaş esirlerini bırakabilir? Veya hangi ülke, kendisiyle savaşan ülkeyi savaş tazminatı almadan rahat bırakabilir?

İslam'da Fidye yani savaş tazminatı alınıp esirlerin özgür bırakılması

Ama İslam savaş tazminatını da yumuşatıp ihsan muamelesi yaparak savaş esirlerinin serbest bırakılmasını istedi. O, ihsan muamelesi yapmayı savaş tazminatından üstün

¹⁹ Nur suresi, ayet 33

tuttu. Fakat esir alanın durumu buna müsaade etmiyorsa, savaş tazminatı aldıktan sonra serbest bırakılmasını istedi. Fidyeye ise savaş tazminatından başka bir şey değildir. Önceki zamanlarda savaş için gerekli olan şeyleri fertler temin etmek zorundaydı. Onun için savaş tazminatı fertlerden alınırdı. Ama zamanımızda durum değiştiği için savaş tazminatını ilgili ülke veya millet ödeyecektir. Geçmişte resmi ordular bulunmazdı ve milletin her ferdi savaş masraflarını üstlenirdi. Bu nedenle o zamanlar savaş esirleri tutuklandığında fertler arasında dağıtılırdı. Böylelikle fertler fidye almak suretiyle yapmış oldukları savaş masraflarını karşılayabiliyordu. Ama devletin resmi ordusu varken, savaş masrafları fertlere yüklenmediği takdirde savaş esirleri fertlere dağıtılmayacaktır. Tersine devletin gözetiminde olacaktır. Yenilgiye uğrayan millet savaş tazminatı ödedikten sonra bu esirlerden hiçbir hizmet alınmayıp serbest bırakılacaklardır. Fidyeyi ödeyip özgürlüğüne kavuşma hakkına sahip olan bir esir, dilediği zaman fidye ödeyip özgürlüğüne kavuşabilir. Fidyeye ödemeye gücü yetmiyorsa, akrabaları ödeyebilir. Eğer onların gücü de fidye ödemeye yetmiyorsa, ait olduğu devlet fidyeyi ödeyerek özgürlüğüne kavuşturabilir. Kısacası İslam her şart ve durumda onlara özgürlüğün kapısını açık bırakmıştır.

Fidyeye ödeyemeyenlerin durumu

Bir esirin, fidye ödeme gücüne sahip olmadığı, ait olduğu devletin de zalim olup onu özgürlüğe kavuşturmak istemediği, akrabaları da onu umursamayıp, malını mülkünü ele geçirmek için esir kalmasını istediklerini varsayalım. Ayrıca sahibinin maddi gücü de fidye almadan serbest bırakmaya müsait değildir. Çünkü savaş için yaptığı mas-

raflardan dolayı maddi durumu kötüleşmiş olabilir. Böyle bir durumda bir esir özgürlüğüne nasıl kavuşabilir? Kuran-ı Kerim bu duruma da bir çözüm getirmiştir.

وَالَّذِينَ يَبْتَغُونَ الْكِتَابَ مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوهُمْ إِنْ
عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا وَآتُوهُمْ مِنْ مَالِ اللَّهِ الَّذِي آتَيْكُمْ

“Size bedellerini ödeyerek, azat olmak üzere sizinle anlaşma yapmak isteyen kölelerinizde bir iyilik görürseniz, kendilerini yazılı bir anlaşma yaparak serbest bırakın. (Aslında) Allah’a ait olan, (ancak) O’nun size bahsettiği maldan kendilerine verin.”²⁰ Yani, Allah’ın^{cc} elinize köle olarak verdiği kimseler eğer size “fidyemizi ödeyen hiç kimse yok, bizim de fidye ödemeye gücümüz yok, biz fakir ve çaresiziz, bu nedenle taksitler halinde belli bir zaman içerisinde fidyemizi ödeyip, özgürlüğe kavuşmak istiyoruz” dediklerinde Allah’ın^{cc} emri şudur;

فَكَاتِبُوهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا

Eğer esir, para kazanma yeteneğine sahip ise, sahibi fidye toplamını taksitlere bölüp onu özgür bırakmaya mecburdur. Hatta Allah’ın^{cc} emri gereği Allah’ın^{cc} vermiş olduğu maldan, sahibi ona yardım etmeli ki esir bu sermaye ile çalışıp para kazanarak fidyeyi ödeyebilsin. Bu ayete göre fidye taksitlere bağlanır bağlanmaz köle diğer özgür insanlar gibi hür olacak ve kazancı üzerinde her türlü tasarrufun sahibi kendisi olacaktır.

Sunulan bütün bu imkânlarla rağmen yine de bir kimse özgürlüğü için çaba sarfetmeyip köle olarak kalmak isti-

²⁰ Nur suresi, ayet 34

yorsa bu onun köleliğe razı olduğu ve bundan memnun olduğu anlamına gelir. İslam öğretisinin özüne gelince dünyevî savaşlarda esir alınmaz, tersine sadece dinî savaşlarda esir alınanlar köle olarak tutulabilir. Ancak bu kölelerin ihsan muamelesi yapılarak serbest bırakılması, bu mümkün olmadığı takdirde fidye alınarak özgürlüklerine kavuşturulmaları emredilmiştir. Ayrıca esirin bizzat kendisinin fidye ödemesi şart değildir. Akrabaları veya ait olduğu devlet de ödeyebilir. Ama bu imkânların hiçbirisi elverişli olmadığı takdirde köle veya esir fakir ise sahibi ile bir sözleşme yapıp, üzerinde anlaştıkları fidye miktarını taksitlere bağlayıp özgürlüğe kavuşma hakkına sahiptir. Böyle bir sözleşmeden hemen sonra esir hürriyetine kavuşmuş olacaktır, sahibi ise buna engel olamaz. Ancak bir hayır bulunmadığı takdirde mesela savaş tehlikesi varsa, esir deli veya akıl eksikliğinden dolayı kazanma gücüne sahip değilse, böylelikle onun fayda yerine zarara uğrama tehlikesi varsa, sahibi sözleşmeye engel olabilir. Ama böyle bir sözleşme sağlandığı takdirde İslam ona sermaye verilmesini emretmektedir. Bu sermaye ister sahibi tarafından, ister hükümet tarafından sağlansın.

Deli veya aklında kusur bulunan köle veya esirin sözleşmesine engel olunabiliyorsa, kötü niyetli insanlar akıllı başında olan bir esirin deli olduğuna karar verip sözleşmesine engel olurlar ve köle özgürlüğüne kavuşamaz, diye bir itiraz ileri sürülebilir. İslam kanununa göre böyle bir durumda köle veya esir hâkime başvurarak, akıl sahibi olup kazanabileceğini ama sahibinin bile kendisini köle olarak tutmak istediğini bildirecektir. Böyle bir durumda hâkim meseleyi karara bağlayıp, ona özgürlük hakkını ve-

recektir. Kısacası her durumda kölelerin özgürlüğü göz önünde bulundurulmuştur. Sahibi ihsanda bulunup onu serbest bırakabilir. Sahibinin durumu bunu yapmaya müsait değilse köle savaş tazminatı veya fidye ödeyerek özgürlüğüne kavuşabilir. Bunu yapamayan köle, sahibi ile sözleşme yapıp fidyeyi taksitler halinde mesela iki üç sene içerisinde ödemek için mühlet isteyebilir. Böyle bir sözleşme yapılır yapılmaz köle fiilen azat edilmiş olur. Bütün bunlara rağmen eğer bir köle özgürlüğüne kavuşmak istemiyorsa bu, köleliği özgürlüğe tercih ettiği anlamına gelecektir. Peygamber Efendimizin^{sav} öğretisi ışığında, ashab-ı kiramın elinde bulunan köleler ile öylesine güzel muamele yapıldı ki onlar ashabı kiramda köle olarak kalmayı özgürlüklerine tercih ederlerdi.

Ashab-ı kiramın kölelerle muamelesi

Ashab-ı kiram kendi yediğinden onlara yedirir ve kendi giydiğinden onlara giydirirdi. Onlara bedensel ceza vermezlerdi. Onların gücünü aşan işlerde çalıştırılmazlardı. Ashab-ı kiram kendileri bir işi yapmaktan tiksiniyorlarsa o işi kölelere de yaptırmazlardı. Onlardan bir hizmet alırlarken o işte onlara yardımcı olurlardı. Köle özgürlüğünü istediğinde fidye ödendiği takdirde onu hemen azat ederlerdi. Bu muameleyi gören köleler azat olmayı hiç istemezlerdi. Onlar, "sahibimiz bize güzel yedirmekle kalmayıp, kendisinden önce bize yediriyor, özgürlüğe kavuşup evimize gidersek bundan daha iyisini bulamayız" diye düşünerek özgürlüklerini talep etmiyorlardı. Özetle onlar sözde köle olmalarına rağmen gönülleri fethedilmişti. Onların durumu Hz. Hatice'nin^{ra} kölesi Zeyd bin Haris'in^{ra}

durumuna benziyordu. O, Peygamber Efendimiz'in^{sav} hizmetinde bulunmayı özgürlüğe tercih etmişti.

Peygamber Efendimiz'in^{sav} kölesine muamelesi ve sonuc

Hz. Hatice^{ra} Peygamber Efendimizle^{sav} evlendiğinde bütün servetini ona verdi. Kölesi olan Zeyd'i^{ra} da Peygamber Efendimiz'e^{sav} teslim etti. Peygamber Efendimiz^{sav} ise Zeyd'i^{ra} azat etti. Aslında Hz. Zeyd^{ra} köle olmayıp özgür bir ailenin çocuğuydu. Birisi onu yakalayıp köle olarak satmıştı. Elden ele dolaşarak en son Peygamber Efendimiz'in^{sav} kölesi oldu. Babası ile amcası onu araya araya Mekk'e'ye geldi. Ve Peygamber Efendimizden^{sav} Zeyd'in^{ra} kendilerine verilmesini rica ettiler. Peygamber Efendimiz^{sav} onu zaten azat etmişti. Bu nedenle o, "gitmesinde benim tarafımdan bir mahsur yoktur. Zeyd^{ra} gitmek istiyorsa dilediği gibi davranabilir" diye karşılık verdi. Bunun üzerine onlar Zeyd'e^{ra} hitaben şöyle dediler: "Bizimle yuvana geri dön. Annen senin ayrılığına dayanamadığı için gece gündüz ağlıyor." Ayrıca Peygamber Efendimize işaret ederek "O da seni azat etti ve bizimle gitmene müsaade etti" dediler. Zeyd'in^{ra} cevabı ise şöyleydi: "Şüphesiz o beni azat etmiştir. Ama ben kalben ona köleyim ve bu kölelikten azat olmak istemiyorum." Babası elinden geldiğince yalvarıp yaşlı annesinin durumunu ona hatırlattı. Amcası da ikna etmek için çaba sarfedip ona, anne ve babadan daha ziyade hiç kimsenin iyi davranamayacağını söyleyerek kendileriyle gelmesini istedi. Ama Hz. Zeyd^{ra} "Ben sizinle gidemem çünkü burada gördüğüm muameleden daha güzelini dünyada hiçbir ana baba sergileyemez" diyerek onlarla gitmeyi reddetti.

Şimdi söyleyin, böyle bir kölelik eleştirilebilir mi? Tersine iki kişi arasında böyle güzel muameleyi görünce insanın kalbi şükran ve minnettarlık duygularıyla doluyor ve gözleri yaşarıp hayrete düşüyor.

İslam'ın ilk günlerinde bazı kimselerin köle olarak kalmasının sebebi

Özetle İslam'ın ilk günlerinde bazı kölelerin köle olarak kalmalarının sebebi, Müslümanların kölelerle yaptığı güzel muameledir. Bu güzel muameleyi gören kölelerin kendilerinin, onların emri altında kalmanın ve böyle bir köleliğin, özgürlükten binlerce kere iyi olduğunu düşünmeleridir. Ama Avrupalı papazlar uzakta oturup "İslam köleliğin kalkması için hiçbir şey yapmadı" diye itiraz edip dururlar. Toplantılarda bir konuşmacı konuşmasını biraz uzatsa, dinleyiciler sabırsızlanmaya başlarlar. Ama sizler Vadedilen Mesih'e iman ettiğiniz ve kalben ona köle olduğunuz için bizim bu calsamızda, soğuk da olsa, aç da kalsanız, elleriniz ve ayaklarınız uyuşsa bile, yine de konuşmama devam etmemi istersiniz. Acaba bu şekildeki kölelik itiraz edilmeye mi değerdir, yoksa imanı artıran bir kölelik midir? Bu aslında kula değil Allah'a^{cc} yapılan köleliktir.

Hiç kimse dünya ilerlediği için kölelik sona erdi diyemez. Çünkü İslam ta başlangıçta köleliği tam manasıyla yok etmiştir. Şüphesiz savaşta esir alma izni vardır ama onlarla ilgili İslam'ın koyduğu kaide ve kuralları sunmaktan dünya bugün bile acizdir. Şuan ne müttefikler ne de mihver devletleri bu kaideleri uygulamaya razı olmazlar.

İnsanlara zulmü reva göstermek için bazı felsefi görüşler

Sözün özü İslam köleliği kaldırdı. Bâtını kölelik yani fakirlik veya birinin emri altında olmanın doğurduğu sıkıntılara gelince, İslam onun reçetesini de söylemiştir. Ama bu tedaviyi anlamadan önce dünyada imtiyazlı sınıflar olmasının nedeninin bazı felsefi görüşlerden ileri geldiğini bilmemiz gerekir. O görüşler şunlardır:

Birinci görüş: Bazı kimselerin dediğine göre dünyada güçlü olan, her şeye el koyar, bundan dolayı biz de buna göre hareket etmeliyiz. Mesela İngilizler güçlerini kullanarak birçok ülkeyi ele geçirdi. Aynen bunun gibi İtalya Habeşistan'ı istila ettiğinde Mussolini bir konuşma yaparak şöyle dedi: "Biz Habeşistan'a buradaki halka hizmet etmek için girdik. İngilizler Hindistan'ı ele geçirirken gayeleri ne idiye bizim hedefimiz de odur. İngilizlerin iddia ettiklerine göre onlar buradaki cahilleri okutmak ve bu memleketi ilerlemiş olan ülkelerin seviyesine ulaştırmak için ele geçirmişlerdir. Bizler, başkalarına hizmet etmeyecek ve ülkelerini istila edip cahilliklerini ortadan kaldırmayacak kadar insanlıktan yoksun muyuz?" Kısacası bazı insanlar tarafından bu görüş bir delil olarak sunulmaktadır.

İkinci görüş: Üstün olanın hep üstün kalması şeklindedir. Yani iktisadi manada güçlü olan ve gücüyle gelir sağlayanın işine müdahale edilmemeli.

Üçüncü görüş: bu görüşe göre ırk üstünlüğü de hakiki bir üstünlüktür. Bu hiçbir şekilde göz ardı edilmemeli. Bu görüş Hinduizm'in inanişına benzer. Buna göre Şudar hep

Şudar olarak, Veş Veş olarak, Kaştari Kaştari olarak ve Brahman Brahman olarak kalacaktır. İddia ettiklerine göre ırkın yarattığı bu imtiyaz, hep kalacaktır ve ortadan kaldırılamaz.

Dördüncü görüş: Diğer bir görüşe göre dünyada hüküm sürmek, sadece çoğunluğun hakkıdır. Bundan dolayı azınlıklara istediği gibi muamele yapılabilir. Bu görüşe uyarak, azınlıklar ortadan kaldırılmakta ve az olanların sesine hiç kimse kulak asmamaktadır.

Beşinci görüş: Başka bir görüşe göre sahibi olmayan bir şey görüldüğünde ele geçirilmeli. Biz çocukluğumuzda oynarken sahibi olmayan bir şey gördüğümüzde "bulunan şeyin sahibi Allah'tır, bunun karşılığında bir şey vermek gerekmez" diyerek, onu sahiplenirdik. Çocukça düşünce-mize göre, bu cümlelerin bir hokus pokus olduğunu ve okunduktan sonra ortalıkta bulunan şeyi sahiplenmenin caiz olduğunu zannederdik. Çocukların oynarken buldukları şeylerin genellikle değeri olmaz. Bazen mısır tanesi, bazen leblebi tanesi, bazen bir düğme veya buna benzer başka bir şey bulup onu alıp cebine atarlar. Bir keresinde adamın biri Peygamber Efendimiz'e^{sav} sahibi olmayan şeyin hükmünü sordu. Peygamber Efendimiz^{sav} ona, bundan neyi kasdettiğini sorduğunda o, mesela ormanda sahipsiz bir keçiye rastlarsam ne yapayım diye sordu. Bunun üzerine Peygamber Efendimiz^{sav} keçiye gördüğünde, bu keçi kime aittir diye sağa sola sesleneceksin, buna rağmen sahibi gelmiyorsa onu alıp yiyebilirsin. Çünkü sen yemezsen, kurt gelip onu yer, buyurdu. Bunun üzerine o adam, aynı şekilde ormanda bulunan bir devenin hükmü nedir diye

sordu. Peygamber Efendimiz^{sav}, ondan sanane, yiyeceği ağaçlarda suyu ise karnındadır, onu kendi haline bırak, dedi. O adam, Ey Allah'ın^{cc} Resulü! Bir yerde bir kese bulduğumda hükmü nedir? dedi. Peygamber Efendimiz^{sav}, keseyi eline al ve aralıksız onun hakkında duyuruda bulun, sahibi geldiğinde ona geri ver, buyurdu. Kısacası sahihsiz olan her şeyle ilgili ayrı bir kanun vardır. Keçi ve tavuk gibi hayvanları diğer hayvanlar yiyebileceğinden, sahibi bulunmadığı takdirde onları bulan kullanabilir diye Peygamber Efendimiz^{sav} müsaade etmiştir. Ama diğer şeylerden kendi kendini koruyabilen şeylere el sürülmemesini emretti. Ama kendilerini koruyamayan şeylerin yerden alınmasını ve hakkında devamlı duyuru yapılmasını ve gerçek sahibine ulaştırılmasına hükmetti. Kısacası ortalıkta bulunan ve sahibi olmayan şeyler hakkında İslam'ın emri hikmetlerle doludur. Ama Avrupalı milletlerin ilkesi, sahihsiz ve güçsüzün ele geçirilmesidir. Böyle bir durumda onlar, bunun sahibi yoktu onu sahiplendik, derler. Avustralya koskocaman bir ülkedir. Ama onlar bu ve buna benzer ülkeler, mesela Hindistan, Kuzey ve Güney Amerika, vs gibiler hakkında buralar sahihsizdi, biz bunu sahiplendik derler. Kısacası Avrupalı milletlerin beşinci görüşüne göre keşfedilen yeni bir ülke veya güçsüz devlet, ilk ayak basana aittir. Bu prensipler haricinde uygulamalardaki bazı eksiklikler de dünyada zulüm ve haksızlığın sebebidir.

Zulmü reva gören uygulamalar

Uygulamadaki ilk eksiklik, mecbur ve çaresiz olandan sorumlu olan hiçbir birimin bulunmamasıdır. Şüphesiz bazı ülkeler, aşamalı olarak bu konudaki eksikliklerini giderme-

ye çalışmaktadırlar. Ama buna rağmen yaptıkları yeni planlar da İslam öğretisinden geride kalmaktadır. İkinci eksiklik, her türlü servetin birkaç kişinin elinde toplanmasının yollarının açık bırakılmasıdır. Servet hangi ellerde toplandıysa, onlardan servetin çıkmasının imkânsızlaştırılması uygulamadaki üçüncü eksikliktir. Dördüncüsü boş ve meyvesiz işlere sanat adı altında servetin harcanmasıdır. Anlattıklarımın bir kısmı dünyanın bir tarafında, bir kısmı başka bir yerde, bir kısmı ise her yerde geçerlidir.

İslam bunların hepsinin yollarını kapatıp, ilerlemenin yeni kapılarını açmıştır. Bu konuda İslamiyet'in uygulamaları şöyledir.

Batını kölelik yani birisinin emri altında olmaktan dolayı ortaya çıkan sıkıntılar ve tedavisi

İslam'a göre Allah'ın^{cc} yarattığı her şey bütün dünyaya aittir. O bir tek kişi için yaratılmamıştır. Bu durum anne babanın çocuklardan birisine bir tabak şeker vermesine benzer. Şimdi o çocuk bunu tek başına yemeye kalkarsa, bu sadece senin için değildir, tersine bunun içinde bütün kardeşlerin hakkı vardır diye onu uyarırlar. Aynen bunun gibi Allah-u Teala şöyle buyurmaktadır:

هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا

Yeryüzünde ne varsa hepsini sizin (yararınız için) yaratan O'dur.²¹

²¹ Bakara suresi; ayet 30

Bu ilkeye göre İslam, emperyalizm, nasyonal sosyalizm ve enternasyonal sosyalizm, bunların hepsini reddetmektedir. Çünkü bu felsefeler güçlü, bilgili ve teşkilatlanmış milletlere diğer kavimlere tahakküm etme hakkını vermektedir. Hindistan'a bağımsızlık tanınırsa yarın Afrika da hürriyetini talep edecektir, halbuki onlar çıplak gezerlerdi, biz onlara medeniyet öğrettik, diye bugünlerde de bu konu tartışılmaktadır. Ama asıl olan şudur: eğer onlar çıplak geziyordusalar, siz evlerinizde oturup onların çıplaklıklarını görmeseydiniz. Sizler "Onlar yaprakları yerken biz onlara medeniyet öğrettik, şimdi onlara hükmetmek hakkımız değil midir" diye soruyorsunuz. Buna cevaben, "eğer onlar yaprak veya meyve yiyor idiyse, pasta yedirmek bahanesiyle ülkelerini ele geçirmeye hakkınız yoktur" diyoruz. Kısacası

هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا

diyerek Allah-u Teala dünyada ne varsa onda bütün dünyanın hakkı vardır buyurmaktadır. Bu günlerde Güney Afrika'da bir kanun çıkarılarak, hiçbir yabancı ülkemize giremez denilmiştir. Aynen bunun gibi Amerika da buna benzer bir kanun çıkarmıştır. Halbuki Güney Afrika veya Amerika'da bulunanlardan sadece onlar değil bütün dünya faydalanmalı.

Madenlerin keşfi ve İslam

Aynen bunun gibi İslam, tabii kaynakları kullanmak suretiyle servet elde edenlerin haksızlıklarını da önlemiştir. İslam'a göre doğal kaynaklarda bütün dünyanın payı vardır ve eğer bu servet sahipleri tabii kaynaklardan fayda-

lanmasalardı, bu kadar mal mülke sahip olamazlardı. Zamanımızda ise onlar, parasal güçlerini kullanmak suretiyle madenleri ele geçirirler ve böylelikle diğer insanların haklarını çiğnerler. Bunun bir çaresi olarak İslam, madenden çıkarılanların beşte birinin devlete ait olduğunu açıklamıştır. Buna ilaveten maden sahibinin birikimi üzerinden, bir sene geçerse zekat ödemesi gerekir. Böylelikle devlet madenlerde belli bir paya sahip olur ve fakirlerin ihtiyaçları için kâfi miktarda para toplamış olur. Bu para ile haklar ödenebilir. Böylelikle İslam, madenlerin keşfiyle toplumda ortaya çıkabilecek olan sorunların önüne geçmiştir.

Başkasının servetini, göz kulak olma bahanesiyle ele geçirmek karşısında İslam

Ayrıca İslam şunu öğretmiştir:

لَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ
وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَخَفِضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ

Onlardan bazı topluluklara verdiğimiz geçici (mala) tamahkar gözlerle bakma. Onların durumuna üzülmeye ve inananlara (şefkatle) kol kanat ger.²²

Bu ayette Allah^{cc} şunu anlatmak istiyor; başkasının malını gözetmek bahanesiyle ele geçirme. İnsanlara verdiğimiz tamahkâr gözlerle bakma ve onların durumunu görünce çok üzülyorum deme. Senin halkın mevcuttur, onun gelişmesi için çaba sarfetmen yasak değildir. Ama senin, di-

²² Hicr suresi, ayet 89

ğerlerinin durumu bizi üzüyor ve rahatsız ediyor, nitekim onların gelişmeleri için biz onları ele geçirip hükmetmek istiyoruz demen caiz değildir. Sen kendi evinde otur ve onların da kendi evlerinde oturmalarına müsaade et. Zamanımızda sömürgeciliğin temeli bu yanlış iddiaya dayanmaktadır. İddialarına göre bir ülkenin iyiliği için onu ele geçiriyorlarmış! Her ülkeyi ele geçirirken iyilik yapma bahanesini ileri sürerler ama az bir müddet sonra bu iddianın gerçek yüzü ortaya çıkar. Söz konusu ülkenin bütün servetini ele geçirdikten sonra ülke halkını hiç kimse umursamaz. Doğu Afrika'ya bir göz atın! Orada İngilizler servet sahibidirler ama yerli halk sefalet içinde olup İngilizlerin hizmetinde bulunarak idare etmeye çalışırlar. Kısacası Allah^{cc} "her millet kendi durumunu düzeltmekle uğraşsın, başkalarının işine burnunu sokmasın. O millet fakir ise de kendi durumunun çaresine bakar," demek istemektedir. Birileri acaba onlara yardım edilmesin mi diye bir soru yöneltebilir. Bu konuya gelince İslam, başkalarına hizmet etmeyi ve yardım etmeyi yasaklamıyor. Onun yasakladığı şey, yardım bahanesiyle tamahkârlıkla kişisel menfaatlerini elde etmektir. Bir öğretmen bir şeyler öğretir ve karşılığında maaşını alır, bu da bir hizmettir. Ama Avrupalılar bir ülkeyi ele geçirdiğinde oradaki toprakları kendi adamlarına dağıtırlar ve böylelikle binlerce insan evsiz kalıp yokolup giderler. Bundan dolayı İslam, sömürgeciliğe karşıdır.

Siyasi amaçlarla yabancı ülkelerin ele geçirilmesi yasaktır. Ama oraya bir hizmetçi olarak gidilebilir. Bundan dolayı bir ülkeyi ele geçirmeden, onun faydası için ona yardım etmek yasak değildir. Yasak olan sadece, bir hizmetçi ola-

rak gitmeyip, ülkeyi istila etmek için gidilmesidir. Bolşevizm bile bu konuda hiç geri kalmış değildir. O, barış sağlamak bahanesiyle Finlandiya'yı ele geçirmiştir. Özetle İslam, bu yolun gayrı meşru olduğunu söyleyip bundan uzak durulması gerektiğini öğretmektedir. Bu bir gerçektir ki bütün sömürgelerin sorunu sadece İslamiyet'in öğrettiği şekilde çözülebilir, bunun dışındaki mevcut olan bütün yöntemler yanlıştır.

İslam'ın önerdiği Milletler Cemiyeti²³ ve onun dört ilkesi

İslam'ın öğrettiği başka bir gerçeğe göre bütün dünya bir merkez etrafında toplanmadığı müddetçe, barışın sağlanması için herkes kendi sınırları içinde kalmalıdır. Prensip olarak İslam, bütün dünyayı bir merkez etrafında toplamak ister. Ama bu durum sağlanmadığı müddetçe ihtilaflar ve anlaşmazlıkların giderilmesi için şöyle bir çözüm üretiyor:

وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا
فَإِنْ بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَىٰ فَقَاتِلُوا الَّتِي
تَبْغِي حَتَّىٰ تَفِيءَ إِلَىٰ أَمْرِ اللَّهِ فَإِنْ فَاءَتْ فَأَصْلَحُوا
بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ

Eğer inananlardan iki topluluk (birbirleriyle) savaşa girerlerse, onları barıştırın. Ancak onlardan biri diğeri aleyhinde aşırılık ederse, (hep beraber) aşırılık edenle Allah'ın emrine dönünceye kadar savaşın. Böylece (Allah'ın emrine) dönerse, (dövüşen her iki grup) arasında barış sağlayın ve adaletli davranın. Şüphesiz Allah, adalet edenleri sever.²⁴

²³ League Of Nations: Birleşmiş Milletler'in temeli sayılabilecek bu organizasyon, I. Dünya Savaşının ardından İsviçre'de 10 Ocak 1920'de kuruldu.

²⁴ Hucurât suresi, ayet 10

Yani, eğer iki devlet arasında anlaşmazlık çıkarsa onlar arasında barış sağlayın. Eğer onlar sevgi ve nasihat yoluyla aralarındaki anlaşmazlığı çözmezlerse ve bir ülke diğerine saldırırsa, böyle bir durumda bütün ülkeler birleşip, saldırgana karşı hücumla geçmelidir. O yenilgiyi kabul edince ve savaşı sona erdirmeye razı olunca tekrar onları uzlaştırın ve barış sözleşmesinin ayrıntılarını karara bağlayın. Ama barış şartlarını karara bağlarken, saldırganın savaş açmasından dolayı öfkelenerek insaf ve adaleti terk etmeyin ve bundan kendinize bir pay talep etmeyin, tersine aralarındaki anlaşmazlığın çözümünü sınırlı kalın.

Bu ayet indiğinde aralarında savaş çıkma ihtimali olan gruplar yoktu. Aslında bu gelecekle ilgili gaybi bir haberdir. Bu ayet içindeki “Beğâ” ve “Katilu” kelimeleri bunun devlet ile ilgili olduğunu söylüyor. Allah-u Teala şöyle buyuruyor: İki devlet arasında çatışma çıktığı zaman, diğer milletler hâkim olarak anlaşmazlıklarını çözüme bağlamalıdır. Aralarında tartışma çıkan devletler, diğer ülkelerin hâkim olmasını ve kararlarını kabul etmeye mecbur edilmelidir. Onların bu kararı kabul etmeleri hayırlıdır ama karara uymayıp biri diğerine saldırdığı takdirde, bütün ülkeler onun karşısında birlik içinde olup o yenilgiye uğrayıncaya dek hücumla geçmelidir. O yenilgiye uğrayıp barışa razı olduğu takdirde aralarındaki anlaşmazlığı insaf ve adaletle karara bağlayın. İntikam duygusuyla bir millet paramparça edilmemeli ve kişisel çıkarları elde etmek için çaba sarfedilmemeli. Bu ayette anlatılan ilkeler şunlardır:

1- Ülkeler arasında ihtilaf çıktığı zaman diğer devletler araya girip, sorunlarını müzakere yoluyla karara bağlamaya mecbur etmelidir.

2- Taraflardan birisi bunu kabul etmeyip savaşı tercih ederse, bütün ülkeler birleşip savaş açana karşı savaşmalıdır.

3- Saldırgan yenilgiye uğrayıp anlaşılmaya razı olunca bütün ülkeler barışın sağlanması için birlik içinde olmalı. Bu ayet içinde birinci فَاصْلِحُوا بَيْنَهُمَا (*feaslihû beynehuma*) ifadesi barış içinde çalışıp yaşamak manasındadır. İkinci defa aynı kelimenin kullanılması barış için gereken şartların karara bağlanmasıyla ilgilidir ve hemen peşinden gelen *adl* kelimesi bunun delilidir.

4- Ama savaştan dolayı öfkelenilmemeli ve hak, sahibine ödenmeli. Bazen birisi haklı olduğu halde öfkelenip saldırıya geçebilir ama sırf saldırgan davrandığı için hakkından mahrum edilmemelidir.

5- وَأَقْسِطُوا yani adalet ve hakkaniyet kelimesi kullanmakla Allah^{cc} araya giren milletlerin kendi menfaatleri için galip veya mağlup, hiçbir millettten faydalanmamalarını emretmektedir.

İslam, hiç kimsenin aklının ucundan geçmediği bir zamanda böylesine bir milletler cemiyeti sunmuştur. Ve Allah-u Teala bu mühim bilgiyi bana açmıştır. Bütün dünyayı ilgilendiren ve etkisi asırlarca devam edecek olan böyle bir püf noktasını, İlahi Kitaptan çıkarmak, ancak peygamberler ve halifelere bahşedilir, başkalarına nasip olmaz. Avrupa'nın kurduğu cemiyet bu prensipleri göz önünde

tutmadığı için başarısızlığa uğradı. Ben "Ahmediyet Yani Hakiki İslam" isimli konuşmamda milletler cemiyeti kurmak istiyorsanız Kuran-ı Kerim'in bu prensiplerini göz önünde bulundurun demiştim. Ama bu cemiyet kurulduğunda bu ilkeler göz ardı edildiği için başarısızlığa uğradı.

Mevcut olan milletler cemiyetinin başarısızlığının sebebi

1924 senesinde İngiltere'ye gittiğimde, milletler cemiyeti yeni yeni kurulmuştu. Rusya vesair ülkeler ona üye olmak için başvuruda bulunmaktaydılar. Ben o zaman bu cemiyetin başarısız olacağını yazmıştım. Demin bahsettiğim prensipleri *Ahmediyet Yani Hakiki İslam* isimli konuşmamda bütün ayrıntılarıyla açıklamıştım. Bu beş prensip uygulanmazsa cemiyetin hiçbir şekilde başarılı olamayacağını yazmıştım. Çünkü ancak Kuran-ı Kerim'in öğretisi ışığında kurulan bir cemiyet başarı sağlayabilir. Kendi varlığını korumak için insanlara yalvaran ve insanların yardımlarına muhtaç olan bir cemiyet başarılı olamaz. Nitekim ben konuşmamda şunu söylemiştim: "Bu beş eksiklik giderilirse Kuran-ı Kerim'in sunduğu milletler cemiyeti kurulmuş olur. Aslında ancak bu şekilde kurulmuş olan bir cemiyet faydalı olabilir. Kendi varlığını sürdürmek için insanların merhamet bakışlarını aramakta olan bir cemiyet değil."²⁵ Aynen bunun gibi şunu da yazmıştım: "Dünya İslamiyet'in öğretilerine uyup bütün insanoğlunun eşit olduğunu, ayrıca ilerleme ve gerilemenin bütün milletlerin kaderi olduğunu, ve hiçbir kavmin ilk günden son güne kadar aynı durumda kalmadığını kabul etmediği müddetçe fesat ortadan kalkmaz. Kavimleri altüst eden yanardağ lavlarının dünyadan tükenmediği unutulmamalı. Doğa, öteden beri görevini yapmaktadır. Bundan dolayı başka-

²⁵ Ahmediyet Yani Gerçek İslam, sayfa 231, 1977

sına hakaret eden bir millet zulmün bitip tükenmeyen çarkını başlatmış olur.”²⁶

O zamanlar herkes Milletler Cemiyetinden ziyadesiyle memnundu. Ancak ben o zamanlar “yanlışlık üzerinde olan devlete karşı diğer bütün devletler mücadele eder” şartını koşmadığınız müddetçe dünyada barış sağlanmaz demiştim. Ama o zaman bu mümkün değildir, böyle bir ilke barışın değil savaşın temelini atar denmişti. Zamanımızda yeni nizam sunma iddiasında olan bütün akımlar sadece bu ilkeyle sınırlı kalmayıp, İslam’ın sunduğu bütün ilkelere muhalif idiler. Yirmi sene itilip kakıldıktan sonra onlar İslam’ın önceden haber verdiği bu ilkeye yönelmektedirler. Artık bu konuyla ilgili makaleler yazılmaktadır. Bu makalelerde yeni kurulacak olan cemiyette, bir ülke barışa yanaşmazsa ona savaş açılır şeklinde bir şart koşulmalı diye yazılmaktadır. Onlar İslam kanununa harfiyen uymazlarsa yine başarısızlığa uğrayacaklardır.

²⁶ Ahmediyet Yani Gerçek İslam, sayfa 232-233, 1977

Fakirlerin sıkıntılarını kaldırmak için İslam'ın dört emri

Bu ilkeler uluslararası barış içindir. Uluslararası barış sağlanmadan iç barışla fayda sağlanamaz. Ama bununla beraber iç ıslah yani ferdin ıslahı da gereklidir. Bunun için ben şimdi İslam'ın iç ıslah için önerdiklerini sunacağım.

Verasetin dağıtılması

Bu gaye için İslam dört prensip ortaya koymuştur. Bunların her birinin gayesi fakirlerin sıkıntılarını kaldırmaktır. Toplumsal dengelerin bozulmasının büyük sebeplerinden birtanesi mirasın dağıtılmamasından kaynaklanıyor. Bunun neticesinde servet birkaç kişinin elinde toplanıyor, fakirler ise servet elde etmenin imkanlarından mahrum bırakılıyor. İslam bu kusuru ortadan kaldırmak için verasetin dağıtılmasını emretmiştir. Nitekim her ölünün serveti İslamî emirlere göre varisleri arasında dağıtılır. Netice olarak anne, baba, oğul, karı-koca, kısacası herkese belirlenmiş olan payı verilir. Hiç kimse bu payları arzuladığı gibi değiştirme hakkına sahip değildir. Tersine mirası Kuran-ı Kerim'in emrine göre dağıtmayan kimse günahkardır. İslamiyet haricindeki dinlerin bazısında sadece en büyük oğul mirasçı olur. Diğer dinlerde de durum pek farklı değildir. Mesela Manu'da²⁷ yazılanlara göre sadece erkek çocuklar mirasçı olarak kabul edilmiştir ve kızlara hiçbir şey verilmez. Bunun neticesinde bütün servet bir veya birkaç kişinin elinde toplanır ve fakirlerin gelişmesi engel-

²⁷ Hinduların dini kitabıdır (çev.)

lenmiş olur. İslam'ın emrettiğine göre servet insanlar arasında dağıtılmadığı müddetçe ulusal ilerleme sağlanamaz. Mesela on erkek çocuğu olan birisinin elinde yüz bin lira varsa her birisine onbin lira verilecektir. Onların da üçer dörder oğlu olursa bu onbin daha da bölünecektir. Böylelikle servet elde etmek için herkes yeniden çabalamak zorunda kalacak ve atalarının servetinden güç alıp tembel oturmayacaklardır. İngilizler Pencap'ta toprak dağıttıklarında sadece en büyük oğul mirasçı olacaktır diye şart koşmuşlardı ama onlar şimdi bu şartı kaldırdılar.

Para biriktirmenin yasak olması

İkinci olarak İslam paranın yastık altında saklanmasını yasaklamıştır. O, parayı harcamaya veya onu bir şekilde çalıştırmaya insanları mecbur eder. Her iki şekilde de para elden ele dolaşacaktır ve insanlar ondan istifade edecektir. Ama birisi bunu yapmazsa İslam'a göre kıyamet gününde ona ceza verilecektir. Kuran-ı Kerim'in buyurduğuna göre bu dünyada altın ve gümüş biriktiren kimse kıyamet gününde onunla dağlanacaktır. Bu emrin hikmetine gelince insanlar altın ve gümüş biriktirmeye başlarsa fakir fukara iş bulamayacaktır. Ama eğer bu servet çalıştırılırsa alışverişte bulunan insanlar, aylıklarını veya yevmiyelerini alanlar bundan istifade edeceklerdir. Mesela birisi bir bina inşa etmeye başlarsa bunu kendisi için inşa etmesine rağmen, para harcandığı için birçok insanın rızıklanmasına vesile olacaktır. İslam boşu boşuna binalar inşa edip servetin yok edilmesinden de men etmektedir. Ama eğer birisi boş yere değil gerekli olduğu için bunu yaparsa demir ustaları, inşaat ustaları, işçiler vs. gibi insanlar iş bu-

lacaklardır. Ama bunun tersine eğer birisi altın ve gümüşü evde biriktirmeye başlarsa diğer insanlar bundan faydalanamaz. Kısacası İslam para biriktirmeyi yasaklamaktadır. Aynen bunun gibi hanımların bir miktar takı yaptırmaları caiz ise de yüklü miktarda ziynet eşyası yaptırmalarını hoş görmez.

Faizin Yasak olması

Üçüncüsü İslam faizi yasaklamıştır. Faiz de paranın birkaç elde toplanmasına sebep olur. Sermayesi tükenmiş veya az olan ama itibarlı görünen ve kafası iyi çalışan bir kimse banka yetkilileriyle iyi ilişkiler kurmak suretiyle sermayeyi elde edip az bir müddet içinde beşe katlar ve birkaç sene içinde milyarder olur. Bu sistem dünyada büyük zararlara yol açmaktadır. Ülkemizdeki çiftçiler paralarının nasıl tefecilerin eline geçtiğini iyi bilirler. Eğer faize bulaşmadan idare etselerdi her çiftçi ailenin mali durumu bugünkünden çok daha iyi olurdu. Ama faiz sisteminden dolayı bir çiftçi tefeciden iki bin lira borç aldığı takdirde birkaç sene sonra bazen on bin lira sadece borç faizi olarak ödemesine rağmen alınan borcun ana parası hala ortada durmaktadır. Kısacası faiz insanoğlunun başına musallat olan büyük bir lanettir. O bir sülük gibi fakirin kanını emmektedir. Dünya, barışı teneffüs etmek istiyorsa faizi kaldırıp, sermayenin birkaç elde toplanmasına engel olmak zorundadır.

Zekat ve sadakaların ödenmesi

İslam, servetin birkaç elde toplanmasını yasaklamaktadır. Onun dağıtılmasını emrederek biriktirilmesinden meneder

ama bununla fakirliğe çare bulunamaz diye bir soru ortaya atılabilir. Bunun cevabına gelince, İslam, fakirlerin haklarının ödenmesi için zekat ve sadakayı emretmiştir. Eğer bir kimsede altın, gümüş, ticari mal vesair şeklinde ne kadar servet bulunuyorsa ve üzerinden bir sene geçmişse, hükümet ondan yüzde iki buçuk yıllık vergi olarak tahsil ederek hazineye aktaracak ve ülkenin fakirlerinin refahı için harcayacaktır. Zekat adı verilen bu vergi sadece gelir üzerinden alınmayıp, sermaye ve kar, hepsinin toplamı üzerinden alınır. Böylelikle bazen yüzde iki buçuk, karın yüzde ellisi hatta daha fazlasına bile tekabül edebilir. Zekat emrine göre bir kimsede yüz lira birikmişse, bu birikim üzerinden bir sene geçtikten sonra iki buçuk lira zekat ödeyecektir. Böyle bir kimse eğer serveti bu şekilde biriktirmeye devam ederse az bir müddet sonra bütün servetim vergi şeklinde ödenip bitecektir, diye düşünecek ve netice olarak o, farkı kapatmak için birikimini ticarete yatıracaktır. Yatırım yapılırca sermaye dolaşmaya başlayacaktır. Böylece onun servetinden yüzde iki buçuk fakirlere dağıtılmasına ilaveten bu servetin yastık altında saklanmasından doğacak zararlardan ülke ve millet korunmuş olacaktır. Bu günlerde özellikle insanlar altın ve gümüş biriktirmeyi bir hastalık haline getirmişlerdir. Fakir fukaranın birçok ihtiyacı vardır. Onlar bugünlerde altının pahalı olduğunu biliyorlar. Netice olarak onlar, ihtiyaçlarını karşılamak için ellerindeki yüzük, küpe, kolye gibi az miktardaki ziynet takılarını satıyorlar. Bu şekilde satılan altın ve gümüşün hepsi, tefecilerin elinde birikmektedir. Bazı kim-seler Japonlar Hindistan'ı ele geçirirse paranın değeri kalmaz korkusuyla altın ve gümüş biriktirmektedirler. Ama

bunlar, ülkeyi istila ettiği takdirde Japonların ilk olarak altın ve gümüşü talan edeceğini unutup, altının evlerinde korunmuş olacağını ama para sahiplerinin elinde hiçbir şey kalmayacağını düşünüyorlar. Bu sebepten dolayı altın fiyatları gitgide yükselmektedir. Kırk rupiden başlayan fiyatları 70 Ruپیe kadar yükselmiştir. Ben, tefecilerin altın fiyatlarını yüz Ruپیe yükselteceğiz dediklerini duydum. Bunun tersine İslam, paranın biriktirilmesini yasaklamakta, ama eğer gene de bir şekilde birikmiş ise onun üzerinden yüzde iki buçuk zekat olarak almaktadır. Böylelikle İslam, birikmiş olan sermayeyi, bundan istifade etsinler diye tekrar ülkenin fakirlerine aktarmaktadır. İslam dini insanları, sermayelerini mümkün olduğu kadar elden ele dolaştırmaya mecbur eder. İslamiyet'in emirlerine uyulduğu takdirde en cimri olanın sermayesinden dahi dünya istifade edebilir, fakirlere iş imkanı sağlanır ve yüzde iki buçuk zekat ayrıca alınır.

İslam'da ferdi mülkiyet

İslam, sermayede herkesin hakkı olduğunu kabul etmesine rağmen, ferdi mülkiyet hakkını reddetmeyip tanımaktadır. Ama ferdi mülkiyete sahip olan kimse bir emanetçi hükmündedir. Bununla birlikte yukarda beyan edilenlerden anlaşıldığı gibi İslam, ferdi mülkiyete sahip olanın elinde toplanan gücü zayıflatmak için uygun tedbirlere başvurur.

Bolşevizm yerine İslami sistemin tercih edilmesinin sebepleri

İslami sistem yerine neden Bolşevizm tercih edilmesin diye sorulabilir. Bunun cevabına gelince nizamın asıl gayesi barış, insaf ve ilerleme ruhunun gereklerini yerine getirmektir. Ama Bolşevizm ani değişiklikten yanadır. Bu değişiklik ülkenin güçlü bir tabakasına telafisi mümkün olmayan zarar verdiği için buna karşı ayaklanıyorlar. Mesela varlıklı birinin evinden mahrum edilmesi, gayrimenkullerinin talan edilmesi, parasına el konulması, onun için altından kalkamayacağı zararlardır. Nitekim Rusya'nın amansız muhalifleri Rusların kendileridir. Avrupa yolculuğum esnasında onları kendi gözlerimle gördüm. Bunun sebebine gelince onlar evlerinde rahat yaşarlarken aniden devlet temsilcileri gelip, onları yatağından yorganından ettiler ve bütün eşyalarını ele geçirdiler. Onları yuvalarından kovdular, servetlerini ele geçirdiler ve mülkleri üzerinde söz hakkı tanımadılar. Şüphesiz onların kazançlarında diğer insanların da hakkı vardı ama onlar nesilden nesile, "elimizde ne varsa bizimdir" diye düşünmeye alışmışlardı. Bundan dolayı servetleri cebren onlardan alınınca doğal olarak onlar bundan nefret ettiler. Bu nedenle Resulüllah^{sav} insanların eskiden sahip olduğu mülkiyetlerinin yıkılmamasını buyurmuştur. Yani yapılan muameleden dolayı mülklerin sahipleri zulme uğradıkları hissine kapılmamalıdır.

Bolşevizmin zihinsel faaliyetleri sermaye olarak kabul etmemesi

Bolşevizm, insanın beyninin de mal ve servet gibi bir sermaye olduğunu göz ardı etmektedir. O, bu sermayeden nasıl istifade edileceğini bilmediği için zihinsel kabiliyetleri tamamıyla yok etmektedir. Bu sistemde zihinsel beceriler ve faaliyetler el emeği kadar değerli değildir. Bir ülkede bir şey layık olduğu iltifatı görmezse doğal olarak gitgide değerini kaybedecektir. Parasına değer vermeyen insanın serveti çarçabuk yokolup gider. Eğer bir kimsenin gözünde taşınmazların değeri yoksa pek yakında onlardan mahrum olur. Aynen bunun gibi beyinlerine değer vermeyen kimselerin beyin fonksiyonları zamanla zayıflayacaktır. İşte Bolşevizmin mal mülkü sermaye olarak kabul etmesi ama beyin sermayesini göz ardı etmesi onun büyük bir eksikliğidir. O, sermaye olarak malı insanlar arasında dağıtabilir ama zihinden bu şekilde istifade etmekten acizdir. Onun prensipleri gereğince beyin değersiz bir şey hükmündedir. Bu nedenle zaman içerisinde onun gelişmesi azalacaktır. İslam ise her adımın, aşamalı olarak atılmasından yanadır. O, ani değişiklik yaratmaz, her türlü sermayenin sevgi ve şefkatle insanların lehine harcanmasını emreder. Böylelikle o, hem beyin hem mal servetinden insanların istifade etmesini sağlar. Doğanın şahitliği de Bolşevizmin prensibini reddetmektedir. Çünkü doğa, bir insana daha çok beyin kabiliyeti verirken, diğerini daha az kabiliyetle donatmıştır. Bununla birlikte din, daha fazla beyin kabiliyetlerine sahip olanlara "zihinsel faaliyetleriyle insanoğluna hizmet edeceksin" demekle insanlar arasında adalet sağlanmıştır. Nitekim Kuran-ı Kerim şöyle buyurmaktadır:

مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ

“verdiklerimizden harcarlar.” Yani mümin ve gerçek takva sahibi kimseler, Allah’ın^{cc} verdiği her şeyi, ister zihin, ister beden, ister mal, isterse akıl, ne olursa olsun hepsini Allah’ın^{cc} yarattıklarının hizmeti için harcarlar. İslam, Bolşevizmde olduğu gibi malı zulüm ve zorbalıkla değil, sahiplerinin elleriyle dağıttırır. Aynen bunun gibi beyin kabiliyetlerine sahip olanların kendi rızalarıyla diğer insanlara faydalı olmalarını sağlar. Bu şekilde kalplerde düşmanlık tohumu ekilmeden onlardan istifade edilir.

Bolşevizm’de eşitsizlik

Ben tekrar “Bolşevizm hala adalet ve insafı sağlamış değildir” diyorum. Bu sistemde nüfuzlu ve nüfuzlu olmayan, zengin ve fakir olan arasında fark gözetilmektedir. Yemekleri farklı farklıdır. Stalin’in yedikleri ile bir köylünün yediğinin aynı olduğunu kim söyleyebilir. Aynen bunun gibi resmi davetlerde haddi hesabı olmayan israf yapılmaktadır. Geçenlerde sayın Wendell Wilkie, Rusya’yı ziyaret ettiğinde onun onuruna verilen resmi bir ziyafetin ayrıntıları yayınlanmıştı. Buna göre altmış çeşit yemek hazırlanmıştı. Stalin dahil, bu davete katılan yüksek mertebeli diğer insanlar bu yemekleri yediler. Eğer bu sistemde herkes gerçekten eşit ise ve yüksek mertebeli ile alelade vatandaş arasında fark gözetilmiyorsa, Bolşevizmin prensiplerine göre Moskova’da yaşayan herkes altmış çeşit yemeğin kendisine verilmesini talep edebilmelidir. Hatta bu ülkenin her vatandaşı, onlara yedirilen bize de yedirilmeli deme hakkına sahip olmalıdır. Acaba bunu yapmaları mümkün

müdür? Eğer bu fiilen imkânsızdır dersiniz, diğer durumlar da bununla kıyaslanmalıdır. Eğer farklılıklar baki kalacaksa, o zaman imtiyazları ortadan kaldırmak için neden fitne fesada başvurulsun? Eksikliklerin giderilmesi ve orta bir yolun bulunması için neden çaba sarf edilmesin?

Bolşevizm'in beyinsel kabiliyetleri hiçe sayması ve neticesi

Bolşevizm'in mevcut olan sisteminin bir neticesi görülecektir. Bu sistemde el emeği sarfedilmeden, öz beyinsel faaliyetleri değersiz kabul edilmektedir. Bundan dolayı etkisi hemen hissedilmese bile ilerde Rus bilim adamları, bizim beynimizin değeri yoktur düşüncesiyle seyahati bahane ederek Almanya, Amerika, İngiltere vesair ülkelere yerleşeceklerdir. Rusya'da Bolşevizm sisteminde, bilimsel çalışmalarından faydalanamadıkları için gittikleri ülkelerde icatlarını kaydettireceklerdir. Bunun neticesinde bu zeki insanların kabiliyetlerinden Rusya değil, diğer ülkeler istifade edeceklerdir ve onların hepsi gitgide Rusya'dan göç edecektir. Bolşevizm sisteminin şuanki cazibesi İncil'in öğretisine benzer. O, "birisi senin bir yanağına tokat attığında diğerini de ona çevir" der. İncil'in bu tavsiyesi laftan ibaret kaldığı müddetçe kulağa çok hoş gelir ama uygulama zamanı geldiğinde herkes ondan kaçınır. Bir kere sinde Kahire'nin bir çarşısında bir papaz bu öğretiyi yaymak için hergün konuşma yapıyordu. İnsanlara Hristiyanlığın öğretisinin sevgi dolu olduğunu anlatıyor ve "Bir yanağına tokat yediğinde diğerini de ona çevir" diyerek, diğer dinlerde çeşitli zulümlerin bulunduğunu anlatıyordu. Konuşmasını dinleyenlerin gözleri yaşarıyordu. Onu

dinlemek için hergün oraya giden bir Müslüman, hiçbir hocanın bu papaza cevap veremediğini düşünerek içi paramparça olurdu. İnsanların, papazın vaazından kötü etkilendiğini gören bu adam bir gün papaza yaklaştı ve ona kulağına bir şey söylemek istiyorum dedi. Papaz onu dinlemek için başını eğdiğinde adam ona bir tokat atıverdi. Papaz, bu adam bana ikinci tokadı da atar düşüncesiyle kendini müdafaa etmek için elini kaldırdı. Bunun üzerine adam ona, İncil öğretisine göre öbür yanağını da bana çevireceğini beklerken senin bana karşı gelmen öğretinize aykırıdır deyince papaz, bugün ben İncilin değil İslam'ın öğretisine uyacağım diye cevap verdi.

Bolşevizm sonucunda ayaklanma kaygısı

İşte görüldüğü gibi bazı öğretiler kulağa çok hoş gelir ama tatbik etmeye gelince hiç de uygulanabilir olmadığı anlaşılır. Aynı şey Bolşevizm'in mevcut sistemi için de geçerlidir. Rus Çarının zulümleri hala akıllardadır. Bu zulümler unutulur unutulmaz doğaları uyanıp hizmetlerimizin karşılığı bize verilmeli diye içlerinde bir his uyanmaya başlayacak ve yeni nesil ayaklanacaktır. Böylelikle Bolşevizm'in kötülüğü bütün dünyayı hayrete düşürecektir. Ama İslamiyet'in seçtiği yol tabii olduğu için tembellik olsa bile ayaklanma ihtimali yoktur.

Ülke serveti üzerinde devlet iktidarının gerekliliği

Şimdi ben konumuzun temelini teşkil eden önemli bir soruya geleceğim. Ama ondan önce başka bir soruya cevap bulunması gerekir. Bütün yeni akımları incelememizin neticesi şudur: Aralarında ihtilaf bulunmasına rağmen bu

akımlar, ülke serveti üzerinde devletin güçlü bir iktidarının olması gerektiği fikrinde hemfikirdirler. Onlara göre eski vergi sistemi akıllarındaki planları gerçekleştirmeye yetmez. Bundan dolayı onlar, zenginlerin servetini ellerinden alıp fakirlere dağıtmak için yeni vergiler koymayı ve bunun için yeni yollar bulmayı istiyorlar. Kısacası onlara göre fakirlerin ihtiyaçlarının karşılanması için şu anki vergilerle yetinmeyip onların artırılması gerekecektir. Acaba bu konuda İslam'ın tutumu nedir? Sordukları soru şudur: İslam zekat sistemini getirmiştir ama zekat, her fakiri giydirmeye, yedirmeye, barındırmaya ve sağlık hizmetlerini yerine getirmeye yeterli midir? Benim dürüstçe cevabım, hayır şeklindedir. Demek istediğim, bu devrin ihtiyaçlarına göre devletin elinde, önceki zamanlarda zekat ve sair şeklinde toplanan paradan daha fazla para bulunması gerekir. Önceki devlet sisteminde devlet tahsil ettiği vergiyi yol, hastane, okul yapımı ve orduya harcardı ve böylelikle vatan- daşın iyiliği için bazı tedbirleri uygulamaya geçirirdi. Ama zamanımızda devlete yeni bir sorumluluk yüklenmiştir. Buna göre dünya kendince fakirlere yedirmeyi, giydirmeyi, sağlık hizmetleri vermeyi denediği halde bunu yerine getiremedi. Bundan dolayı bu ihtiyaçların devlet tarafından karşılanması istenmektedir. Devlet herkese giymek için elbise, karnını doyurmak için yiyecek, yaşamak için ev ve hastalandığında tedavi sağlamaktan sorumlu tutulmaktadır. İslam da bu tür hizmetlerin yerine getirilmesinden devleti sorumlu tutar. Kısacası bu sorumlulukların devlete ait olduğu herkesçe kabul edilmektedir. Şimdi İslam da bunu devlete yüklediğine göre zekâtın bu ihtiyaçların gi-

derilmesi için yeteceğini söylemesi gerekir, bu mümkün değilse başka bir çözüm önermelidir.

Fakirlerin ihtiyaçlarının karşılanması için zekata ilaveten diğer bağışlara ihtiyaç

Bu, ilgilenilmesi gereken önemli bir sorudur. İslam bu ihtiyaçların karşılanmasından hükümeti sorumlu tutmaktadır diye bir iddiamız olmasaydı böyle bir soru ile karşılaşmazdık. Ama bir tek İslam dini fakir ve zengin arasında gerçek eşitlik sağlamak ister. Zengin ve fakir arasındaki fark öyle yok edilmeli ki her ikisinin farklı mahluklar gibi algılanması sona ermelidir. Zenginin ihtiyaçlarını yerine getirdiği gibi fakir de aynı şekilde ihtiyaçlarını yerine getirebilmelidir. Onlar ilaçsız, aç, çıplak, cahil ve evsiz yaşamamalıdır. Durum böyle olunca bu sorunun çözümünün İslam öğretisinde bulunması gerekliliği vardır. İslam zekatı emretmektedir, ama zekatın bu sorunun çözümünde yetmediğini kabul ettim. Peki o zaman İslam, nasıl bir çözüm önermektedir?

Fakirlerin ihtiyaçlarının karşılanmasının Sosyalizme göre birinci yöntemi ve yanlılığı

Sosyalizmin yöntemine göre işçi kar payı alacaktır. Yani onlardan birisi az diğeri nispeten çok aylık verilmekle değil, aksine kar payına ortak edilmekle ücretlendirilecektir. Kâr elde edilince, gelirin toplamı hesaplanacak ve işveren ile işçi arasında nasıl dağıtılacağı kararlaştırılacaktır. Ama bu yöntemin usulsüz olduğu ortadadır. Çünkü işletmelerin bazısının karı fazla bazısının ise az olacaktır. Dünyada hergün böyle manzaralarla karşılaşırız. Aynı işle meşgul

olan bir tüccarın bütün günü boş geçerken, diğeri kasasını doldurup eve döner. Bu durumun neticesi olarak, nispeten daha zeki ve becerikli işverenin yanında çalışanlar daha ziyade gelire sahip olurlarken, başka bir işletme sahibinin yanında aynı şartlarla aynı işi yapan işçiler daha az gelir elde edeceklerdir. Kısacası bu dağıtım akla aykırıdır. Bunun anlamı, gelirin dayanağı önceden liyakat idi, şimdi ise kumar ve şans olacaktır. Netice olarak işçiler birbirine düşüp, biz bu işletme sahibinin yanında değil filanca işletme sahibinin yanında çalışacağız diyeceklerdir. Hangi işçinin nerede çalışacağına kim karar verecektir? Eğer Sosyalizm bütün fabrikalarda çalışanlara yüksek maaş ödenmesine karar verirse, yine de zeki olan işadamı Sosyalizm'in öngördüğünden daha fazla kâr elde ederken diğer işletmeci zarar edecektir. Böylece Sosyalizm kendi politikasında başarısız kalacaktır. İşletmeleri iyi çalışmayanların işçileri, değil kârı öz sermayeyi dahi tüketektedir. Aslında hayatı idame ettirmenin iki makul yolu vardır; Liyakat ve asgari ihtiyaçların temin edilmesi. Ama bunların hiçbirisi yukarda beyan edilen Sosyalizm'in yönteminde bulunmamaktadır.

Fakirlerin ihtiyaçlarının karşılanılmasının ikinci yöntemi

Sosyalizmin sunduğu ikinci yöntemle göre demir yolları, madenler, elektrik vs, gibi bütün önemli sanayiler devlet kontrolü altında bulunmalıdır. Ama bunda da birçok kusurlar vardır. Mesela bu tedbir uluslar arası mahiyette olamayacak, tersine her ülke kendi politikasını belirleyecektir. Halbuki soru, bütün dünyadaki açlara, çıplaklara,

hastalara, cahillere ve yoksullara nasıl bir çözüm bulunmalı şeklindeydi. Ama Sosyalizmin sunduğu sistem bütün dünyadaki ihtiyaç sahiplerine bir çare üretmedi. Her ülke kendi fakirlerine göz kulak olacağı için bu sistem uluslararası değildir. Ayrıca bu sistemde ferdi kabiliyetlerin açığa çıkma şansı azdır. Çünkü bedensel faaliyetler ön planda olup daha değerli olan zihinsel kabiliyetler geri plana itilmiştir.

Fakirlerin ihtiyaçlarını karşılamak için bağış toplamakla ilgili Hitler ve Goering'in planı

Nasyonal Sosyalizmin bu konuyla ilgili ayrıntılı planı nedir bunu bilmiyorum. Ama Hitler ile Goering'in planından haberdarım. Onların önerdiğine göre sermaye sahipleri, milli hizmetlerde bulundukları nispette yardım ve teşvik edilmelidir. Daha fazla bağışta bulunmak suretiyle millete hizmet edenlere daha fazla ihale verilecektir. Ama bu yöntem de mükemmel değildir. Çünkü böylelikle de ihtiyaçları karşılamaya yetecek miktarda sermaye toplanamaz. Ayrıca ihtiyaçları karşılamaktan devletin ne kadar sorumlu olacağı bildirilmemiştir.

Bolşevizm'e göre yoksulluğu kaldırmak için alınan tedbirler

Bolşevizm'in sunduğu yönteme göre bütün önemli ticaretler ve sanayiler devletin elinde olmalı, ziraat ile uğraşanların ihtiyaçlarından fazla olana cebren el konulmalı, bütün zenginlerin varlıkları zorbalıkla ellerinden alınmalıdır. Bu sistemdeki kusurlardan daha önce etraflıca bahsettim. Özetle bu sistem ferdiyetçiliği tamamıyla yıkıp yok

etmektedir ve bu sistem zaafa uğradığında alelade değişikliğe sebep olmayacak aksine tekrar Rus Çarı gibi birisi gelecektir. Fransa tecrübesi bunun şahididir. Fransa'da Bourbon hanedanı²⁸ demokrasiden farklı olan bir halk iktidarına sebep oldu, bu sistem ise Napolyon Bonapart gibi bir diktatörü ortaya çıkarttı. Aynen bunun gibi Rus Çarı, Bolşevizm'in doğmasına ve şöhret kazanmasına sebep oldu. Bolşevizm ise az bir müddet sonra zaafa düşüp yeni bir diktatörün doğmasına sebep olacaktır. Bolşevizm'in başka bir kusuru da, durup dururken ülkedeki bir tabakayı, yani bütün eski ve soylu aileleri ve ilmi hizmetlerde bulunanları kendine düşman edinmesi ve onlara düşman gibi davranmasıdır.

İslam'ın tutumu bunların hepsinden farklıdır. Bu üç akımın aksine İslam, "rahatın manası sizin anladığınız gibi değildir" demektedir. Sizlerin rahat yaşamdan kasedtiğiniz herkes için eşit konforlu ve lüks hayat sağlanmalı, herkes sinemaya ve eğlenceye gidebilmelidir. İslam'a gelince konforlu hayattan kasedtiği zenginleri dahi lüks hayattan uzak durmaya ikna edip, insanoğlu arasında eşitliğin sağlanmasıdır. Asıl gaye rahat yaşam olmakla beraber, İslam, ahlak ve asalet seviyesini de yükseltmek ister. Ayrıca rahat ve konfor konusunda İslam ve bu akımların tutumu arasında fark vardır. Onlar lüks hayat için gerekenleri elde edip rahat etmek istiyorlar, İslam ise lüks hayat için gerekenleri vermeyip hayatı idame etmek için ihtiyaçlarını kar-

²⁸ Bourbon Hanedanı, kökenleri onüçüncü yüzyıla kadar uzanan asil bir ailedir. Ailenin ilk kökenleri Fransa Kralı'na bağlı olan ve Bourbon bölgesinin sahibi olan bir lorda dayanır. (çev.)

şılamaktan yanadır. Böylelikle İslam, lüks hayat için gereken ortamı sağlayacağı yerde herkesi sade bir hayat yaşamaya teşvik etmektedir. Bundan dolayı İslam'da şarap, dans vs, gibi eğlenceler haramdır. İngiltere'de yoksullar şikayet ettiklerinde, sorunlarını dile getirirken kendilerinin günde sadece iki kadeh içki içebildikleri halde zenginlerin on bardak içtiğini söylerler. Hükümet ise isteklerini haklı bulup onlara da on kadeh içki sağlamaya çalışır. İslam'ın cevabına gelince o, bu durumdan şikayetçi olanlara "şikayetiniz, sizden iki, zenginlerden ise on kadeh alınmak suretiyle telafi edilecektir, çünkü içki hem beden hem de ruh için zararlıdır" der. Aynen bunun gibi, oradaki fakir şikâyet ettiğinde, zengin her gün dans ederken biz fakirler bundan mahrumuz derler. Devlet de onlara dans salonları temin etmek için çabalarken zenginlere, "bağışta bulunun ki fakir kardeşleriniz için dans salonu açılsın" der. İslam ise, dans salonları insanlığın mahvolmasına neden olduğu için buna müsaade etmez ve bu konuda şikayetçi olanlara "İnsanlığınızın korunması için size dans salonları sağlamayıp, zenginlerin dans salonlarını da yıkıp yok edeceğiz ve böylelikle onların da insanlık dairesine girmelerini sağlayarak, ahlak ve efendiliğe karşı davranmalarına engel olacağız" der.

Lüks hayattan vazgeçirmek suretiyle İslam'ın zengin ve fakir arasında eşitliği sağlaması

İslam, ihtiyaç olmayıp lüks olan şeyleri yasaklayarak zenginle fakir arasında eşitlik sağlamıştır. Herkese eşit lüks hayat imkanı sağlamaya çalışan devletler, kendilerini komşularını soymaktan alıkoyamazlar. Ama bunun tersine

eşit sade hayat imkanı sağlamaya çalışan ülkeler, diğerlerini talan etmek yerine kendi zenginlerini sadeliğe davet edeceklerdir. Ayrıca sade hayatı belli sınırlar içinde tutmak kolaydır, ama lüks hayat için gerekenlere bir sınır tayin etmek zordur. Kısacası İslam öğretisinin başarıya ulaşması akla daha yatkındır. Böylece İslam az parayla fakirlerin rahatsızlıklarını gidermeyi başaracaktır. Özetle bu devrin devletleri lüks hayat sağlamakla, rahat sağlanır zannetmektedirler. İslam ise, fakirlerin ihtiyaçlarının sağlanması ama lüks olanların hem zenginlerin hem fakirlerin elinden alınmasıyla rahat hayat sağlanacaktır der. Netice olarak Hristiyanlığın dünyanın rahatı için harcayacağı servetten çok daha aزیyla insanoğlunun rahata kavuşmasını İslam sağlayacaktır. Nitekim İslam'da erkeklerin ipek kullanması yasaktır. Aynen bunun gibi altın ve gümüş kapların kullanılması da caiz değildir. Gösterişli binaların sebepsiz ve ihtiyaç olmadığı halde yapılması da men edilmiştir. İslam kadınların ziynet eşyası için fazla para harcanmasına izin vermez. İçki ve kumar İslam'da haramdır. Böylelikle fakirlerde lüks hayat arzusu doğmayacak ve tasarruf edilen para ile ihtiyaçları karşılanacaktır.

İslam'da zorunlu vergi haricinde gönüllü olarak bağışta bulunma

İslam, kişisel çabayı silip yok etmek değil desteklemekten yanadır. O, zenginlerden zorunlu vergiler haricinde ellerindeki ihtiyaç fazlasını, teşvik ve motive etmek suretiyle alma yöntemlerini bulmuştur. Kişisel teşebbüsü silip yok etmek çok tehlikelidir. Çünkü bunun sonucunda motivasyon ve ilmi ilerleme kaybolur. Keza mal mülkü zorla almak

da çok zararlıdır. Eğer bir plan hem ferdiyetçiliği ayakta tutar, hem onların fazla mallarını teşvik ve ikna yoluyla elde ederse, ancak o, dünyada barışı sağlar ve herkesi rahata kavuşturup zengin ve fakir arasındaki sevginin artmasına vesile olur. Nitekim İslam bu yolu seçmiştir. İslam ile ilgisi olmayan akımlar, ilkeleri gereği ihtiyaç fazlası malın herkesten zorla alınmasını öğretir. Ama İslam zorbalıktan meneder, zorunlu vergi haricinde zenginlerin fazla servetlerini zorla almaya müsaade etmez. Tersine o, teşvik ve ikna yolunu seçmiştir, bunun neticesinde zengin ve fakir arasında karşılıklı sevgi doğacaktır. Ama devlet tarafından servetine cebren el konulan bir zenginin kalbinde hiç kimse için sevgi doğmayacağı gibi karşı tarafın içinde de bu zengin için bir sevgi doğmayacaktır. Ancak kendi rızasıyla gönüllü olarak onların hayrı için servetini harcarsa, hem zenginin kalbinde hem de fakirin içinde birbiri için sevgi doğacaktır. Böylelikle insanlık birbirine kenetlenecektir.

Ferdi teşebbüsü ayakta tutmanın faydası

Ferdi teşebbüs desteklenirse herkes, para kazanmak için elinden geldiğince çaba harcayacaktır. Mesela bir hekim sahasında ilerlemeye çalışırken, mühendis kendi sahasındaki yeteneklerini sergileyecek, işadamı da işini genişletecek, böylelikle devamlı olarak zihinsel gelişme kaydedilecektir. Onlar parayı biriktirince teşvik ve ikna yoluyla onlardan alınacaktır. Böylece hem zihinsel ilerleme kaydedilecek hem devletin eline para geçecektir. Bolşevizm neticesinde beyinsel gelişme ölmekte ve servetleri cebren alınan zenginlerin kalbinde fakirlere karşı sevgi doğma-

maktadır. Ama bir tabip, bir avukat, bir mühendis özgür bırakılıp para kazanmaya teşvik edilince, kendi sahasında becerilerini sergileyip para kazandıktan sonra, servetlerini fakir kardeşlerinin ihtiyaçları için harcamaya teşvik edilince yüklü miktarda parayı gönüllü olarak verirler. Onların kişilikleri de zedelenmeyecek, zulme de maruz bırakılmayacaklar ve servetleri fakir kardeşlerinin işine yarayacaktır diye para verirken sevineceklerdir. Böylelikle teşvik ve ikna yoluyla alınan servet neticesinde adalet ve insaf yerleşecek ve bu yöntem kesinlikle karşılıklı sevgiyi artıracaktır.

Serveti cebren ele geçirmenin zararları

Malı mülkü devlet tarafından cebren ele geçirilen birisi fakirleri neden sevsin? Devlet memurları malını mülkünü zorla elinden almayı başarabilirler ama onun kalbinde fakirlere karşı düşmanlık yerleşecektir. O, hükümet bana zulmetti, bu zulme de fakirler sebep oldu düşüncesiyle hem hükümete hem de fakirlere beddua edecektir. Diğer taraftan, hükümet zenginlerin servetine zalim oldukları için el koymuştur düşüncesiyle fakirler de onlara karşı sevgi beslemeyeceklerdir. Bunun tersine onlar, teşvik ve ikna sonucu fakirleri düşünerek malını verirlerse, bu davranış gönüllerinde fakirlere sevgiyi artıracaktır. Bununla beraber fakirler de onun iyi birisi olduğunu düşündüğü için kazancının bereketlenmesi için dua edeceklerdir. Bu konuda hedefleri aynı olmasına rağmen İslam'ın yöntemi farklı sonuç doğurmaktadır. İslam'ın yöntemi zenginle fakir arasında karşılıklı sevgi doğurmakla beraber, zihinsel gelişimin sağlanmasına da vesile olmaktadır.

İslam'ın zenginlerden zorunlu vergiler haricinde ba-

ğışlar talep etmesi

Kuran-ı Kerim bu hedefe ulaşmak için zekat ve öşür gibi zorunlu vergilerle beraber şöyle de buyurmaktadır:

وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى
التَّهْلُكَةِ وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿٢٩﴾

“Allah yolunda harcayın. Elinizle kendinizi tehlikeye atmayın. İyilik edin, şüphesiz Allah iyilik edenleri sever.”²⁹

Yani, kararlaştırılmış vergi haricinde bağışta da bulunun ve her iki şekilde harcayın. Nitekim Allahcc yolunda harcayın emrine uyarak daima fakirlere yardım etmek için para sarfedin ve kendi kendinizi tehlikeye atmayın. Bu şu demektir; siz servetinizin fazlasını gönül rızasıyla verirseniz, size bir zarar dokunmayacak, çünkü harcadığınız zaten ihtiyacınızdan fazla olandır. Ama bunu yapmazsanız helak olursunuz. Allah-u Teala bu kelimeleri kullanmak suretiyle Rusya’nın ayrıntılı tablosunu gözümüzün önüne sermiş ve bu emri yerine getirmeyenlerin akıbetinin Rus Çarı ile Rusya ve Fransa’nın zenginlerinin akıbeti gibi olacaktır diye uyarmıştır. Aksi takdirde halk birgün usanarak ayaklanacak ve zenginlerin mallarını talan edip, Şahpur’daki hayır duası okuyalım deyimine uyacaklardır. Vadedilen Mesih’inas birinci Halifesi bu deyimini açıklarken şu hikâyeyi anlatırdı: “Bizim bölgemizde çiftçiler tefeciden borç alırlardı. Tefeci de onlara istedikçe borç veriyordu. Bir müd-

²⁹ Bakara suresi, ayet 196

dete kadar onlar bunun farkına varmıyorlardı. Hatta bütün bölge halkı tefeciye borçlanmış olurdu ve bunun sonucunda çiftçilerin gelirinin hepsine tefeci el koyardı. Durum böyle olunca arazi ağalarından birisi bütün çiftçileri toplardı ve onlara tefeciye olan borçlarını sorardı. Onlar da borcun ayrıntılarını anlatırlardı. Borç batağına batmış olan çiftçilere, bu borcun ödenmesinin bir yolu var mı diye sorardı. Hiçbir çıkış yolu bulamayınca o ağa "Hadi o zaman hayır duası okuyun" derdi. Bunun üzerine onlar hepsi hayır duası okuyup silahlarını alarak tefecinin evine yürüyüp onu öldürdükten sonra, içinde borç hesapları bulunan bütün defterleri ateşe verirlerdi.

Zorunlu vergiler haricinde, ihtiyacından fazla olan servetlerini Allahcc yolunda harcamayan kavimlerin helak olması

Allah-u Teala bu ayette yukarıdakine benzer bir durumu anlatmaktadır. O, zenginlere, ihtiyacınızdan fazla olanı Allahcc yolunda harcayarak canlarınızı tehlikeden kurtarın demektedir. Yani istediğiniz kadar servet edinin ama bunu evlerinizde biriktirmeyin, yoksa birgün millet size karşı ayaklanır ve siz helak olursunuz diye uyarmaktadır. Daha sonra O, "iyilik yapın" buyurarak, ihtiyaçlarını azaltmak suretiyle artan malı Allahcc yolunda harcayıp iyilikte bir adım daha ilerlemelerini istemektedir. Ama bu harcama insanlardan korktukları için değil gönül rızasıyla olmalıdır. Çünkü korkarak yapılan bir harcama ile de onlara yardım etmiş olurlar ama bu onlara Allah'ıncc rızasını kazandırmaz. Bunun tersine bu fedakarlık gönül rızasıyla yapılırsa fakirler sevinir, kendileri helak olmaktan korunur ve Al-

lah'ıncı rızası elde edilir. Ayetin devamında Allah-u Teala "şüphesiz Allah iyilik edenleri sever" buyurmaktadır. Yani eğer içinde bizim emeğimizin mükâfatı ne oldu diye bir soru uyanırsa, emeğinizin mükâfatı harcadığınızdan daha büyüktür; O da sizi yaratan Rabbinizin sevgisine nail olmanızdır. Hem dünyanız hem ahiretiniz kurtulacaktır ve her iki dünyada rahat, huzur ve saadet dolu bir hayat geçireceksiniz. İşte bu öğretiyi uyularak ferdi teşebbüs zedelenmeden Bolşevizmin hedeflediğine de rahatlıkla ulaşabilmektedir.

Fakirlerin ihtiyaçlarını her devirde karşılayan İslam'dır

İslam, fakirlere yedirir, giydirir, barınak sağlar, sağlık hizmetleri ve eğitim ihtiyaçlarını da karşılar diye iddialarda bulunur ama bunu uygulamaya muvaffak olmuşmudur, diye bir soru akla gelebilir. Eğer bu konuda başarı elde etmişse onun örneğini birisi bizden talep edebilir. Bunun cevabına gelince, başarılı ve ideal öğreti her devre uygun olan sistem sunan öğretimdir. Yani onun esnek olup, her devrin ihtiyacına göre hedefine ulaşması gerekir. Esnek olmayan bir öğretim bazen işe yarasa bile bazen hiç iş görmeyecektir. Bunu bir örnekle anlayabiliriz: Bir odun parçası her yerde işe yaramaz, yer ona küçük gelirse oraya sığmayacaktır, bunun aksine birinin elinde bir çarşaf varsa küçük bir yere katlayıp koyacak, büyük yere ise açarak serecektir. Aynen bunun gibi her zamanın ihtiyacına göre esnek olan bir öğretim başarılı ve idealdir. Benim esneklikten kastettiğim bu devirde kendilerine aydın diyenlerin kastettiği esneklik değildir. Onlar esnekliği bahane ederek Kuran'ı ortadan kaldırdılar.

İslamiyet'in ilk günlerinde fakirlerin ihtiyaçlarını karşılamak için İslam'ın yöntemi

İslam'ın ilk devrinde zamanın şartlarına göre fakirlerin ihtiyaçlarını karşılamada bu öğreti her açıdan başarıya ulaştı. Nitekim Peygamber Efendimizsav zamanında sade hayat tarzı uygulandı. Tarihin kaydettiğine göre Müslümanlara devlet sorumluluğu yüklendiğinde Peygamber Efendimizsav fakirlerin bütün ihtiyaçlarını zekat ve onun dışındaki bağışlarla karşıladı. Ashab-ı Kiram ise bu hususta büyük fedakarlıklara katlanırdı. Bir keresinde Hz. Ebu Bekirra, başka bir keresinde Hz. Osmanra ellerindeki bütün malı bağışladılar ve bu zekat değildi. Kısacası ihtiyaca uygun olarak bu öğreti başarısını sergiledi ve uygulanan yöntem devrin ihtiyaçlarına göre her açıdan kâfi idi.

Hulefa-i Raşidin döneminde fakirlerin ihtiyaçlarını karşılama sistemi

Halifelerin zamanı gelip İslam devletinin sınırları genişleyince fakirlerin ihtiyaçları sistematik bir şekilde karşılanmaya başladı. Hz. Ömer^{ra} zamanında insanların kayıtları tutulurdu, herkese yiyecek, giyecek vs. temin edilirdi ve kişi başına ne kadar hububat, yağ, kumaş vs. verileceği karara bağlanırdı. Böylelikle ister zengin ister fakir, herkesin ihtiyaçları karşılanırdı. Bu yöntem devrin şartlarına göre her açıdan yeterliydi. Bugün dünya "her ferdin ihtiyaçları karşılanmalı" şeklindeki usulün Bolşevizm'in icadı olduğunu zanneder. Halbuki bu ilke İslam'ın sunduğu bir prensiptir ve Hz. Ömer^{ra} zamanında sistematik bir şekilde uygulanmıştır. Tarihin kaydettiğine göre Hz.Ömer^{ra} bu kararı verdiğinde süt emen çocukları düşünmemişti. Bir

çocuk ancak sütten kesilince ona devletten yardım edil-meye başlanırdı. Bunu öğrenen bir kadın, devletten yar-dım almak için çocuğunu sütten erken kesti. Bir gece Hz. Ömer^{ra} şehirde dolaşırken, bir kulübeden bir bebeğin ağ-lama sesini işitti. Hz. Ömer^{ra} içeriye girdi ve çocuğun niçin ağladığını sordu. Annesi, "Çocuk sütten kesilinceye dek devletten yardım alamaz diye Ömer bir kanun yürürlüğe koymuştur. Ben devletten yardım alsın diye onu sütten kestim," diyerek çocuğun ağlamasının sebebini anlattı. Hz. Ömer'in^{ra} bildirdiğine göre çok üzölmüş ve kendi kendine "Eyvah! Allah bilir Ömer ne kadar Arap çocuğun sütten kesilmesine ve gelecek neslin zayıf kalmasına sebep ol-muştur," demiştir. Nitekim bundan sonra o, her bebeğin doğumundan itibaren yardım almasını karara bağladı. Kısacası sistem böyleydi ve demin de anlattığım gibi za-manın şartlarına ve ihtiyaçlarına göre yeterliydi. Şüphesiz o devirde fakir ve zengin arasındaki fark bu günkü kadar değildi. O devirde, servet sahipleri tarafından devlete ve fertlere, zamanında yapılan bağışlar, ayrıca toplanan ver-giler bu hedeflere ulaşmaya yetiyordu. Bugünkü kadar ticari rekabet yoktu. Devletler komşu ölkelerin servetini bugünkü gibi talan etmezlerdi. Bundan dolayı biz, bu sis-temin aynısının zamanımızda yetmeyeceğini ama bu öğ-retinin ilkelerinin yeterli olduğunu biliyoruz. O devirde yeni bir sistem icat edilmeden toplanan vergiler ve bağış-larla elde edilen gelirle ihtiyaçlar karşılanabiliyordu. Özetle o devir için yeterli olan sistem bugün için yeterli değildir.

Bu devirde dünya teşkilatlanmıştır. Dünyanın huzursuzlu-ğunu gören devletler ölkelerinin büyük bir kısmını ellerinde tutmak istiyorlar. Yukarda bahsedilen akımlar

başarıya ulaşırsa, yani onlardan herhangi biri zafer kazandığı takdirde fertlerin elindeki servet azalacak ve devletin elindeki servet çoğalacaktır. İster Bolşevizm ister Sosyalizm, hangisi kazanırsa kazansın, netice itibarıyla kişilerin elindeki servet azalacak ve ülke servetinin büyük bir kısmı hükümetin kontrolüne girecektir. Daha önce bahsettiğim kusurlara ilaveten, bazı ülkelerin daha rahat yaşayacağı ama diğerlerinin daha çok sıkıntıya düşeceği görülecektir.

Devrimizin fakirlerinin ihtiyaçlarını karşılamak için yeni bir sisteme duyulan ihtiyaç

Peygamber Efendimiz^{sav} zamanında insanların ihtiyacını gidermek için İslam ilkelerine uyarak kurulan sistem, şartlar değiştiği için bugün başarı sağlayamaz. Aynen bunun gibi Hz. Ebubekir^{ra}, Hz.Ömer^{ra}, Hz.Osman^{ra} ve Hz. Ali'nin^{ra} İslam prensiplerine göre kurduğu sistem de bugün başarı elde edemez. Özetle zamanımızda İslam prensipleri ışığında öyle bir sistemin kurulmasına ihtiyaç vardır ki o, bu dünyevî akımlarda bulunan kusurlardan arınmış olmakla beraber devrimizin ihtiyaçlarını gidermek ve eşitlik sağlamak için yeterince parayı da toplayabilsin. Hulefa-i Raşidin o zamanın şartlarına göre İslam öğretisine amelî bir şekil verdi. Mesela demin de anlattığım gibi Hz. Ömer^{ra} nüfus sayımı yaptırdı ve her ferdin ismi kayıtlara geçirildi. Beytü'l Mal denilen devlet hazinesi her ferdin caiz ihtiyaçlarını karşılamaktan sorumlu idi. Daha önce bu para askerler arasında dağıtılırdı ama Hz. Ömer İslamî bir hazinenin kurulmasını ve bunda diğer insanların hakkı olduğunu kararlaştırarak, elde edilen servetin tümünün askerler arasında dağıtılmayacağını, aksine gelirin büyük bir kısmının

İslam hazinesinde bırakılarak onunla fakirlerin ihtiyaçlarının karşılanacağını bildirdi.

Özetle her halife kendi zamanının ihtiyaçlarına göre İslam öğretisine belli bir uygulama şekli verdi. Ama bugünün ihtiyaçlarının karşılanması için yeni bir sisteme ihtiyaç vardır. Bu nizamın kurulması için Allah^{cc} tarafından bir kişinin gönderilmesi gerekiyordu. O, devrin sıkıntı ve dertlerini ortadan kaldırmak için, dünyevî değil ilâhî bir sistem sunmalıydı. Getirdiği bu sistem ise fakirlerin bütün ihtiyaçlarını karşılamalı ve dünyanın huzursuzluğunu ortadan kaldırmalıydı. Şimdi, Peygamber Efendimiz^{sav} tarafından, ahir zamanda Vadedilen Mesih ve Mehdinin ortaya çıkacağını müjdelendiğine iman eden herkes, bu devrin fitne, fesat ve sıkıntılarına çare bulmanın da onun görevi olduğuna inanması gerekir. Onun getirdiği sistem, Bolşevizm, Sosyalizm ve Enternasyonal Sosyalizm'de bulunan kusurlardan arınmış olmakla beraber dünyaya yedirmeli, giydirmeli, barınak sağlamalı, sağlık hizmetleri sunmalı, eğitim imkanları sağlamalı. Ayrıca beyinsel gelişmeler zaafla uğramamalı, ferdi teşebbüs zedelenmemeli, zulüm ortadan kalkmalı, insanlar talan edilmemeli, barış ve sevgi kurulmalı ve ihtiyaçların giderilmesi için para toplanmalı.

Bu devrin ihtiyaçlarını karşılamak için Hatemü'l Hulefa'nın^{as} planı

Kısacası bu devrin ihtiyaçlarını karşılamak üzere İslam prensipleri ışığında dünyanın sıkıntılarına çare bulan bir sistem sunmak Hatemü'l Hulefa'nın^{as} vazifesiydi. Vadedilen Mesih'in^{as} bu ihtiyacı gidermek için Allah'ın^{cc} emriyle kurduğu bu sistemi birazdan anlatacağım.

Fakirlerin sıkıntılarını gidermek için İslamî proje ve onun prensipleri

Daha önce de açıkladığım gibi İslam projesinin önemli prensipleri şunlardır:

- 1- Bütün insanların ihtiyaçları karşılanmalı,
- 2- Bu iş yapılırken kişisel teşebbüs ve aile hayatı ile ilgili ince duygular zarar görmemeli,
- 3- Zenginler bu işe gönüllü olarak dahil edilmeli ve zorbalığa başvurulmamalı,
- 4- Bu sistem ulusal değil, uluslararası olmalı. Bunun tersine bugünlerde ortaya çıkan akımların hepsi ulusaldır, ama İslam'ın sunduğu sistem ulusal değil uluslararasıdır.

İslam öğretisinin bütün güzelliği bu dört prensip içinde toplanmıştır. Eğer bu dört prensip bir akımda bulunursa o akımın en iyi ve en mükemmel akım olduğu söylenebilir.

Dünyanın dertlerine çare bulan sistemin 1905'te Vadedilen Mesih'in^{as} eliyle kurulması

Bu devir için memur edilen ve Peygamber Efendimiz'in^{sav} naibi olan Vadedilen Mesih^{as} Allah'ın^{cc} emriyle bu dört hedefi nasıl yerine getirip İslam öğretisine uygun bir şekilde dünyada nasıl yeni bir sistemin temelini attı? Ben şimdi bunu açıklayacağım. Bolşevizm, Sosyalizm ve Nas-yonal Sosyalizm gibi akımların hepsi 1.Dünya savaşından sonra ortaya çıkmıştır. Hitler, Mussolini ve Stalin savaştan sonra ortaya çıktılar. Özetle dünyada yeni nizam kurma iddiasında olan bu akımlar 1919 ve 1921 etrafında dolaş-maktadır. Ama Allah'ın^{cc} memuru^{as} yeni nizamın temelini 1905'te atmıştır. İsmi de "El-Vasiyet"tir.

İhtiyaç hasıl olduğunda gönüllü fedakarlıklarda bu-lunmak ve Kuran-ı Kerim

Kuran-ı Kerim prensip olarak şöyle buyurmaktadır:

وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى
التَّهْلُكَةِ وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٩٦﴾

"Allah yolunda harcadın. Elinizle kendinizi tehlikeye atmayın. İyilik edin, şüphesiz Allah iyilik edenleri sever."³⁰

Bu ayette Allah-u Teala gönüllü fedakarlıklar için belirli bir miktar belirtmemiştir. O sadece, Müslümanların zorunlu vergi haricinde başka vergiler de ödemek durumunda

³⁰ Bakara suresi, ayet 196

kalacaklarını bildirmektedir. Ama o fedakârlıkların miktarını ve belirlenmiş şeklini açıklamamıştır. Bir zaman, İslam devleti 100 Lira içinden 1 liraya ihtiyaç duyduysa, zamanın halifesi Müslümanların gönüllü olarak 100 lira içinden 1 lirayı vermelerini istiyordu. Başka bir zaman geldiğinde 100 lira içinden 2 liraya ihtiyaç duyulduğunda zamanın halifesi Müslümanların gönüllü olarak 100 lira içinden 2 lirayı vermelerini istiyordu. Bu sebepten dolayıdır ki her devirde bu emrin uygulama şekli farklı olmuştur. Mesela Peygamber Efendimiz^{sav} ihtiyaç duyulduğunda bağış talebinde bulunurdu. Halifeler zamanında ise, askerler arasında dağıtmak için gelen servetin büyük bir kısmını hazineye teslim etmek suretiyle bu emre uygun bir sistem kuruldu ve askerlerin gönüllü olarak haklarından vazgeçmeleri istendi. Vadedilen Mesih^{as} de bu zamanın ihtiyaç ve şartlarına göre bu emre uygun olarak bir sistem sundu. Eğer İslam devleti bütün dünyaya yedirmek, giydirmek, barındırmak, sağlık ve eğitim ihtiyaçlarını karşılamaktan sorumlu ise onun elinde her zamankinden daha fazla servet olmalıdır. Nitekim Vadedilen Mesih^{as} Allah'ın^{cc} emriyle şöyle açıkladı: "Bu devirde hakiki cennete kavuşmak isteyenler için Allah-u Teala bir sistem kurmuştur. Buna göre onlar gönüllü olarak mallarının ve gelirlerinin enaz onda birini veya en fazla üçte birini vasiyet sistemine bağışlamalıdır." Vadedilen Mesih'in^{as} bildirdiğine göre bu vasiyetlerle elde edilen gelir İslam'ın yayılması, Kuran ve dinî kitapların yayınlanması ve bu Silsilenin vaizleri için harcanacak-

tır.³¹ Vadedilen Mesih^{as} sözlerinin devamında şöyle diyor: "Aynen bunun gibi, detaylarını şimdi açıklamak zamanından önce sayılacak olan ve İslam'ın yayılışı kapsamındaki her iş bu mallar vasıtasıyla tamamlanacaktır."³²

Yani İslam öğretisinin dünyada yayılıp kökleşmesi için bazı gerekli işler vardır. Onların ayrıntılarını açıklamak için henüz erkendir. Ama zamanı geldiğinde başka bir kimse bu işlerin ayrıntılarını açıklayacaktır. O işlerin tamamlanması için bu para harcanacaktır.

³¹ El-Vasiyet, şart no 2

³² El-Vasiyet, şart no 2

El-Vasiyet ve Yeni Nizam

İşte Vadedilen Mesih'in^{as} buyurduğu budur. O, açıkça İslam'ın yayılışı kapsamındaki her iş bu mallar vasıtasıyla tamamlanacaktır, ama onun ayrıntılarını açıklamak için henüz erkendir, buyurmuştur. Bu kelimeler henüz açıklanmayan ihtiyaçların pek yakında ortaya çıkacağını anlatmaktadır. O zaman geldiğinde dünya bağıra bağıra yeni bir nizama ihtiyacımız var diyecekti ve dünyanın dört bucağından gelin biz size yeni nizam sunmaktayız diye sesler yükselecekti. Rusya kendince bir nizam sunacaktı, Hindistan başka bir nizama çağıracaktı, Almanya ve İtalya yeni bir nizama davet edecekti, Amerika da başka bir nizamla dünyanın karşısına çıkacaktı. O günlerde Vadedilen Mesih'in Halifesi Kadiyan'dan seslenip; "yeni nizam El-Vasiyet içinde mevcuttur. Dünya refah ve barış yolunda yürümek istiyorsa onun bir tek çaresi El-Vasiyet şeklinde sunulan nizamın yürürlüğe konmasıdır," diye dünyaya seslenecekti.

Vasiyet gelirlerinde yetimler, yoksullar ve yeterli geliri olmayan yeni Müslümanların hakkı

Vadedilen Mesih^{as} şöyle buyurmaktadır: "Bu mallarda yeterince gelir kaynaklarına sahip olmayan yetim ve yoksulların da hakkı vardır."³³ O sözüne şöyle devam etmektedir: "Encümen görüş birliği ile bu parayı ticarete kullanmak suretiyle bunu çoğaltabilir."³⁴ Yani bu paranın ticarete

³³ El-Vasiyet, şart no 2

³⁴ El-Vasiyet, Ek, şart no 9

kullanılması caizdir ve insanların gelir ve mallarının onda birini, sekizde birini, beşte birini veya üçte birini alıp onu ticaret yoluyla artırmanız caiz olacaktır.

Yeni nizama katılmayanların durumu

Vadedilen Mesih^{as} "bu nizam müminin imanı için bir sınanmadır. O buna dâhil olup Allah'ın^{cc} özel lütuflarına nail olmalı, sadece münafık bu sistem dışında kalacaktır" buyurmaktadır. Yani hiç kimse mecbur olmamakla beraber bu sistem imanlarınız için bir sınanmadır, eğer cennete girmek istiyorsanız bu fedakârlığa katlanmanız gerekir. Ama eğer kalplerinizde cennetin bir değeri yoksa mallarınız sizde kalsın bizim ona ihtiyacımız yoktur, demek istiyor.

Bolşevizm ve El-Vasiyet arasındaki fark

Bolşevizm insanların mallarını cebren ellerinden almaktadır ama Vadedilen Mesih^{as} "Birisi mürted olursa onun parasını ve malını ona geri verin, çünkü Allah^{cc} hiç kimsenin malına muhtaç değildir ve O'nun indinde bu şekildeki mal mekruh ve reddedilmeye değerdir," buyurmaktadır.³⁵ Her ikisi arasındaki fark ne kadar büyüktür. Dünyanın sunduğu yeni nizam, insanların servetine cebren el koymaktadır. Ama Vadedilen Mesih'in^{as} sunduğu yeni nizam gönüllü fedakârlıklara dayanmakta ve birisi mürtet olunca ondan daha önce alınan malın geri verilmesini istemektedir. Çünkü ona göre böyle bir mal reddedilmeye layıktır.

El-Vasiyet yoluyla barış içinde hedefe ulaşmak

³⁵ El-Vasiyet, Ek, şart no 12

Bu prensipleri göz önünde bulundurarak incelediğimizde, Bolşevizm'in ellerini kana bulayarak yarım yamalak yaptığı işi, Vadedilen Mesih'in^{as} sevgi ve barış yoluyla mükemmel bir şekilde yaptığını görüyoruz. Bolşevizm zenginlerin her türlü servetinin cebren ellerinden alınıp fakirlere harcanmasını istiyor. Vadedilen Mesih^{as} ise, aynı serveti İslamî ilkelere uygun olarak zamanın ihtiyacına göre onlardan sevgi ve gönül rızasıyla almayı başarmıştır. O, "Herkes servetinin onda birini yetimlere, yoksullara ve İslam'ın yayılışına harcanmak üzere versin," diye talepte bulunmuştur. El-Vasiyetin bu kuralına göre vasiyet eden her Ahmedî Müslüman, gelir veya mülk şeklinde elde ettiklerinin onda birinden üçte birine kadar payı, uhrevî hayatta faydalanmak niyetiyle, İslam dini ve insanoğlunun istifadesi için, gönül rızasıyla vermektedir.

Bütün dünya Ahmedî olduğu takdirde yaşanacak büyük devrim

Bütün dünya Ahmedîye Cemaatine girerse Vadedilen Mesih^{as} ona şöyle seslenecektir: Allah-u Teala imanınızı denemek istiyor, gerçekten mümin olup cennete talip iseniz, Allah'ın^{cc} rızasına ve hoşnutluğuna nail olmak istiyorsanız mülkünüzün onda birinden üçte birine kadarını El-Vasiyet'e verin. Böylece bütün dünyanın serveti merkezi bir fonda toplanacaktır ve hiçbir zorbalık ve kavgaya başvurulmadan sadece bir nesil döneminde bütün dünyanın gelir veya mülk şeklinde elde ettiklerinin onda birinden üçte birine kadar İslam merkezinin mülkiyetine geçecektir. Bu merkezi fon bütün fakirlerin ihtiyaçlarını gidermek için kullanılacaktır.

Birkaç nesil döneminde bütün ahmedilerin serveti nizamın elinde olacaktır

El-Vasiyet sistemi sadece birinci nesil için değil, daha sonraki nesiller için de geçerlidir ve onlardan da aynı fedakarlıklar istenecektir. El-Vasiyet nizamı dünyaya cennet sunmakta olduğu için daha sonra gelen bir nesil onu almayı nasıl reddedebilir? Kısacası ikinci, üçüncü, dördüncü ve sonraki nesiller gönül rızasıyla mülkünün onda birinden üçte birine kadarını bu merkezi fona vermeye devam edeceklerdir. Böylece birkaç nesil sonra Ahmedilerin mülkleri Ahmediye nizamının eline geçecektir. Bütün dünyanın ahmedi olduğunu varsayalım, bunun nasıl bir netice doğuracağını biliyor musunuz? Bütün dünya birkaç nesil içerisinde mülklerini milli işlerde kullanmak için kendi rızasıyla verdiği halde ferdi teşebbüs yok olmayacak, aile nizamı zarar görmeyecek, insanlar hem kendileri için hem evlatları için servet kazanmaya devam edebileceklerdir. Daha sonra onlar, kazandıklarının onda birinden üçte birine kadarını milletin ihtiyaçları için gönül rızasıyla verecekler ve bu servet merkezi fona aktarılmış olacak, böylelikle bu sistem nesilden nesile hep devam edecektir. Bunu bir örnekle açıklayacak olursak, eğer bir kimsede 100 lira varsa ve o beşte birini vasiyet ediyorsa, merkezi fona 20 lira aktarılmış olacak 80 lira ise onun çocuğuna kalacaktır. Daha sonra bu seksen liraya sahip olan oğul, beşte birini vasiyet ederse 16 lira daha bu fona aktarılmış olacaktır. Bu da yüzde otuzaltısı merkezi fona aktarılmış demektir. Yüzde altmışdört ise sahibinin elinde kalacaktır. Daha sonra mesela onun oğlu yüzde altmış dört üzerinden beşte birini vasiyet edecek olursa, tahminen 12 lira merkezi fona akta-

rılmış olacak, böylelikle yüzde 48'in sahibi merkezi fon olurken yüzde elli ikisi ailede kalacaktır. Daha sonra onun oğlu da beşte bir vasiyet ettiği takdirde on lira daha onların ellerinden çıkmış olacaktır. Böylece yüzde elli sekizin sahibi merkezi fon olacaktır. Bu ailenin cebinde sadece yüzde kırk iki kalacaktır. Kısacası Bolşevizm'in kılıç ve kan ile elde etmek istediğini El-Vasiyet nizamı geniş manada yürürlüğe konursa hiç kana bulaşmadan elde edebilir. Zengin ve fakir arasında karşılıklı sevgi oluşur, dünyada hiç kimse aç ve çıplak kalmaz ve ferdi teşebbüs hiç zede- lenmeden birkaç nesil sonra bütün dünyanın serveti merkezi fona aktarılmış olacaktır.

El-Vasiyet nizamı ulusal değil uluslararası olacaktır

Ayrıca bu nizam ulusal değil tersine dini olduğu için uluslar arası olacaktır. İngiltere'deki sosyalistler İngiltere ile sınırlı kalan sosyalist nizamı benimserler. Rusya'daki Bolşevikler, etkisi Rusya ile sınırlı kalan nizamdan hoşlanırlar. Bunun aksine Ahmediyet dine dayandığı için Rusya, Almanya, İngiltere, Amerika, Hollanda, Çin, Japonya, kısacası herkesi bu yeni nizama davet etmektedir. Kısacası Ahmediyetin eliyle toplanan para bir ülkede değil, bütün dünyadaki fakirler için harcanacaktır. O, Hindistan, Çin, Japonya, Afrika, Arabistan, İngiltere, Amerika, İtalya, Almanya, Rusya ve nerede olursa olsun fakirlerin işine yarayacaktır.

Vadedilen Mesih'in^{as} sunduğu nizam uluslararası kardeşliği pekiştirmektedir

Dünyanın sunduğu nizamlar milliyetçilik duygularını ön plana çıkarırken, Vadedilen Mesih'in^{as} sunduğu nizam

uluslararası kardeşliği pekiştirmektedir. Rusya'da yaşayan bir Rus, Rusya için mülkünü kerhen vermekteyken, El-Vasiyet sistemine girmiş olan bir Hindistanlı, Mısırlı, Suriyeli vs. gönül rızasıyla bütün dünya için mülkünü feda etmektedir. Bu, İslamî yeni nizam ile dünyevî yeni nizamlar arasındaki ne kadar belirgin bir farktır.

İslami Yeni Nizama girenlerin kalbindeki mutluluk

Bolşevizm zorbalığı devreye soktuğu için Rusya zenginleri Rusya'yı terk edip ona karşı mücadeleye girişiyorlar ve servetleri fakirlere verildiği için kalplerinde sevgi ve mutluluk hissetmiyorlar. Serveti ellerinden alındığında onlar gülmek yerine ağlayarak oradan ayrılırlar ve şerli devlet elimdekini aldı diye akrabalarına şikayette bulunurlar. Ama El-Vasiyet şeklindeki yeni nizamda 10 dönüm arazisi olan bir çiftçi ondan bir, iki veya üç dönüm bağışladığında ağlamaz. Tersine kardeşine gidip "beni tebrik etmen lazım, çünkü Allah^{cc} bana El-Vasiyet sistemine girmeyi nasip etti. Böylelikle O'nun hoşnutluğuna nail oldum," der. Hâlbuki başka bir deyişle üç dönümlük arazisi onun elinden alınıp fakirlere verilmiş olmasına rağmen o, üzülüp ağlayacağı yerde yaptığından gurur duymaktadır ve diğer kardeşlerine dua ederek "Allah^{cc} bana senin de vasiyet ettiğin günü gösterip, seni tebrik etmemi nasip etsin" der. Eşine bu haberi iletğinde o, "Servetimizi elimizden alanları Allah^{cc} helak etsin" diye beddua edeceği yerde duyulduğu için dudakları titremeye başlar, gözleri yaşarır ve eşine gıpta ile bakarak sende mal mülk olduğu için sana vasiyet nasip oldu, ama bende servet olmadığı için nasıl vasiyet edeyim. Sen servetinin bir kısmını bana verirsen

ben de bu nimete nail olmuş olurum der ve eninde sonunda kocası onun sevgi oklarına dayanamayıp buna razı olur. Eşine servetinin bir miktarını verir, böylelikle o da El-Vasiyet nizamına girerek, onda birini, sekizde birini, veya altıda birini vasiyet eder. Böylelikle kocasının elinde artan servetini de iman ellerinden alır ve onun bir miktarı tekrar merkezi fona aktarılmış olur. Bu esnada eve giren çocuk, anne ve babanın El-Vasiyet sistemine girdiğini görünce üzülüp yere oturur ve babasına "Babacığım! Senin sağlığına duacıyım. Allah^{cc} ile bu alışveriş yapmak için elimde bir kuruş bile yok. Eğer sen bana bir şeyler verirsen, ben de Allah^{cc} ile alışveriş yaparak cennete girmek isterim," diye ricada bulunur. Babası onu çok seviyorsa servetinin bir gün ona geçeceğini düşünerek bir miktarını ona hemen verir. Böylelikle o genç vasiyet ederek Rabbinin Cennetine talip olur. Bu ailenin kalan servetinin bir parçası daha bu şekilde merkezi fona aktarılmış olur. Gencin babası nispeten sert bir insan ise ve hayattayken oğluna mal varlığının bir kısmını vermek istemiyorsa, bu saadetli genç bu mal mülkten eline bir şey geçmediği halde Allah^{cc} ile alışveriş yapmak için vasiyet ederek şöyle der: "Ben henüz mal mülke sahip değilim. Ama ben vasiyet ederek bugünden itibaren gelirim onda birini El-Vasiyet sistemine bağışlayacağım ve ilerde mal mülke sahip olursam onun da onda birini ödeyeceğim." Başka bir deyişle o, "Babam vefat ettiğinde babamın vasiyet payı ödendikten sonra elim geçen mirasın onda birini ödemeye söz veriyorum," der.

Dünyevî nizamda vergi ile mükellef olanlar bundan hoşlanmazlar ve vergiye tabi tutulmayanlar bundan mutluluk

duyarlar. Zengin vergi ödediği için öfkeli, fakir ise onun malından faydalandığı için mutludur. Ama El-Vasiyet sisteminde insanların kalpleri nasıl olur? El-Vasiyeti dikkatle okuyun. Bu nizamın temeli ilk olarak, mal mülk üzerinde kurulmuştu ama servetleri cebren alınma yerine bunun karşılığında Cennet nimeti takdim edilmiştir. Bundan dolayı fakirler “iyi oldu, zenginlerin malı ellerinden alındı” diye sevinmediler. Tersine bu hayırlı işten mahrum bırakıldık diye üzüldüler. Onlar Vadedilen Mesih’e^{as} yalvarıp fakirler için de bir yol bulunmasını rica ettiler. Vadedilen Mesih^{as} Allah’tan^{cc} izin alarak gelirleri üzerine vasiyet etmelerine müsaade etti. Bu şu demektir: Vadedilen Mesih^{as} bu nizamı kurduğunda başlangıcı servet ve mal mülk ile olmuştu. Ancak daha sonra serveti ve malı mülkü olmayanların ısrarı üzerine Allah’ın^{cc} müsaadesi ile o, sadece gelir üzerinden vasiyet etme iznini verdi. Böylelikle hem mal mülk hem gelir her ikisinin belirli payları merkezi fonda toplanmaya başladı.

Yeni Nizamın temeli 1905’te Kadiyan’da atılmıştı

Özetle yeni nizamın temeli ne 1910’da Rusya’da atıldı, ne de şuan devam eden savaştan sonra Avrupa’da atılacaktır. Tersine dünyada barış sağlayan, her ferdin hayatını rahata kavuşturduğu gibi aynı zamanda dini de koruyan yeni nizamın temeli 1905’te Kadiyan’da atıldı. Artık dünyanın hiçbir yeni nizama ihtiyacı yoktur. Bunun için gürültü ko- parmak boşunadır. Şairin dediği gibi, yılan elinden kaçıp gittikten sonra, izlerini dövmekle bir şey ele geçmez. Olacak olan iş tamamlanmıştır. Avrupa düşünürleri şuan sadece izleri dövmekle meşguldürler. İslam ve Ahmediyet’in

sunduğu yeni nizamın temelinde zorbalık değil sevgi ve huzur vardır. İnsan hürriyetine değer verilmiştir, ferdin zihinsel gelişmesi göz önünde bulundurulmuştur, fert ve aileyi ilgilendiren latif ve ince duygular korunmuştur.

El-Vasiyet gelirlerinin harcanması

El-Vasiyet gelirlerinin sadece İslam'ı tebliğ etmek için harcanacağı düşüncesinin yanlış olduğunu daha önce de söyledim. El-Vasiyet içindeki kelimeler, bu gelir ile bunun haricindeki birçok diğer hedeflere de ulaşılacağını açıkça göstermektedir. Çünkü Vadedilen Mesih^{as} "Detaylarını şimdi açıklamak zamanından önce sayılacak olan ve İslam'ın yayılışı kapsamındaki her iş bu mallar vasıtasıyla tamamlanacaktır," buyurmaktadır. Yani gelecekte İslamiyet'in yayılışı için bazı şart ve durumlarla karşı karşıya kalındığında, İslam'a ameli şekil vererek onun güzelliğini gösterme fırsatları ortaya çıktığında, onlar için vasiyet gelirlerini harcamak sadece caiz değil gerekli olacaktır. Vadedilen Mesih^{as} ayrıca yetimler ve yoksullar kelimelerini kullanmıştır ve bu gelir içinde ihtiyaç sahiplerinin hakkı bulunduğunu da açıklamıştır. Özet olarak İslam, herkese yiyecek, giyecek, barınak, eğitim ve sağlık hizmeti imkânları sunmak istemekte ve El-Vasiyet'teki bu kelimeler de aynen buna işaret etmektedir. Vergilerle bu işin üstesinden gelinemez. Bunu başarmanın tek yolu mal mülkün alınıp ihtiyaçlara harcanmasıdır.

Birileri bize "sizin gücünüz nedir ki, böyle iddialarda bulunup, sadece bir hayalden ibaret olan bu tür umutları gerçekleştirebilesiniz" diyebilir. Ancak bu şüphe doğrudur. Çünkü biz bu nizamı sunarken Cemaatimizin dünyanın

bütün ülkelerinde yayılacağıının mukadder kılındığıına kesin imanımız vardır. Biz Allah'ın^{cc} vahiylere ve vaatlerine göre bu günden itibaren elli, atmış veya yüz sene sonra Ahmediyetin dünyaya galip geleceğine kesin olarak inanıyoruz. Bizim kesin imanımıza göre Vadedilen Mesih'in^{as} sunduğu bu sistem birgün mutlaka gerçek olacaktır. Gök-yüzü ve yeryüzünün yerlerinden kayması belki de mümkündür ama Allah'ın^{cc} sözlerinin yerine gelmemesi mümkün değildir.

El-Vasiyet'in sunduğu nizamın kuruluşu

Bazı kimseler, Cemaat yavaş gelişip ilerlediği için "Allah^{cc} bilir, bu nizam ne zaman kurulur?" derler. Gerçek şudur ki temeli sağlam olmayan bir bina çarçabuk yıkılır. Bundan dolayı alelacele kurulan diğer sistemlerin hepsi pek yakında yıkılıp yok olacaktır. Ama herkesin gönül rızasıyla kurulan bu nizam daimi olarak ayakta duracaktır. Ot bugün büyür yarın kurur ama meyve veren ağacın büyümesi zaman alır ve daha sonra asırlarca ayakta kalır. Bu nedenle Cemaat gelişip ilerledikçe El-Vasiyet nizamı da gelişip büyüyecektir. Vadedilen Mesih^{as} bu prensibi göz önünde bulundurduğu için El-Vasiyet isimli eserinde şöyle buyurmaktadır: *Bu sözlerin hayal ürünü olduğunu zannetmeyiniz. Bu yeryüzü ile gökyüzünün Padişahı olan O Kadir'in iradesidir. Ben, bu mallar nasıl toplanacak ve iman coşku-suyla bu mertçe işleri yapıp gösterecek olan öyle bir Cemaat nasıl oluşacak diye endişe etmiyorum. Aksine üzüntüm şudur ki bizim zamanımızdan sonra, o malları teslim alanlar, malın çokluğunu görünce sendelemesinler ve dünyayı sevmesinler. Bu nedenle Allah^{cc} rızası için çalışacak olan emin kimseler bu Cemaate daima nasip olsunlar, diye dua ediyorum. Elbette geçim kaynağı olmayanlara, ihtiyaçlarını karşılamak için bundan yardım olarak verilmesi caizdir.*³⁶

³⁶ El-Vasiyet, şart no 2

El-Vasiyet nizamında toplanan paranın bolluğu

Yani, vasiyet sonucu bu kadar para ve servetin nasıl toplanacağından endişe etmiyorum. Tersine endişe ettiğim şey, paranın bolluğunu gören insanların tökezlenme ihtimalidir. Sizler "bütün dünyanın fakirlerinin ihtiyaçlarını karşılayan servet nereden elde edilecek" diye düşünüyorsunuz. Ama benim endişem, bu servetin nereden geleceği ile ilgili değildir, bu mallar kesinlikle ve kesinlikle gelecektir. Benim kaygım mal bolluğunu gören dünyanın gözlerini hırs bürüyüp, o malları idare edenlerin dünyaya meylederek, tamahları yüzünden bu paraları ilgili amaçlar için değil, başka yerlere harcamaları ihtimalidir. Sonuç olarak Vadedilen Mesih^{as} bu soruyu kendisi sorup, cevabını da bizzat kendisi vererek, insanların bu kadar bol hazinelerin nereden sağlanacağı konusunda endişelenmemeleri gerektiğini söylemiştir. O, bunların mutlaka geleceğini, bu yüzden bu bolluğu gören insanların dünyaya meyletme ihtimaline karşı uyarmıştır. Çünkü bu servet o kadar çok toplanacak ki Amerika, Rusya, İngiltere, Almanya, İtalya, Japonya vs. hiçbirisi bu kadar bolluğu görmemiş olacak. Hatta bu devletlerin servetlerinin toplamı bile El-Vasiyet'teki kadar olmayacak. Vadedilen Mesih^{as}, El-Vasiyet yoluyla toplanan servetin bolluğunu dünya bundan önce hiç görmemiş olduğundan insanların emanete hıyanet etme ihtimalinden korkuyordu. O, bize şunu anlatmak istiyor: Bu nizamın nasıl kökleşeceğinden endişeniz olmasın, endişeniz bu nizamdan doğru dürüst istifade etmek için ona layık olmaya çalışmak olsun. Dünya hazineleri mutlaka elinize geçecektir ama siz kendinizi öyle

yetiştiriniz ki, onlar elinize geeeği zaman caiz bir şekilde dünyanın istifadesi için harcayın.

El-Vasiyet'in Hoca Kemalettin zerindeki etkisi

Ben burada, bana muhalefet etmiş olan birisini methetmeden geçemeyeceğim. Vadedilen Mesih^{as} El-Vasiyet'i yazıp müsveddesini gönderdiğinde Hoca Kemalettin Bey onu okumaya başladı. O, okuya okuya demin bahsettiğim yere geldiğinde kendinden geçti. Onun gözü bu sistemin güzelliğini bir dereceye kadar görüp hayranlıktan parmaklarını ısırdı ve Vadedilen Mesih'i^{as} kastederek durmadan şu cümleyi tekrarladı: "Sana kurban olayım! Sen bugün Ahmediyetin köklerini sağlamlaştırdın." şüphesiz Hoca Bey'in gözü bir dereceye kadar bunun güzelliğini gördü ama bunun gerçek mahiyetini o da tam olarak kavrayamadı. El-Vasiyet'in gerçeğini kavrayınca insan Vadedilen Mesih'e^{as} şöyle seslenir: Canım sana feda olsun! Sen İslamiyet'in ve insanlığın köklerini ebediyete kadar sağlamlaştırdın.

اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ وَعَلَى عَبْدِكَ
الْمَسِيحِ الْمَوْعُودِ وَبَارِكْ وَسَلِّمْ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ

Tahrik-e Cedit Yeni Nizamın küçük bir parçasıdır

Daha önce de söylediğim gibi bu iş zaman ister ve Ahmediyetin galip geleceği günü beklemektedir. Şu anki gelişimiz merkezin işlerinin yürütülmesi için bile yeterli değildir. Bundan dolayı Allah-u Teala benim kalbime Tahrik-e Cedit fikrini ilka³⁷ edip merkezi bir fon ve mülkiyetin oluşmasını isteyerek İslam-Ahmediyetin tebliğ işinin genişletilmesini talep etti. Tahrik-e Cedit nedir? Tahrik-e Cedit aslında, Allah'ın^{cc} huzuruna tevazu ile sunulan bir hediyedir. El-Vasiyet ile onun dünyada kurmak istediği nizamın gerçekleşmesine henüz zaman vardır. Ey Rabbimiz! El-Vasiyet nizamı kökleşinceye kadar onun daha ufak bir örneğini Tahrik-e Cedit şeklinde Huzuruna sunmaktayız. Bu vesile ile merkezin eline geçen paralar ve mülklerle Ahmediyetin tebliği genişletilsin ve tebliğ vasıtasıyla El-Vasiyet nizamı gelişip yayılsın.

³⁷ Yüce Allah^{cc} tarafından peygamberler ya da evliyaların kalbine yerleştirilen bir düşünce veya fikir. (çevirmen)

Yeni Nizamın doğuş zamanı

Tebliğ faaliyetleri geliştikçe ve insanlar Ahmediyeti kabul ettikçe El-Vasiyet nizamı günden güne genişleyecektir. Ve mallar artarak çoğalmaya başlayacaktır. Tren ilk hareket ettiğinde yavaş yavaş ilerler ama daha sonra hızlanır. Aynı bunun gibi bir koşu başlayınca baştaki hız ile daha sonraki hız arasında büyük fark olur. Özet olarak El-Vasiyet yoluyla birikenler şimdilik hızlı bir şekilde birikmemektedir ama Ahmediyet hızlı bir şekilde yayılmaya başlayınca ve insanlar ordular halinde Cemaate katıldıkça özellikle o zaman para ve mülkler de hızlı bir şekilde birikmeye başlayacaktır. Ve doğal olarak bu nizam, servetler ve hazineleri ardı ardına kendine çekecektir. El-Vasiyet sistemi genişledikçe yeni nizamın doğacağı gün yaklaşacaktır.

Tahrik-e Cedit yeni nizamın öncüsüdür

Tahrik-e Cedit, El-Vasiyet'ten sonra ortaya çıkmasına rağmen El-Vasiyet için öncü hükmündedir. Başka bir deyişle Mesih için İlyas Peygamberin hükmü ne ise bu nizamın, El-Vasiyet için hükmü de odur ve onun zuhuru Vadedilen Mesih'in^{as} galebesinin zuhuru için irhas (öncü) hükmündedir. Tahrik-e Cedit'e katılan herkes El-Vasiyet nizamının gelişmesine katkıda bulunmakta ve böylece bu yeni nizamın inşasına yardımcı olmaktadır.

Özet olarak daha önce de söylediğim gibi El-Vasiyet İslamiyet'in sunduğu nizamı içermektedir. Bazı kimseler yanlışlıkla vasiyet mallarının sadece İslam'ın sözlü ve yazılı yayılışı için kullanılacağını zannederler. Ama bu doğru

değildir. Vasiyet malları İslam'ın sözlü ve yazılı yayılışı için kullanılacağı gibi uygulamalı yayılışı için de kullanılacaktır. Bu, tebliğ faaliyetlerini içerdiği gibi her ferdin saygın bir şekilde geçimini sağlayacağı yeni nizamın tekamüle ulaşmasını da içermektedir. Nitekim El-Vasiyet nizamı tekamüle erdiğinde bununla hem tebliğ faaliyetleri sürdürülecek hem de İslam'ın istediği gibi her beşerin ihtiyaçları karşılanacak ve sıkıntılar ve dertler dünyadan yokolup gidecektir. Yetim inşaallah dilenmeyecek, dul yardım almak için yalvarmayacak, yoksul sefalet içinde kalmayacak, çünkü vasiyet nizamı çocuklar için ana, gençler için baba, kadınlar için sığınak olacaktır. Zorbalık olmaksızın sevgi ve gönül rızasıyla kardeş kardeşine yardımcı olacak ve onun yaptığı karşılıksız kalmayacak, tersine yardım eden herkes, Allah'tan^{cc} en hayırlı mükafat ile ödüllendirilecektir. Zengin zarara uğramayacağı gibi, fakir de mahrumiyet içinde kalmayacaktır. Bir kavim başka bir kavimle savaşmayacak, bütün dünya El-Vasiyetin minneti altında olacaktır.

Özetle yeni dünya nizamını ne bay Çörçil ne de bay Roosevelt kurabilir. Atlantik Beyannamesi vs. hepsi boş iddialardan ibarettir. Onlarda birçok kusur, eksiklik ve ayıp bulunmaktadır. Yeni nizamlar, ancak Allah^{cc} tarafından gönderilen kimse tarafından dünyada kurulur. Onların kalbinde zengine karşı düşmanlık olmadığı gibi fakir için de yer-siz sevgi bulunmaz. Onlar ne doğuya ne de batıya aittirler. Allah'ın^{cc} elçileri oldukları için barışı sağlamanın gerçek vesilesi ancak onların sundukları öğreti olur. Nitekim bugün dünyada ancak, Vadedilen Mesih'in^{as} temelini 1905'te attığı El-Vasiyet nizamı barış ve emniyet sağlayabilir.

Cemaatimize bir tavsiye

Arkadaşlarımız bunun önemini anlamalı ve sunduğum delillerin hepsini ezberlerindeymiş gibi öğrenmelidirler. Çünkü hemen hemen her yerde Bolşevizm'i öven insanlarla karşılaşılır. Bundan dolayı ben, Bolşevizm'in ve diğer akımların hem olumlu hem eksik taraflarından bahsettim. Bunları iyice inceleyin ve aydın tabaka ile konuşurken bunları göz önünde bulundurun. Emin olunuz ki bu akımların savunucuları sunduğum deliller karşısında cevapsız kalacaklardır. Dünyada barışa ancak benim anlattıklarımla ulaşılabilir. Aynen bunun gibi bundan on sekiz sene önce 1924'de "Ahmediyet Yani Hakiki İslam" isimli eserimde, genel barışın sağlanması için Allah-u Teâlâ beni çok mühim bir püf noktasından haberdar etmişti. Ben kesin olarak geçen bin üç yüz sene içerisinde hiçbir müfessire bunun bağışlanmadığını söyleyebilirim. Böyle iddialarda bulunmak benim âdetim değildir ama şunu söylemek istiyorum ki bu tür püf noktalarından, peygamberler ve onların halifeleri haricinde bugüne dek hiç kimse haberdar edilmemiştir. Bundan şüphe eden varsa bunun benzerini gösterebilir.

Her Vasiyet edenin yeni nizamın temelinde payı vardır

Ey benim dostlarım! İçinizden vasiyet etmiş olan herkes yeni nizamın temelini atmıştır. Bu yeni nizam onun ve ailesinin emniyeti için temel taşı hükmündedir. Tahrik-e Cedit'e katkısı olan herkes veya yoksul olduğundan bu çabalara ortak olamadığı için Tahrik-e Cedit'in başarıya ulaşması için aralıksız dua eden kimse Vasiyet nizamının gelişmesi için katkıda bulunmuştur. Dünyanın yeni nizamı,

dini ortadan kaldırmak suretiyle kurulmak istenmektedir. Ama sizler Tahrik-e Cedit'e katılmak ve El-Vasiyet nizamına girmek suretiyle bunlardan daha iyi bir nizamı, dini güçlendirerek kurunuz. Ancak acele etmeyin, çünkü koşuda en son öne geçen kazanır.

El-Vasiyet'e katılmakta acele edin!

Kısacası yeni nizamın inşası ve dünyanın dört bucağında İslam ve Ahmediyetin sancağının dalgalanacağı mübarek günün gelmesi için biran evvel El-Vasiyet'e katılın. Vasiyet'e muvaffak olanlara tebriklerimi sunuyor, henüz katılmamış olanların da biran evvel katılıp bol bol dini ve dünyevi bereketlere nail olmaları için dua ediyorum. Dünya bu nizamdan öyle istifade etsin ki, bütün dünyanın karanlığını dağıtan, cahilliğinden kurtaran, dert ve sıkıntıları ortadan kaldıran, her zengin ve fakire, küçük ve büyüğe, karşılıklı sevgi ve şefkat ile yaşamayı nasip eden nurun, dünyanın gözünde hakir ve cehalet beldesi sayılan Kadiyan'dan çıktığını, herkes kabul etsin. Amin!